

การศึกษามลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
ตามแนวคิดซูซูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

A STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENTS WITH A SET OF GROUP PRACTICAL SKILLS
FOR THE BRASS INSTRUMENT BASED ON SUZUKI METHOD OF STUDENTS IN
MUSIC CLUB AT BAN JADEEKHO SCHOOL, TAK PROVINCE

สุจินดา โพธิ์พื้ง

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2567

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
ตามแนวคิดซูซูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ปริญญานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ปีการศึกษา 2567
ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

A STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENTS WITH A SET OF GROUP PRACTICAL SKILLS
FOR THE BRASS INSTRUMENT BASED ON SUZUKI METHOD OF STUDENTS IN
MUSIC CLUB AT BAN JADEEKHO SCHOOL, TAK PROVINCE

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of MASTER OF EDUCATION
(Art Education)

Faculty of Fine Arts, Srinakharinwirot University

2024

Copyright of Srinakharinwirot University

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

การศึกษาลักษณะพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
ตามแนวคิดซูซูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ของ

สุจินดา โพธิ์พึ่ง

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการสอบปากเปล่าปริญญานิพนธ์

ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์)

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนรรฆ จรรย์ยานนท์)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิมนต์เศก ยานเดิม)

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์)

ชื่อเรื่อง	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องมือทองเหลือง
ผู้วิจัย	ตามแนวคิดชูชุกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
ปริญญา	สุจินดา โพธิ์พื้ง
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต
ปีการศึกษา	2567
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์ คือ (1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องมือทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ (2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องมือทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โดยประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย คือ นักเรียนชมรมดนตรีสากล ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องมือทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย คือ ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องมือทองเหลือง ตามแนวคิด ชูชุกิ แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนกลุ่มเครื่องมือทองเหลือง และใช้ค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.25 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.58 และเมื่อทดสอบด้วยสถิติค่าที (t – test) พบว่านักเรียนชมรมดนตรีสากลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องมือทองเหลือง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องมือทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ อยู่ในระดับพอใจมาก

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ชุดแบบฝึกทักษะ, การปฏิบัติกลุ่ม

Title	A STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENTS WITH A SET OF GROUP PRACTICAL SKILLS FOR THE BRASS INSTRUMENT BASED ON SUZUKI METHOD OF STUDENTS IN MUSIC CLUB AT BAN JADEEKHO SCHOOL, TAK PROVINCE
Author	SUJINDA PHOPHUNG
Degree	MASTER OF EDUCATION
Academic Year	2024
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Prapansak Pum-in

This study is experimental research with the following objectives: (1) to compare academic achievement, before studying and after studying by using a set of group practical skills for brass instrument based on the Suzuki method; and (2) to study satisfaction by using a set of group practical skills for brass instrument based on the Suzuki method. The population was students in the music club and practiced brass and wind instruments in Ban Jadeekho School, Tak Province, in the first semester of the 2023 academic year. The 12 students were purposively selected. The tools used in the research were a set of brass and wind instruments and group practice skills based on the Suzuki concept, and a pre-study and post-study achievement test. The satisfaction assessment form for students in brass and wind instrument groups and used basic statistics to analyze the data. The research results found that the average academic achievement before studying was 49.25 and after studying the average was 72.58. When it was tested with t-value statistics (t-test), it was found that the students in the music club had academic achievement in practicing the brass and wind instrument group and statistically significantly higher at a .05 level of satisfaction with the teaching and learning arrangement by the Brass Wind Instruments group practice skills training set. It was according to the Suzuki method at a very satisfied level

Keyword : academic achievement, Skill practice set, group practice

กิตติกรรมประกาศ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ได้รับความกรุณาจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาหลักปริญญานิพนธ์ในการให้คำปรึกษา คอยช่วยเหลือ ที่แนะแนวทางการวิจัยและคอยให้กำลังใจแก่ศิษย์ตลอดมา รวมทั้ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉานิก หวังพานิช ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิทธิณันต์เศก ย่านเดิม ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัฐริกา สุนทรธนผล และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เทพิกา รอดสการ ที่ได้ให้คำแนะนำและให้ข้อมูลที่จำเป็นประโยชน์ในการทำวิจัย

กราบขอบพระคุณ อาจารย์วราภรณ์ ยุ่งหนู อาจารย์ภูมินทร์ ภูมิรัตน์ และอาจารย์เคลน บุญยานันต์ ที่ให้ความกรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ให้คำปรึกษา คำแนะนำ การแก้ไขเครื่องมือวิจัย จนเสร็จสมบูรณ์และนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนรรฆ จรรย์ยานนท์ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยที่ให้ความกรุณาเป็นประธานสอบปริญญานิพนธ์ ได้ให้คำชี้แนะในการตรวจสอบแก้ไขผลงานวิจัยให้มีคุณภาพตรงตามวัตถุประสงค์

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นนิสิตปริญญาโท สาขาคณตรีศึกษา ที่ให้กำลังใจและมิตรภาพที่ดีตลอดระยะเวลาที่ศึกษาด้วยกัน

ขอขอบคุณนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จ.ตาก ที่ให้ความร่วมมือในการทดลองเก็บข้อมูลจากงานวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

และโอกาสนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้เป็นแสงผลักดันที่คอยให้การสนับสนุน และเป็นพลังที่ยิ่งใหญ่ในการดำเนินชีวิตเสมอมา ขอขอบพระคุณทุกท่านที่กล่าวมา ณ ที่นี้

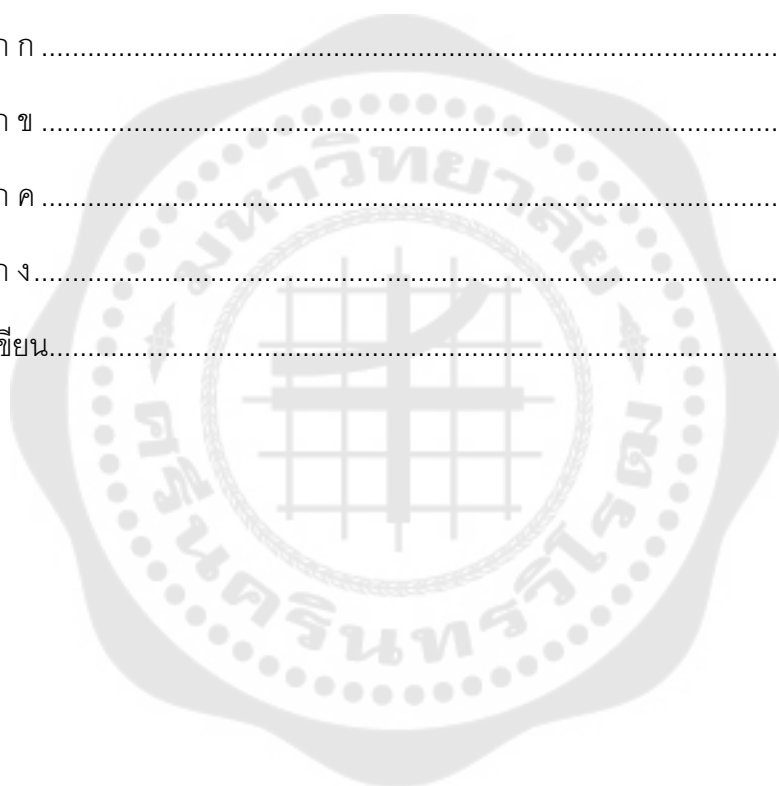
สุจินดา โพธิ์พืง

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญรูปภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
1. ประชากร	4
2. ระยะเวลาที่ใช้ทดลอง	5
3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	5
4. ตัวแปรศึกษา	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
สมมติฐานการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิด	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ	8
2. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ ชูชุกิ	13

3. ทักษะเครื่องเป่าลมทองเหลือง	18
4. แบบฝึกทักษะ	23
5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	28
6. การวัดและประเมินผล	29
7. ความพึงพอใจ	35
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
1. ประชากร.....	40
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	41
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....	45
บทที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่ม เครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก	48
2. ความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิด ชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก	50
บทที่ 5 สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	53
1.ความมุ่งหมายของงานวิจัย.....	53
2.ประชากร.....	53
3.เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	54
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล	54
5. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	54

6. สรุปผลการวิจัย.....	54
7. อภิปรายผล	55
8. ข้อเสนอแนะ	58
บรรณานุกรม	59
ภาคผนวก.....	63
.....	64
ภาคผนวก ก	64
ภาคผนวก ข	78
ภาคผนวก ค	86
ภาคผนวก ง.....	120
ประวัติผู้เขียน.....	125

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก 50

ตาราง 2 ความพึงพอใจของนักเรียนชมรมดนตรี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก .51

สารบัญรูปภาพ

หน้า

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิด	6
ภาพประกอบ 2 แผนภูมิเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุด แบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัด ตาก.....	49

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ดนตรี คือ เสียงที่มีอิทธิพลต่อความรู้สึกของมนุษย์ คำว่าดนตรี “ดนตรี” มีความหมายที่กว้างขวางมาก ปราชญ์แต่ละท่านให้คำจำกัดความที่แตกต่างกันไป ขอให้ความหมายออกเป็น 2 หัวข้อ คือ 1) ดนตรีทั่วไป หมายถึง ดนตรีในหลายลักษณะด้วยกัน นับตั้งแต่เกิดขึ้นมาพร้อมกับมนุษย์ยุคแรก ๆ เมื่อครั้งที่เรายังอาศัยอยู่ในป่าดงอยู่ในถ้ำ กระทั่งโพรงไม้ ในยุคนั้น เรารู้จักการร้องรำตามธรรมชาติ เช่น รู้จักปรบมือ เคาะหิน เคาะไม้ เป่าเขา ผีปาก เป็นต้น จนกระทั่งในยุคปัจจุบัน เรามีเพลงจำพวกเพลงพื้นเมือง เพลงลูกกรุง รวมทั้งเพลงโฆษณา ดนตรีหรือบทเพลงดังกล่าวนี้ ทำให้ผู้ฟังมีจิตใจร่าเริงแจ่มใส สนุกสนาน และเกิดอารมณ์ความรู้สึกต่าง ๆ ต่อบทเพลง 2) ดนตรีคลาสสิก สำหรับดนตรีคลาสสิก หรือดนตรีอมตะนี้ ถือว่าเป็นศิลปศาสตร์ชั้นสูง มีวิวัฒนาการและพัฒนามาจากดนตรีประเภทแรก แต่ดนตรีประเภทนี้ต้องการความละเอียดอ่อนลึกซึ้ง ทั้งในด้านการสร้างสรรค์และการเข้าใจ รวมทั้งต้องใช้หลักวิชาการที่ต้องใช้เวลาในการศึกษาค้นคว้า และความประณีตบรรจงในการที่จะผลิตผลงานออกมาแต่ละชิ้น ดนตรีประเภทนี้มิใช่เพียงเสียงสูง ๆ ต่ำ ๆ หรือเสียงธรรมชาติ หรือเพลงที่แต่งขึ้นมาตามใจชอบเช่นในลักษณะแรก หากแต่เป็นทั้งวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ชั้นสูงที่ต้องใช้อัจฉริยะในการสร้างสรรค์ (โกวิท ษัณศิริ, 2558)

ดนตรีมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ช่วยพัฒนาการและเสริมสร้างชีวิตมนุษย์ จึงนำวิชาดนตรีมาบรรจุไว้ในหลักสูตรการเรียนการสอน การเรียนการสอนวิชาดนตรีในประเทศไทย ในระดับประถมศึกษาและในระดับมัธยมศึกษา วิชาดนตรีจะอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะจะประกอบไปด้วย 3 วิชา คือ 1) วิชาทัศนศิลป์ นักเรียนได้รู้เกี่ยวกับวิธีการต่างๆ ในการสร้างและนำเสนองานศิลปะโดยใช้จินตนาการและเครื่องมือที่เหมาะสม นักเรียนยังศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเบื้องต้นของงานศิลปะ และศึกษาว่าศิลปะจะมีคุณค่าในชีวิตประจำวันของเราได้อย่างไร 2) วิชาดนตรี นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจส่วนต่างๆ ของดนตรี เรียนรู้เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์และวิจารณ์ดนตรี และการแสดงอารมณ์ของนักเรียนผ่านเสียงดนตรี และยังเป็นการเห็นคุณค่าและใช้ดนตรีในชีวิตประจำวันของคุณด้วย ดนตรีมีความสำคัญเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ เป็นการเรียนรู้และแบ่งปันดนตรีประเภทต่างๆ เช่น เพลงไทย และดนตรีจากประเทศอื่นๆ ได้เรียนเกี่ยวกับการ

ร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ และได้แบ่งปันความคิดและความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับดนตรีอีกด้วย ดนตรีสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจประเพณีทางวัฒนธรรมและเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ของเรา 3) วิชานาฏศิลป์ นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของการรำ ร่ายรำ และวิธีแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ผ่านการเคลื่อนไหว นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้การรำรำประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน เราจะสำรวจว่าการเต้นรำเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างไร และเหตุใดการรักษาประเพณีเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญ การเรียนการสอนวิชาดนตรีในโรงเรียนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาจะจัดการเรียนการสอนสัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละประมาณ 45-60 นาที และยังมีกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือเรียกรายวิชาที่ว่า “วิชาชุมนุม” วิชาชุมนุมเป็นวิชาที่มีลักษณะ ที่สามารถให้นักเรียนเลือกเรียนตามที่นักเรียนสนใจ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน(วิชาชุมนุม)ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งให้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย สติปัญญาอารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

แนวคิดรูปแบบการเรียนการสอนดนตรีที่ผลสัมฤทธิ์ประสบความสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีหลายแนวคิดหลายทฤษฎีของนักการศึกษา ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญของแนวคิดของซูซูกิ ซึ่งเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ทั้งในเรื่องการเรียนรู้ทฤษฎีและการเรียนปฏิบัติที่มีความเหมาะสมกับผู้เรียน แนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบซูซูกิ (Suzuki Method) ชินอิชิ ซูซูกิ (Shinichi Suzuki, 1898-1998) ชาวเมือง นาโกย่า เกิดเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม ค.ศ. 1898 นักการศึกษาชาวญี่ปุ่นและครูสอนไวโอลิน ผู้สร้างระบบการเรียนแบบซูซูกิ ซูซูกิได้ค้นพบความจริงที่ว่า เด็กเล็กทั่วโลกไม่ว่าชาติใดสามารถเรียนรู้ภาษาประจำชาติตนเองได้ง่ายมาก ท่านจึงใช้แนวคิดนี้ในการสอนดนตรีสำหรับเด็กขึ้น และเรียกแนวคิดนี้ว่า วิธีการสอนแบบภาษาแม่ (mother-tongue approach) แนวคิดหลักของการสอนแบบนี้คือ การสอนแบบเป็นธรรมชาติแบบพ่อแม่สอนลูก การให้กำลังใจด้วยความรัก การปฏิบัติซ้ำ ๆ บ่อย ๆ อย่างมีวินัย ซูซูกิ กล่าวว่า นักเรียนดนตรีควรใช้เวลาในการซ้อมทั้งหมดเป็น 3 ส่วน ส่วนแรกในการซ้อมคุณภาพเสียง (tonalization) ส่วนที่สองสำหรับการซ้อมเพื่อทบทวน ส่วนที่สามเป็นการซ้อมสำหรับเพลงใหม่ การฝึกคุณภาพเสียง เป็นแบบฝึกการพัฒนาคุณภาพเสียงที่ไพเราะ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการทำให้เพลงเพราะด้วย ดังนั้น ซูซูกิ จึงเขียนแบบฝึกหัดและเรียกว่า “tonalization” มีอยู่บ่อยครั้งที่เขียนให้นักเรียนเล่นบนสายเปล่าธรรมดา ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรละเลยในการฝึกหัด เพราะการฝึกนี้เองเป็นจุดเริ่มต้น

ของเสียงที่มีคุณภาพและความไพเราะ การเรียนรู้ดนตรีตามแนวทางของซูซูกิ กับทฤษฎีการศึกษาทั่วไป ก็สามารถแยกความแตกต่างได้ คือ การศึกษาทั่วไปเน้นกระบวนการ ฟัง พูด อ่าน เขียน การเรียนรู้ดนตรีตามแนวทางของซูซูกิเน้นกระบวนการ ฟัง ปฏิบัติ อ่าน สร้างสรรค์ (ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์, 2546)

โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก จัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีตามหลักสูตรแกนกลาง การเรียนการสอนวิชาดนตรี เรียน 1 คาบต่อสัปดาห์ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน (ชุมนุม) เรียน 1 คาบต่อสัปดาห์ นักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองโรงเรียนบ้านเจดีย์โคะมีจำนวน 12 คน มีนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองจะมีเวลาซ้อมดนตรี คือช่วงหลังเลิกเรียน ซ้อมได้วันละ 1 ชั่วโมง เป็นเวลาที่สั้น ๆ ไม่พอต่อการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติ เพราะเป็นสิ่งที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนและต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น การบรรเลงเพลงชาติช่วงเช้า การใช้บรรเลงในงานพิธีสำคัญต่าง ๆ การใช้บรรเลงในงานชุมชน เป็นต้น จากสถานการณ์การระบาดของโรคโควิด 19 โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะต้องจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์เป็นระยะเวลาประมาณ 2 ปี เด็กนักเรียนไม่ได้มาโรงเรียน ส่งผลให้เด็กนักเรียนชุมนุมดนตรีสากลไม่ได้ปฏิบัติเครื่องดนตรีเลยประมาณ 2 ปี ขาดการฝึกซ้อมแบบต่อเนื่อง ทำให้ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีของนักเรียนชุมนุมดนตรีสากลไม่มีประสิทธิภาพ ต้องเริ่มฝึกซ้อมกันใหม่ มีเวลาการซ้อมที่สั้นและจำกัด พื้นฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติเครื่องดนตรีต่าง ๆ นักเรียนอาจจะหลงลืมและต้องเริ่มต้นพื้นฐานใหม่

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยมีความต้องการพัฒนาทักษะการปฏิบัติรวมวง ของนักเรียนกลุ่มเครื่องทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก โดย สร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง จะประกอบไปด้วย แผนการสอน จะจัดรูปแบบการสอนตามแนวคิดซูซูกิในการบริหารจัดการเวลาในการเรียนและการซ้อมอย่างจำกัด แบบฝึกหัดการเป่าพัฒนาคุณภาพเสียงบันไดเสียง โน้ตเพลง แบบฝึกหัดผู้วิจัยนำมาจาก ตำราเรียนของซูซูกิการปฏิบัติเครื่องสาย มาประยุกต์ใช้กับเครื่องลมทองเหลือง ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายกัน ตัวอย่างเช่น การส่ายเป่ากับการเป่าlong tong หรือ การนำเพลง twinkle twinkle little star ซึ่งเป็นเพลงที่นักเรียนรู้จักนำมาเป็นเพลงให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติพัฒนาทักษะการเป่าlip slur เป็นต้น ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดที่พัฒนาคุณภาพเสียงและเหมาะสมในการเรียนรู้สำหรับเด็กนักเรียน การปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นการปฏิบัติแบบกลุ่มแนวทำนองเดียว การสร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

ตามแนวคิดชูชุกิ จะสามารถทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติให้กับนักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ได้ต่อไป

ความมุ่งหมายของงานวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ความสำคัญของการวิจัย

ผู้วิจัยได้ตั้งความสำคัญในการวิจัยไว้ดังนี้

1. สามารถสร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
2. ได้ทราบผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
3. ได้ทราบผลความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นแนวทางให้กับครูและผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา ใช้ประกอบในการสอนพัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติและเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย คือ นักเรียนชมรมดนตรีสากล ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจง

2. ระยะเวลาที่ใช้ทดลอง

ทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 60 นาที

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

3.1 ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิด ชูชุกิ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้

3.1.1 ความรู้ทั่วไป

3.1.2 แบบฝึกหัด Tonalization

3.1.3 บทเพลงในการปฏิบัติ

3.1.4 แผนการสอน

3.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

3.3 แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

4. ตัวแปรศึกษา

ตัวแปรต้น คือ การเรียนโดยใช้ ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ

ตัวแปรตาม คือ - ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

- ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ชุดแบบฝึกทักษะ หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝนหรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถ ความสำเร็จและสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของผู้เรียนที่แสดงผลเป็นคะแนนที่เกิดจากการเรียนรู้ อันเป็นผลมาจากการสอน การฝึกฝนหรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคลซึ่งสามารถวัดได้จากการทดสอบด้วยวิธีต่าง ๆ

3. ความพึงพอใจ หมายถึง การแสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนรวมถึงความรู้สึกของนักเรียนที่เล่นเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จ.ตาก โดยใช้แบบสอบถาม

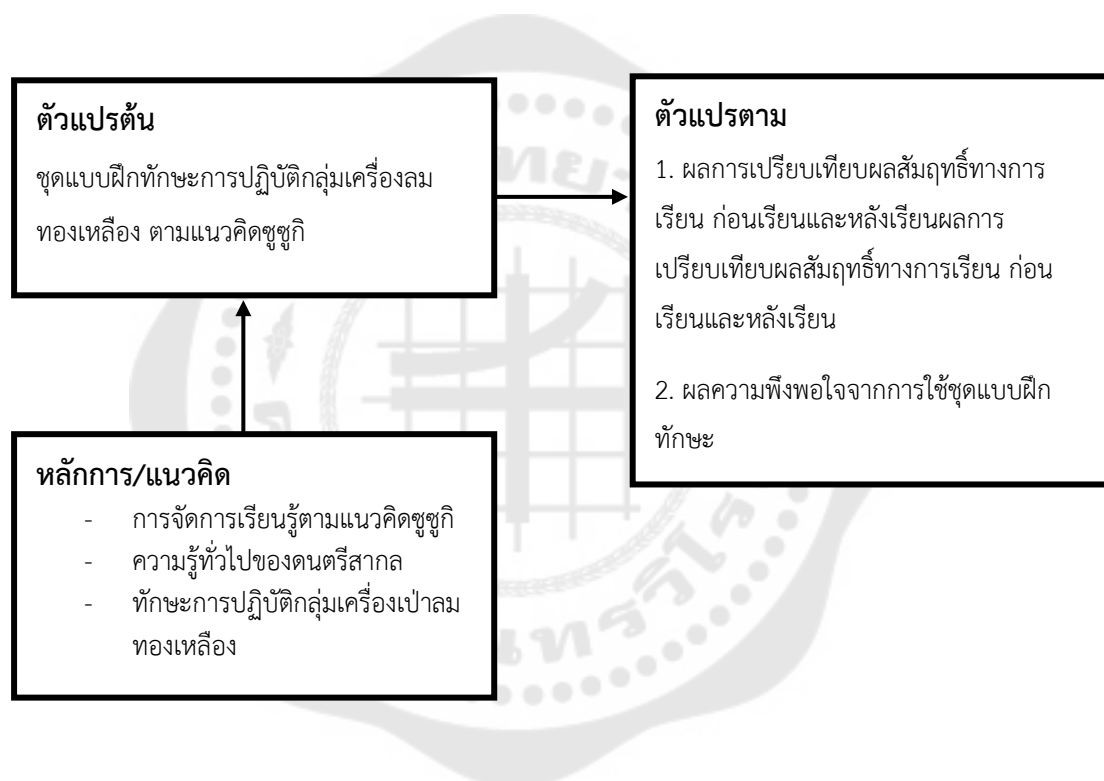
4. เครื่องลมทองเหลือง หมายถึง เครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าที่ทำด้วยโลหะทองเหลือง ประกอบไปด้วย ทรัมเบ็ต ทรอมโบน บาริโตน ยูโฟเนียม

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. นักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก มีความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง อยู่ในระดับ พอใจมาก

กรอบแนวคิด

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิด

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าจาก ตำรา เอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ)

1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ (กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ)

2. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ ชูชุกิ

3. ทักษะเครื่องเป่าลมทองเหลือง

3.1 เครื่องเป่าลมทองเหลือง

3.2 ทักษะการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองเบื้องต้น

4. แบบฝึกทักษะ

4.1 ความหมายแบบฝึกทักษะ

4.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

4.3 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

4.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.2 แนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

6. การวัดและประเมินผล

6.1 ความหมายการวัดและประเมินผล

6.2 การประเมินผลดนตรี

7. ความพึงพอใจ

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

7.2 วิธีการวัดความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

1.1 หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการในทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ได้เห็นคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตของมนุษย์ กิจกรรมต่างๆช่วยส่งเสริมนักเรียนทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การส่งเสริมสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้นักเรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มุ่งที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีทักษะวิธีการทางศิลปะ เกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงออกอย่างอิสระในศิลปะแขนงต่างๆ ประกอบด้วยสาระสำคัญ คือ

วิชาทัศนศิลป์ นักเรียนได้รู้เกี่ยวกับวิธีการต่างๆ ในการสร้างและนำเสนองานศิลปะโดยใช้จินตนาการและเครื่องมือที่เหมาะสม นักเรียนยังศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเบื้องต้นของงานศิลปะ และศึกษาว่าศิลปะจะมีคุณค่าในชีวิตประจำวันของเราได้อย่างไร

วิชาดนตรี นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจส่วนต่างๆ ของดนตรี เรียนรู้เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์และวิจารณ์ดนตรี และการแสดงอารมณ์ของนักเรียนผ่านเสียงดนตรี และยังเป็นการเห็นคุณค่าและใช้ดนตรีในชีวิตประจำวันของคุณด้วย ดนตรีมีความสำคัญเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ เป็นการเรียนรู้และแบ่งปันดนตรีประเภทต่างๆ เช่น เพลงไทย และดนตรีจากประเทศอื่นๆ ได้เรียนเกี่ยวกับการร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ และได้แบ่งปันความคิดและความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับดนตรีอีกด้วย ดนตรีสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจประเพณีทางวัฒนธรรมและเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ของเรา

วิชานาฏศิลป์ นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของการรำ และวิธีแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ผ่านการเคลื่อนไหว นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้การรำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะสำรวจว่าการรำเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างไร และเหตุใดการรักษาประเพณีเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญ

คุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนดนตรีจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เรียนรู้เกี่ยวกับเสียงต่างๆ ในดนตรี เช่น การร้องเพลงและการปฏิบัติเครื่องดนตรี ทำความเข้าใจว่าโน้ตขึ้นและลงในเพลงอย่างไร ใช้คำที่เกี่ยวข้องกับดนตรีในเพลง ประโยคเพลง และแสดงอารมณ์เมื่อฟังเพลง ร้องเพลงและเล่นเครื่องดนตรี และแต่งเพลงอย่างง่าย เรียนรู้วิธีการใช้เครื่องดนตรีอย่างปลอดภัยและอ่านโน้ตดนตรี แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับดนตรี แสดงอารมณ์ของเพลงเมื่อฟัง ดนตรีใช้ประกอบละครและเล่าเรื่องได้

รู้และเข้าใจว่าดนตรีเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต ประเพณี และวัฒนธรรมต่างๆ เช่น วัฒนธรรมไทยอย่างไร สามารถเรียนรู้เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ดนตรีและอิทธิพลของวัฒนธรรมที่แตกต่างกันได้อย่างไร ชื่นชมคุณค่าของดนตรีจากทั่วทุกมุมโลกและเข้าใจและการอนุรักษ์ดนตรีจึง

คุณภาพผู้เรียนเมื่อเรียนดนตรีจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ได้รับรู้และเข้าใจชื่นชมดนตรีประเภทต่างๆ จากทั่วโลก ฟังร้องเพลงและเล่นเครื่องดนตรีและการรวมวง โดยเน้นการร้องเพลงให้มีคุณภาพ เรียนรู้วิธีแต่งเพลงง่ายๆ และอ่านโน้ตเพลง ทำความเข้าใจว่าปัจจัยต่างๆ สามารถเปลี่ยนวิธีเสียงเพลงได้อย่างไร พูดคุยว่าดนตรีทำให้คุณรู้สึกอย่างไร สามารถประเมินคุณภาพของเพลงและการแสดงได้ เรียนรู้เกี่ยวกับงานด้านดนตรีที่แตกต่างกัน และดนตรีส่งผลต่อผู้คนและสังคมได้อย่างไร

ได้เรียนรู้และเข้าใจที่มา ของความสัมพันธ์ อิทธิพลและบทบาทของดนตรีแต่ละวัฒนธรรม ในยุคสมัยต่าง ๆ การวิเคราะห์ปัจจัยที่ทำให้งานดนตรีได้รับการยอมรับ

มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดสาระที่ 2 ดนตรี (ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3)

มาตรฐาน ศ 2.1 ความเข้าใจและการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์
วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีได้อย่างอิสระ การชื่นชม และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 ความเข้าใจในความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่า ของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

1.2 หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ (กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ)

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ดนตรีและนาฏศิลป์ (ระดับประถมศึกษาตอนปลาย)

กลุ่มการเรียนรู้ศิลปะช่วยให้นักเรียนมีความคิดสร้างสรรค์และมีจินตนาการ ชื่นชมความงามและความสำคัญของศิลปะในชีวิตประจำวัน กิจกรรมศิลปะช่วยให้มีพัฒนาการในด้านต่างๆ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ และอารมณ์ นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนมีความมั่นใจในตนเองและทักษะในการแสดงออกผ่านงานศิลปะ เป้าหมายของกลุ่มการเรียนรู้ศิลปะคือการช่วยให้นักเรียนเรียนรู้และเข้าใจวิธีการและคุณค่าทางศิลปะ มีสาระสำคัญ คือ

ทัศนศิลป์ นักเรียนได้รู้เกี่ยวกับวิธีการต่างๆ ในการสร้างและนำเสนอผลงานศิลปะโดยใช้จินตนาการและเครื่องมือที่เหมาะสม นักเรียนยังศึกษาประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมเบื้องต้นของงานศิลปะ และศึกษาว่าศิลปะจะมีคุณค่าในชีวิตประจำวันของเราได้อย่างไร

ดนตรี นักเรียนได้เรียนรู้และเข้าใจส่วนต่างๆ ของดนตรี เรียนรู้เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ การวิเคราะห์และวิจารณ์ดนตรี และการแสดงอารมณ์ของนักเรียนผ่านเสียงดนตรี และยังเป็นการเห็นคุณค่าและใช้ดนตรีในชีวิตประจำวันของคุณด้วย ดนตรีมีความสำคัญเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ เป็นการเรียนรู้และแบ่งปันดนตรีประเภทต่างๆ เช่น เพลงไทย และดนตรีจากประเทศอื่นๆ ได้เรียนเกี่ยวกับการร้องเพลงและเล่นดนตรีในรูปแบบต่างๆ และได้แบ่งปันความคิดและความรู้สึกของนักเรียนเกี่ยวกับดนตรีอีกด้วย ดนตรีสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจประเพณีทางวัฒนธรรมและเหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์ของเรา

นาฏศิลป์ นักเรียนจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของการรำ และวิธีแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ผ่านการเคลื่อนไหว นักเรียนได้เรียนรู้วิธีการใช้การรำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน นักเรียนจะสำรวจว่าการรำเชื่อมโยงกับประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมที่แตกต่างกันอย่างไร และเหตุใดการรักษาประเพณีเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ วิชาดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ

สาระที่ 2 ดนตรี

มาตรฐาน ศ 2.1 ความเข้าใจและการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีได้อย่างอิสระ การชื่นชม และการประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐาน ศ 2.2 ความเข้าใจในสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม
เห็นคุณค่า ของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

คำอธิบายรายวิชาดนตรีระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

เพื่อศึกษาโครงสร้างของบทเพลง ความหมาย จำแนกประเภทของเครื่องดนตรี ระบุทิศทางการเคลื่อนที่ขึ้นและลงอย่างง่าย ๆ ของทำนองเพลง รูปแบบจังหวะและความเร็ว ของจังหวะในเพลงที่ฟัง เครื่องหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี การสืบทอดงานดนตรีที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตไทยที่สะท้อนในดนตรีและบทเพลงท้องถิ่น การอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

โดยการอ่าน การเขียนโน้ตดนตรีไทยและสากล ร้องเพลงโดยใช้ช่วงเสียงที่เหมาะสมกับตนเอง บอกความหมายและสัญลักษณ์ทางดนตรี โครงสร้างโน้ตเพลงไทย การใช้และเก็บเครื่องดนตรีอย่างถูกต้องและปลอดภัย ระบุว่าดนตรีสามารถใช้ในการสื่อเรื่องราว บอกแหล่งที่มาและความสัมพันธ์ของวิถีชีวิตคนไทย ความสำคัญในการอนุรักษ์ส่งเสริมวัฒนธรรมทางดนตรีที่สะท้อนในดนตรีบทเพลงท้องถิ่นและโอกาสในการบรรเลงดนตรีเพื่อนำความรู้ที่ได้และหลักการทางดนตรีไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

คำอธิบายรายวิชาดนตรีระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เพื่อศึกษาจังหวะ ทำนอง องค์ประกอบดนตรีในเพลงที่ใช้ในการสื่ออารมณ์ จำแนกลักษณะของเสียงขับ ร้องและเครื่องดนตรี ที่อยู่ในวงดนตรีประเภทต่าง ๆ การอ่าน การเขียนโน้ตดนตรีไทย ดนตรีสากล 5 ระดับเสียงโน้ต การร้องเพลงไทยเพลงสากลหรือเพลงไทยสากลที่เหมาะสมกับช่วงวัย การด้นสดอย่างง่าย โดยการใช้ประโยคเพลงแบบถาม-ตอบ การใช้เครื่องดนตรีบรรเลงจังหวะและทำนอง การร่วมกับกิจกรรมในการแสดงออกตามจินตนาการ

โดยการฝึกปฏิบัติ การแสดงออกตามจินตนาการเพื่อสื่อสารความคิด จินตนาการ ความรู้สึกที่ประทับใจ และเห็นคุณค่า อธิบายความสัมพันธ์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมแตกต่าง ให้สัมพันธ์เพื่อนำไปสร้างสรรค์ระหว่างดนตรีกับประเพณีในวัฒนธรรมท้องถิ่น เห็นคุณค่าของดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

คำอธิบายรายวิชาดนตรีระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

เพื่อศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบดนตรี เพลงที่ฟังและศัพท์สังคม จำแนกประเภทเครื่องดนตรี ใช้เครื่องดนตรีและเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมที่แตกต่าง การอ่านโน้ต การเขียนโน้ตไทยและโน้ตสากล การร้องเพลง การด้นสด การสร้างสรรค์ ในรูปแบบจังหวะและทำนองด้วย

เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องดนตรีที่มาจากวัฒนธรรมต่าง ๆ สืบทอดดนตรีไทย จำแนกดนตรีที่มา จากยุคสมัยที่แตกต่างกัน อิทธิพลของวัฒนธรรมที่มีผลต่อดนตรีในท้องถิ่น บรรยายความรู้สึกและ การแสดงความคิดเห็นที่มีต่อบทเพลง ความไพเราะของเสียงดนตรี

โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ กระบวนการกลุ่ม เพื่อทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนนำความรู้และหลักการทางดนตรีไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์และเห็นคุณค่าในการ สร้างสรรค์ และนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

คำอธิบายรายวิชาดนตรีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เพื่อศึกษาเกี่ยวกับดนตรีจากประเทศไทยและประเทศอื่นๆ โดยการฟังเพลงและเสียง ต่างๆ เปรียบเทียบเสียงและเครื่องดนตรีที่ใช้ในบทเพลง รู้ถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างของดนตรี ฟัง เพลงที่มีจังหวะและความดังที่แตกต่างกัน แบ่งปันเพลงและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ทำให้ ดนตรีมีความพิเศษ นอกจากนี้ได้เรียนรู้วิธีการประเมินคุณภาพเพลงที่ฟัง การฟังเพลงและเข้าใจ ว่าดนตรีส่งผลต่ออารมณ์และสังคมได้อย่างไร

โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย กระบวนการกลุ่ม เพื่อให้เกิดความรู้ ความ เข้าใจ ตลอดจนนำไปถึงความรู้และหลักการทางดนตรีมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนิน ชีวิตประจำวัน

คำอธิบายรายวิชาดนตรีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

เพื่อศึกษาเกี่ยวกับดนตรีจากสถานที่ต่างๆ และวิธีการใช้เสียงที่แตกต่างกัน เปรียบเทียบ บทเพลงจากประเทศไทยกับบทเพลงจากประเทศอื่นๆ ได้เรียนรู้ว่าสามารถการแสดงอารมณ์และ ความรู้สึกผ่านดนตรีได้ ผีร้องเพลงและเล่นดนตรีเดี่ยวและรวมวง พิจารณาดนตรีถูกนำมาใช้ ในงานต่างๆ และในวงการบินอย่างไร นอกจากนี้ได้เรียนรู้ว่าดนตรีมีความสำคัญในวัฒนธรรม ที่แตกต่างกันอย่างไร และเหตุการณ์ทางประวัติศาสตร์ส่งผลต่อดนตรีในประเทศไทยอย่างไร

โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูลและการ บันทึกรายการ เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อสารและเห็นคุณค่าของการนำ ความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

คำอธิบายรายวิชาดนตรีระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

เพื่อศึกษาองค์ประกอบส่วนต่างๆ ของดนตรีและศิลปะ เช่น เครื่องดนตรีและเสียงที่ ใช้ วิธีร้องเพลงเดี่ยวหรือเป็นกลุ่ม การสร้างเพลงและจังหวะง่ายๆ และทำความเข้าใจความ แตกต่างระหว่างดนตรีกับเพลงอื่นๆ นอกจากนี้ สังเกตว่าดนตรีส่งผลต่อผู้คนและสังคม

อย่างไร และนำการแสดงดนตรีไปใช้กับวิชาอื่นๆ ได้อย่างไร ดนตรีเปลี่ยนแปลงไปอย่างไรตามยุคสมัย และอะไรที่ทำให้ได้รับความนิยม

โดยใช้กระบวนการคิดวิเคราะห์ การอภิปราย กระบวนการกลุ่ม การสืบค้นข้อมูลและการบันทึกข้อมูล เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการสื่อสารและเห็นคุณค่าของการนำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน(กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และ หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ ในระดับช่วงชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น จะเห็นได้ว่า สถานศึกษาจะใช้เนื้อหาหลักสูตรที่อ้างอิงมาจากหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการ มีลักษณะเนื้อหามาตรฐานและตัวชี้วัดของหลักสูตรกลุ่มสาระศิลปะมีลักษณะคล้ายคลึงกัน ประเด็นหลักเพื่อให้ผู้เรียนได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรฐานและตัวชี้วัด คือ ความเข้าใจและการแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ การวิเคราะห์ การวิพากษ์วิจารณ์คุณค่าดนตรี การถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชมและปรับปรุงประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมาตรฐานตัวชี้วัดมีความสอดคล้องและมีประโยชน์ต่อการทำวิจัยและสามารถประยุกต์ใช้ในห้องเรียนได้

2. การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ ชูชูกิ

ชินอิจิ ชูชูกิ (Shinichi Suzuki, 1898-1998) ชูชูกิ เป็นนักการศึกษาและครูไวโอลินชาวญี่ปุ่น เป็นเวลากว่า 50 ปีมาแล้ว ที่ชูชูกิได้ค้นพบความจริงเกี่ยวกับการเรียนภาษาแม่ของเด็กทั่วโลก และได้นำมาพัฒนาให้เข้ากับการเรียนการสอนดนตรี ชูชูกิได้สังเกตว่า เด็กสามารถพูดภาษาของตนเองได้ก่อนที่จะเรียนการอ่านหนังสือและการเขียนหนังสือ เป็นเพราะการฟังและการเลียนแบบนั่นเอง ดังนั้นการฟังดนตรีตามต้นฉบับ การเลียนแบบครู และการทำซ้ำบ่อย ๆ เด็กนักเรียนย่อมสามารถบรรเลงเครื่องดนตรีได้อย่างดีมีประสิทธิภาพ ชูชูกิได้คัดเลือกบทเพลง ในระดับความยากความง่าย ในวิธีการเรียนการสอนของชูชูกิ เด็กนักเรียนจะเรียนรู้สาระดนตรีต่าง ๆ และการปฏิบัติดนตรีมากกว่าเทคนิคต่าง ๆ การคัดเลือกบทเพลงในแบบฝึกหัดของชูชูกิ ได้นำเสนอ อย่างเป็นขั้นตอน และมีกระบวนการพัฒนา ต้องปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ มาตรฐานของบทเพลงแบบฝึกหัด มีการเตรียมความพร้อมในการเรียนดนตรีขั้นที่สูงขึ้น แม้ชูชูกิจะไม่ได้เน้นการฝึกการฟัง ในด้านต่าง ๆ เช่นเดียวกับ วิธีของโคดาย ออร์ฟ และดาลโครซ แต่เมื่อพิจารณาถึงวิธีการของเขา จะพบว่าการเน้นขั้นตอนของการฟังเป็นพื้นฐานแรก จากนั้น จึงเป็นขั้นตอนของทักษะปฏิบัติดนตรี ซึ่งนับว่าเป็นการฝึกการฟัง และนำมาฝึกฝนทักษะปฏิบัติดนตรีได้โดยตรง อีกทั้งยังสามารถประเมินผลได้จากการปฏิบัติทักษะดนตรีได้อีกด้วย(ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์, 2546)

แนวคิดทฤษฎีการสอนดนตรีที่สำคัญในหลักการของซูซูกิ คือ การเน้นกระบวนการแม่สอนลูก คือ ให้ผู้ปกครองเป็นผู้สอนลูกทุกวันอย่างต่อเนื่องเหมือนการฝึกพูดในขั้นต้นของการเรียน โดยครูมีบทบาทเป็นผู้แนะนำแนวทางการเรียนการสอนให้ผู้ปกครอง และผู้ปกครองต้องอยู่ในห้องเรียนกับเด็กขณะครูสอน พร้อมจัดสภาพแวดล้อมทางดนตรีด้วยการฟังเพลงก่อนเรียนเพลงนั้นอย่างสม่ำเสมอ และส่งเสริมกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้แสดงดนตรีต่อหน้าสาธารณชน ส่วนในขั้นต่อมาผู้เรียนจึงจะเรียนกับครูดนตรีโดยตรง ควบคู่กับการฟังเพลง การเล่นตรงจังหวะ การสร้างคุณภาพเสียง และเข้าใจสัญลักษณ์ทางดนตรี (สิชฌิมเศก ย่านเดิม, 2558)

เกียรติประวัติของ ซูซูกิ

ชินอิจิ ซูซูกิ (Shinichi, 1989-1998) เป็นชาวเมืองนาโกย่า ประเทศญี่ปุ่น เกิดเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2441 นักการศึกษาชาวญี่ปุ่น และครูสอนไวโอลิน ผู้สร้างระบบการเรียนการสอนแบบซูซูกิ (Suzuki Method) พ่อของเขาเป็นช่างทำเครื่องดนตรีญี่ปุ่นที่เรียกว่า ซามิเซ็น (Shamisen) เป็นเครื่องดนตรีประเภทเครื่องสายของญี่ปุ่น และหลังจากนั้นก็เป็นผู้ก่อตั้งโรงงานผลิตไวโอลินที่ประสบความสำเร็จ ซูซูกิจบการศึกษาที่โรงเรียนบริหารธุรกิจแห่งเมืองนาโกย่า ในปี ค.ศ. 1915 และได้เรียนไวโอลินกับครูโค เอ็นโด (Ko Ando) ต่อมาก็ได้เรียนกับครูเยอรมัน คาร์ล คลิงเกอร์ (Carl Klinger) ที่กรุงเบอร์ลิน ประเทศเยอรมัน ระหว่างปี ค.ศ. 1920 – 1928 ซูซูกิแต่งงานกับสาวชาวเยอรมันชื่อว่า Waltraud Prange เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1928 ที่กรุงเบอร์ลิน จากนั้นเขาได้ย้ายกลับมาอยู่ประเทศญี่ปุ่น และก่อตั้งวงเครื่องสายซูซูกิ (The Suzuki Quartet) ร่วมกับพี่น้องของเขา ในปี ค.ศ. 1930 เขาได้เป็นผู้อำนวยการโรงเรียนดนตรีไทโกกุ (Teikoku Music School) หลังจากนั้น เขาก็ได้ก่อตั้งวงออเคสตราแห่งโตเกียว (The Tokyo String Orchestra) ซึ่งได้สร้างปรากฏการณ์ทางดนตรีตะวันตกสู่ชาวญี่ปุ่น โดยผลงานการบรรเลงชิ้นแรก ๆ มักเป็นเพลงในยุคบาโรค

ปรัชญา ของ ซูซูกิ

ปรัชญาการเรียนการสอนดนตรีของ ซูซูกิ คือ “Beautiful Tone, Beautiful Heart” หมายความว่า “เสียงใสใจสะอาด” เพราะการเล่นดนตรีให้เสียงใสได้นั้น จะต้องมีการฝึกฝนมาเป็นอย่างดี เหมือนการพูดภาษาให้มีความชัดถ้อยชัดคำ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้ฟังต้นแบบภาษาที่ชัดเจน เมื่อฟังจากแบบที่ชัดเจนแล้ว หูที่ได้ยินก็จะชัดไปด้วย เด็กนักเรียนที่ฝึกพูดก็สามารถพูดได้อย่างชัดเจน ดนตรีก็เช่นเดียวกัน เด็กควรได้รับการเรียนการสอนจากครูที่มีความรู้ ความสามารถที่จะแสดงถ่ายทอดให้เด็กดูอย่างชัดเจน เสียงใสใจสะอาดจึงเป็นการฟังฟังซึ่งกันและกัน เมื่อจิตใจ

สะอาดก็จะสามารถเล่นดนตรีออกมาได้ดี ในขณะที่เดียวกันเมื่อเล่นดนตรีออกมาเสียงดี จะทำให้จิตใจสะอาดไปด้วย

ชูชุกิ เชื่อว่าเรื่องนี้เป็นหัวใจสำคัญของการเรียนดนตรี เพราะเสียงดนตรีที่ดีมีจิตใจที่ดีเป็นรากฐานของเด็กที่จะเติบโตและมีชีวิตที่ดีในอนาคตเป็นคนดีมีความสามารถในสังคม เล่นดนตรีมีเสียงดีเล่นอะไรก็ไพเราะ เมื่อเป็นคนดีของสังคมทำอะไรก็ดี เพราะฉะนั้นการเรียนการสอนดนตรีตามปรัชญาของชูชุกิ เป็นการเรียนดนตรีเพื่อพัฒนาคุณภาพของคนและออกไปพัฒนาคุณภาพชาติ “เสียงใส ใจสะอาด” จึงเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอนดนตรีของชูชุกิ เพราะรายละเอียดอื่น ๆ ที่จะเติบโตมาในภายหลังสามารถที่จะสร้างได้ทั้งหมด เมื่อเสียงดีอะไรก็ดีหมด เมื่อเป็นคนดีอะไรก็ง่ายที่จะทำ ดังนั้นดนตรีจึงไม่ได้เป็นเพียงความบันเทิงเท่านั้น เพียงแต่เป็นเรื่องของการพัฒนาคุณภาพชีวิต การเรียนการสอนดนตรีของระบบชูชุกิเป็นระบบการสอนแบบแม่สอนลูก หรือคำโบราณว่าไว้ “ลูกไม่หล่นไม่ไกลต้น” คือ การสอนดนตรีโดยการเลียนแบบ ซึ่งประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากในประเทศญี่ปุ่น

ชูชุกิ เชื่อว่าความสามารถที่เรียกว่า “เก่งหรืออัจฉริยะ” ไม่ได้มีติดตัวมาแต่เกิด ทุกคนเกิดมามีทุกสิ่งทุกอย่างเท่ากันหมด คือ “ไม่มีอะไรเลย” ต้องอาศัยการเรียนรู้ การเลี้ยงดู การอบรมบ่มนิสัย การสอน และการพัฒนา เพื่อให้เด็กเป็นอย่างไรแบบที่พ่อแม่ต้องการ การเรียนรู้ของเด็กเหมือนกับการเรียนรู้ภาษาจากแม่ กระบวนการสอนของชูชุกิ ตั้งชื่อว่า “การศึกษาของคนเก่ง” (Talent Education) ชูชุกิ เชื่อว่า เด็กทุกคนสามารถเรียนรู้และเป็นคนเก่งได้ แต่อย่าทอดทิ้งให้เด็กเติบโตอย่างไรไปตามยถากรรม โดยไม่ได้มีการอบรมเลี้ยงดูอย่างดีต่อเนื่อง ครูดีเด็กก็พัฒนาได้อย่างรวดเร็ว ครูไม่ดีเด็กก็พัฒนาได้อย่างช้าหรือพัฒนาแบบผิด ๆ ตามครู ครูเป็นกฎเกณฑ์ที่กำหนดทิศทางการเรียนของเด็ก “ครูเก่งเด็กเก่ง ครูไม่เก่งเด็กก็ไม่เก่ง”

รูปแบบการสอนของ ชูชุกิ

การสอนของชูชุกิ มีรายละเอียด ของการฝึกฝน ซึ่งประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขั้นตอนการฟัง (Listening) คือ การจัดแผ่นเพลงคลาสสิก ประมาณ 20 เพลง มอบให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองรับหน้าที่ไปเปิดให้ลูกซึ่งอยู่ในวัยทารก ฟังเป็นประจำ จนกระทั่งเด็กมีอายุประมาณ 2 ปี

ขั้นที่ 2 ขั้นตอนการเลียนแบบ (Imitation) หลังจากผ่านขั้นที่ 1 มาแล้ว เด็กจะต้องมาเข้ากลุ่ม คละกับเด็กอื่นที่เรียนกับชูชุกิ อยู่ก่อนแล้ว ซึ่งมีวัยต่างกัน 2-3 ปี เพื่อร่วมทำกิจกรรมเข้าจังหวะ และกายบริหาร โดยมีแม่ พ่อ หรือผู้ปกครอง และครูร่วมด้วย กิจกรรมนี้ใช้เวลานาน 6 เดือน ในบางกิจกรรมมีความน่าสนใจมาก เช่น เด็กที่เรียนอยู่ก่อนหน้านั้นจะแสดง Recital ให้เด็ก

ที่เพิ่งเข้ามาใหม่ได้รับชมรับฟัง เพื่อเป็นแบบอย่างว่า อีกไม่นานข้างหน้าเด็กที่เข้ามาใหม่ก็จะแสดงกิจกรรมเช่นนี้เหมือนกัน สำหรับเด็กที่เรียนอยู่ก่อนหน้านั้น ก็ถือว่าเป็นโอกาสได้แสดงพัฒนาการทางดนตรี ซึ่งยังจะต้องแข่งกับตัวเอง เพื่อพัฒนาให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นต่อไป

ขั้นที่ 3 ขั้นตอนการทำซ้ำ (Reiteration) คือ การที่ครูจะให้เด็กเข้าสู่บทเรียน จะมีครูสอนเดี่ยว และมีเครื่องดนตรีเป็นของตนเอง โดยเด็กจะเรียนไปพร้อม ๆ กับแม่ พ่อ หรือผู้ปกครอง ซึ่งอีกประมาณ 1 เดือน หลังจากนั้น แม่ พ่อ หรือผู้ปกครอง จะค่อย ๆ ผละออกไป โดยครูจะเป็นผู้รับหน้าที่ดูแลฝึกฝน

ขั้นที่ 4 ขั้นตอนการจดจำฝังใจ (Memorize) คือ เมื่อเด็กเรียนดนตรี ตามขั้นตอนหลักสูตรของครู เด็กเรียนด้วยใจรัก มีวินัยในตนเอง ที่จะฝึกซ้อมอย่างสม่ำเสมอ ประกอบกับความคุ้นเคยกับเสียงดนตรีที่ได้รับฟังอยู่เป็นประจำ ตั้งแต่อยู่ในช่วงวัยทารก ช่วยให้เด็กผลิตเสียงที่ถูกต้องเหมาะสม

ลักษณะการสอนดนตรีของครู

ครูของครูต้องมีความเชื่อว่า ความสามารถทางดนตรีทุกด้าน สามารถพัฒนาได้ในเด็กทุกคน ครูต้องเชื่อว่า พรสวรรค์ทางดนตรีสามารถสร้างได้ แม้ความเป็นจริงที่ว่า ทุกคนมีความถนัดต่างกัน แต่ความถนัดเพียงประการเดียวคงไม่สามารถสร้างการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ได้ ถ้าขาดการฝึกฝน การปฏิบัติ และการสอนที่ถูกต้อง

การสอนดนตรีที่ดีที่สุดต้องเริ่มจากช่วงปฐมวัย เด็กสามารถเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็ว เด็กสามารถเรียกชื่อสิ่งของต่าง ๆ ได้ก่อนการอ่านหนังสือ เด็กมีความสามารถในการจดจำได้ดี ด้วยสมองและร่างกายที่เจริญเติบโตพัฒนาอย่างรวดเร็ว จึงเป็นเหตุผลที่ดีในการเรียนดนตรีตั้งแต่เด็ก

พ่อ แม่ ผู้ปกครอง ต้องมีส่วนร่วมในการเรียนดนตรีของเด็กด้วย การจัดสิ่งแวดล้อมทางการเรียนดนตรีต้องจัดที่บ้านด้วย เช่น การเปิดเพลงให้เด็กฟัง การนำเด็กไปดูการแสดงดนตรีจริง การเล่นเกมทางดนตรีกับเด็ก การสอนร้องเพลง เหล่านี้ไม่ต้องรอให้เด็กมาเรียนกับครูที่โรงเรียนก็ได้

เด็กต้องเล่นเครื่องดนตรีได้ด้วยความรู้สึกว่าเล่นง่าย ก่อนเรียนโน้ตดนตรีและการอ่านต่าง ๆ ซึ่งเป็นหน้าที่ร่วมกันของครูและผู้ปกครองต้องให้กำลังใจกับเด็ก ต้องมีการสร้างแรงจูงใจ การเสริมแรงอย่างถูกต้องเหมาะสม

เทคนิคต่าง ๆ ของการเล่นดนตรีได้ถูกบรรจุในบทเพลง อย่างเป็นขั้นตอน ดังนั้น การจดบันทึกสิ่งที่เรียนจึงมีความสำคัญสำหรับผู้ปกครองในการตรวจวัดพัฒนาการ ความก้าวหน้าทางการเรียน และควรปรึกษาครูผู้สอนอยู่เสมอ

บทเพลงต่าง ๆ ที่เด็กได้เรียนไปแล้ว ต้องได้รับการขัดเกลาและทบทวนอยู่เสมออย่างเคร่งครัด วิธีการง่าย ๆ คือ เปรียบเทียบกับการเล่นของครู หรือ ดนตรีต้นฉบับ นอกจากนั้นยังรวมถึงท่าทางการเล่น ความถูกต้องในการเล่น

การฝึกคุณภาพเสียง (Tonalization)

เป็นแบบฝึกหัดเพื่อพัฒนาคุณภาพเสียงให้ไพเราะ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการทำให้เพลงมีความไพเราะ ชูชูกิ ได้กล่าวไว้ว่า นักร้องที่ดีต้องใช้เวลาเป็นชั่วโมงในการฝึกฝนการเปล่งเสียงร้อง เพื่อที่จะพัฒนาให้เสียงที่ร้องมีความไพเราะทุกตัวโน้ต ชูชูกิ จึงเขียนแบบฝึกหัดและเรียกว่า “tonalization” เขียนให้นักเรียนเล่นบนสายเปล่าไม่กดโน้ตใด ๆ ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ควรละเลยในการฝึกหัด เพราะการฝึกนี้เองเป็นจุดเริ่มต้นของเสียงที่มีคุณภาพและความไพเราะ ครูผู้สอนก็ต้องเน้นให้นักเรียนพัฒนาเสียงขึ้นในการเรียนทุกครั้ง

วิธีการสอนนี้ใช้ได้กับการสอนทุกเครื่องดนตรี ไม่ว่าจะเป็นไวโอลิน หรือ เชลโล่ ตั้งแต่การสอนตำราเล่มที่ 1 ตัวอย่างเช่น เพลง Twinkle , Twinkle , Little Star เป็นเพลงแบบฝึกหัดเพื่อ tonalization ซึ่งครูจะต้องแบ่งเวลา 1 ใน 3 ของการเรียนสำหรับทบทวนเพลงนี้ ไม่ใช่เล่นเป็นเสียงเพลงเท่านั้น แต่จะต้องคิดพิจารณาถึงท่าทางในการเล่น ความมีสมาธิในการลากสายให้เป็นเส้นตรงใกล้กับหย่อง การจับคันชักไวโอลินที่ถูกต้อง ตำแหน่งการยืนและท่าทางต่าง ๆ เป็นไปอย่างถูกต้องและข้อสำคัญที่สุด คือต้องสอนให้เด็กฟังเสียงที่ตนเองเล่น ไม่ให้มีความเพี้ยน นักเรียนส่วนมากมักจะละเลยถึงคุณภาพเสียงที่เล่นออกมาซึ่งเป็นผลมาจากความยาวของการลากคันชัก การใช้แรงในการสี ครูต้องพยายามให้เสียงทุกเสียงที่เด็กเล่นมีความไพเราะ มีพลัง และสวยงาม

วิธีการเรียนรู้ดนตรีตามแนวทางของชูชูกิ กับ ทฤษฎีการศึกษาทั่วไป ก็สามารถแยกความแตกต่างได้ ดังนี้

การศึกษาวิชาอื่น ๆ

(ฟัง) —————> (พูด) —————> (อ่าน) —————> (เขียน)

ดนตรีสากลแบบวิธีของชูชูกิ

(ฟัง) —————> (ปฏิบัติ) —————> (อ่าน) —————> (สร้างสรรค์)

(เพลงต้นฉบับ) (เลียนแบบ) (โน้ตเพลง) (แสดงดนตรี,รวมวง)

จากการศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ ชูชุกิ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเรียนการสอนในรูปแบบของชูชุกิ มีขั้นตอนการสอนจะเริ่มเรียงจาก การฟัง คือการฟังเพลงต้นฉบับอาจจะเป็นเพลงที่มีความง่าย และเป็นเพลงที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นอย่างดี พ่อแม่มีส่วนช่วยในขั้นตอนนี้ การเปิดเพลงให้นักเรียนฟังเวลาอยู่ที่บ้าน การปฏิบัติ คือ การเลียนแบบเสียงจากเพลงที่ฟัง ปฏิบัติอย่างง่ายไม่ซับซ้อน รวมไปถึงการฝึกพัฒนาคุณภาพเสียง การอ่าน คือ เริ่มศึกษาในส่วนของโน้ตต่าง ๆ การสร้างสรรค์ คือ การเล่นเป็นกลุ่ม การนำออกมาแสดงต่อหน้าสาธารณชนได้รับชม

3. ทักษะเครื่องเป่าลมทองเหลือง

3.1 เครื่องเป่าลมทองเหลือง

วิศิษฐ์ จิตรรังสรรค์ (2559) ได้กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของเครื่องเป่าลมทองเหลือง แตรเดี่ยวเป็นเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งจัดอยู่ในกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ภาษาอังกฤษใช้คำว่า Bugle ในภาษาฝรั่งเศสโบราณนำมาจากภาษาละตินคือ Buculus แปลว่า วัว เป็นคำเรียกแบบสั้นที่สื่อความหมายทางเครื่องดนตรี คือ คำว่า Cor Bugler แปลว่า เขาวัวป่าทำหน้าที่เป็นแตรสัญญาณในการล่าสัตว์(Marcuse, 1975) แต่เดิมทำมาจากเขาสัตว์และต่อมาใช้โลหะแทน นอกจากหน้าที่ในการส่งสัญญาณ สำหรับล่าสัตว์และนิยมใช้เป่าเป็นเสียงสัญญาณสำหรับหน่วยทหารเพื่อการต่าง ๆ ด้วย มีลักษณะคล้ายกับทรัมเป็ต (Trumpet) แต่ไม่มีชุดนิ้วกดบริเวณตรงกลางเครื่อง ความจริงแล้วแตรเดี่ยวเป็นต้นแบบของเครื่องดนตรีทรัมเป็ต และ เครื่องเป่าลมทองเหลืองต่าง ๆ ที่ใช้กันในปัจจุบันเป็นรูปร่างดั้งเดิมก่อนที่จะมีการประดิษฐ์ระบบนิ้วกด ลูกสูบ (Piston Valve) หรือแกนหมุน (Rotary Valve) เพื่อการเปลี่ยนเสียงที่ใช้กันในปัจจุบัน แตร เป็นเครื่องเป่า มีใช้ในกองทัพมาแต่โบราณกาลทั้งในยุโรปและเอเชีย นานเท่าใดไม่อาจประมาณได้ แต่เดิมทำด้วยเขาสัตว์ที่มีรูปโค้งงอ หรือซากหอยตัวใหญ่ที่ได้จากทะเลลึก ภายในกลวง นำมาต่อกับส่วนที่ทำเป็นปากเป่าหรือจะเป่าเข้าทางรูที่เจาะไว้ จะมีรูเจาะไว้อยู่ด้านข้างหรือตรงกลางแตร จากซากหอยเรียกว่า Conch ภาษาไทยเรียกว่า “แตรสังข์” แตรเหล่านี้เรียกรวม ๆ กันว่า Horn ที่มีขนาดแตกต่างกันตามธรรมชาติ เดิมใช้เป่าเป็นเสียงส่งสัญญาณ เป่าลมเข้าทางปลายเขาให้เสียงกระจายออกทางโคนที่เปิดเป็นปากกว้าง มีหลายแบบทั้งเป่าตรงและเป่าด้านข้าง มักใช้ในพิธีกรรมและความเชื่อโบราณ เสียงที่ออกมาขึ้นตามแต่จะตกลงกันว่าเสียงสัญญาณอย่างนั้นมีเสียงเฉพาะว่าเป็นความหมายว่าอย่างไร

คมสันต์ วงศ์วรรณ (2548) ได้กล่าวถึงเครื่องเป่าลมทองเหลือง เครื่องดนตรีในกลุ่มนี้เรียกรวม ๆ ว่าแตรส่วนประกอบที่สำคัญของเครื่องดนตรีกลุ่มนี้ คือ ท่อลม ที่ทำด้วยโลหะขนาดต่าง ๆ กัน การเกิดเสียงเกิดจากการเป่าลมให้การสั่นสะเทือนที่บริเวณริมฝีปากของผู้เล่น ผ่านเข้าไปในปากเป่า(Mouth Piece) การเป่าเครื่องลมทองเหลืองจึงขึ้นอยู่กับริมฝีปากเป็นสิ่งสำคัญ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1. High Brass 2. Low Brass

1. High Brass (กลุ่มเสียงสูง)

1.1 คอรัเน็ต (Cornet) ลักษณะคล้ายกับทรัมเป็ตแต่ลำตัวของเครื่องมีขนาดเล็กกว่าคุณภาพของเสียง มีความนุ่มนวล กลมกล่อม เสียงสดใสน้อยกว่าทรัมเป็ต คอรัเน็ตนำมาใช้ในวงออร์เคสตราเป็นครั้งแรก เมื่อประมาณปี ค.ศ. 1829 ในการแสดงโอเปร่าของ Rossini เรื่อง William Tell ในปัจจุบัน คอรัเน็ต เป็นเครื่องดนตรีสำคัญสำหรับวงโยธวาทิตและแตรวง

1.2 ทรัมเป็ต (trumpet) เป็นเครื่องดนตรีสากลในกลุ่มเครื่องเป่าลมทองเหลือง (แตร) ประเภทเสียงสูง (high brass) เช่นเดียวกับ เฟรนช์ฮอร์น เกิดเสียงได้โดยอาศัยลมจากการเป่าของผู้เล่น ทำให้เกิดการสั่นสะเทือนของริมฝีปาก โดยทั่วไปมีปุ่มกด (valve) 3 อัน เรียงกันอยู่ในระนาบเดียวกัน มีทั้งที่เคลือบผิวด้วยทอง, เงิน, นิกเกิล และแล็กเกอร์

1.3 เฟรนช์ฮอร์น (French Horn) คือ เครื่องเป่าทองเหลือง ท่อลมเป็นทรงกรวย ปลายท่อจะบานออกเป็นลำโพงอย่างกว้าง ท่อลมจะขดเป็นวงกลม เฟรนช์ฮอร์น พัฒนามาจากการเป่าเขาสัตว์ เพื่อใช้บอกสัญญาณต่างๆ เสียงของเฟรนช์ฮอร์น จึงเหมือนกับเสียงที่เกิดจากการเป่าเขาสัตว์ คุณภาพของเสียงเฟรนช์ฮอร์น โป่งเบาและมีความนุ่มนวลกังวาน เฟรนช์ฮอร์น ในยุคแรกไม่มีนิ้วกด เล่นเสียงได้จำกัดใช้สำหรับการล่าสัตว์

2. Low Brass (กลุ่มเสียงต่ำ)

2.1 ยูโฟเนียม (euphonium) คือ เครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าลมทองเหลือง ลักษณะเสียงของยูโฟเนียมจะมีความนุ่มนวล ห่อหุ้ม และมีความหนักแน่นมาก สามารถเล่นในระดับเสียงต่ำได้ดี บางครั้งนำไปใช้ในวงออร์เคสตราแทนทูบา คำว่า “ยูโฟเนียม” มาจากภาษากรีก หมายถึง “เสียงดี” ลักษณะทั่วไปของยูโฟเนียมเหมือนกับเครื่องเป่าทองเหลืองทั่วไป จะมีลูกสูบ 3 ถึง 4 ลูกสูบ มีก้านพาดเป็นรูปตัว Y ท่อลมกลวง บานปลายเป็นลำโพงเสียง มีเครื่องดนตรีชนิดหนึ่งชื่อ “บาริโทน” มีเสียงใกล้เคียงกับยูโฟเนียม แต่ท่อลมที่มีขนาดเล็กกว่ายูโฟเนียม เสียงของบาริโทนจะมีความห้าวมากกว่ายูโฟเนียม พบว่าบ่อยครั้งที่มีการเรียกชื่อสลับกันระหว่างยูโฟเนียมและบาริโทน

2.2 ทรอมโบน (Trombone) เป็นเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าลมทองเหลือง มีคันชักใช้สำหรับเปลี่ยนระดับเสียง โดยมากจะใช้ในวงโยธวาทิต วงดนตรีลูกทุ่ง รวมทั้งวงซิมโฟนี ออร์เคสตรา ทรอมโบนจะทำหน้าที่ประสานเสียงในกลุ่มแตรด้วยกัน

2.3 ทูบา (tuba) เป็นเครื่องดนตรีตระกูล แท้ก็ฮอร์น ทูบามีท่อลมขนาดใหญ่ และมีความยาวตั้งแต่ 9, 12, 14, 16 และ 18 ฟุต แล้วแต่ขนาด มีช่วงเสียงกว้าง 3 ออกเทฟเศษ ๆ ท่อลม เป็นทรงกรวย เช่นเดียวกับฮอร์น ส่วนกลางลำตัวติดลูกสูบบังคับเสียง 3 อัน หรือ 4 อัน ส่วนตรง 6 ปลายท่อบานเป็นลำโพง กำพวดเป็นโลหะรูปถ้วย เสียงของทูบาต่ำลึกล้ำนุ่มนวล ไม่แตกพร่า เสียงต่ำมากที่เรียกว่า “พีเดิล โทน” (pedal tones) ทูบาทำหน้าที่เป็นแนวเบสให้แก่เครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องเป่าลมทองเหลือง

2.4 ซูซ่าโฟน (Sousaphone) เป็นเครื่องเป่าลมทองเหลืองที่มีขนาดใหญ่ที่สุดเป็นเครื่องดนตรีประเภทเดียวกับทูบา ลักษณะของเสียงจะต่ำทุ้มลึก เหมาะที่จะบรรเลงในแนวเสียงเบสมากกว่าแนวอื่น ชื่อซูซ่าโฟน ตั้งขึ้นเพื่อให้เกียรติกับ จอห์น ฟิลิป ซูซ่า (John Philip Sousa) นักประพันธ์เพลงและผู้อุทิศตนที่มิชชั่นเสียงของอเมริกา

ไพรัช มากกาญจนกุล (2530) ได้กล่าวถึงเครื่องดนตรีสากลที่ใช้บรรเลงในวงโยธวาทิต ประกอบด้วย เครื่องดนตรีดังต่อไปนี้ Piccolo Eb, Baritone, saxophone, Euphonium, Flute Bb, or F Horn, Bassoon Eb, Clainet Bb, Cornet, Tuba or Sousahpone Bb, Clarinet Bb, Trumpet, Side Drum

เบญจรงค์ กลสุ (2542) ได้กล่าวถึงเครื่องดนตรีประเภทเครื่องเป่าลมทองเหลืองนี้มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าตระกูล แตร เป็นเครื่องลมทำจากโลหะทองเหลือง มีท่อโลหะทำหน้าที่ขยายเสียง ใช้ริมฝีปากบนและล่างนับว่ามีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำหน้าที่เป็นตัวสั่นสะเทือน เสียงสูงเสียงต่ำของเสียงเกิดจากการบังคับลิ้น (Values) ของลูกสูบไปเปลี่ยนความสั้นความยาวของท่อลม ถ้าท่อลมยาวจะทำให้เกิดเสียงต่ำ แต่ถ้าท่อลมสั้นจะได้เสียงสูงขึ้น หรือจากการบังคับริมฝีปากในการเป่าลมผ่านกำพวด (Mouth piece) เข้าไปในท่อให้มีจำนวนมากขึ้นน้อยต่างกัน กลไกที่ใช้บังคับลิ้นของลูกสูบลี 2 ระบบ ได้แก่ มีลิ้นปิด-เปิด การบังคับลูกสูบให้ขึ้นหรือลง และบังคับลิ้นเปิด-ปิด ด้วยการบังคับลิ้นหมุน

เครื่องเป่าลมทองเหลือง เป็นเครื่องดนตรีที่วิวัฒนาการมาจากการเป่าเขาของสัตว์ ต่อมาวิวัฒนาการมาเป็นแตรเดียว ทำมาจากทองเหลือง ยังไม่มีวาล์วปุ่มกดเปลี่ยนระดับเสียง และต่อมา เริ่มมีวาล์วปุ่มกดเปลี่ยนระดับเสียง และมีเครื่องดนตรีในกลุ่มประเภทเครื่องเป่าทองเหลืองผลิตตามมาอีกมากมาย ทำให้โทนเสียงที่แตกต่างกัน แต่วิธีทำให้เกิดเสียงคล้ายกัน คือ

การเป่าโดยให้ริมฝีปากกระพือ เป่าเข้าที่กำพวด ใช้นิ้วกดวาล์วเปลี่ยนระดับเสียง หรือ ใช้การเกร็งริมฝีปากและการบังคับแรงความแรงของลมในการเป่าเปลี่ยนระดับเสียงก็ได้ ปัจจุบันเครื่องเป่าลมทองเหลืองแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มเสียงสูง และ กลุ่มเสียงต่ำ กลุ่มเสียงสูงได้แก่ คอร์เน็ต ทรัมเป็ต ฮอรัณ กลุ่มเสียงต่ำได้แก่ ยูโฟเนียม บาริโตน ทรอมโบน ทูบา ซูซาโฟน

3.2 ทักษะการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองเบื้องต้น

สธน วจิตระกูล (2554) ได้กล่าวถึงเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องเป่าลมทองเหลืองนั้นก็คือ “แตร” คุณสมบัติเสียงของเครื่องดนตรีกลุ่มนี้คล้ายคลึงกับกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้ คือ มีท่อทำหน้าที่ขยายเสียง ท่อของแตรทำมาจากโลหะ (แต่ท่อของเครื่องเป่าลมไม้ส่วนมากเป็นไม้ หรือเอโบไนท์) ปากเป่าหรือกำพวดของแตรเป็นประเภท Lip-reed ของปี่เป็นประเภท Cane-reed ดังนั้นการเม้มริมฝีปากบนและริมฝีปากล่างให้เก็บบนสนทนกับกำพวดเวลาเป่าเป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะริมฝีปากจะทำหน้าที่เป็นตัวสั่นสะเทือนกำพวด การสั่นสะเทือนที่เกิดขึ้นตรงกำพวดนี้จะถูกส่งเข้าไปในท่อหรือลำตัวของแตร ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวขยายเสียงดังกล่าว กำพวดของแตรมี 2 ลักษณะด้วยกัน แต่ละลักษณะจะทำให้คุณสมบัติของเสียงที่แตกต่างกัน ลักษณะแรกกำพวดตื้น มีรูปร่างคล้ายถ้วยหรือ ระฆัง (Cup-shaped or Bell-shaped mouthpiece) ให้เสียงที่สดใสแสดงอารมณ์ของเสียงถึงพลังกำลังที่กล้าหาญ แตรที่มีกำพวดนี้ คือ ทรัมเป็ต, ทรอมโบน และทูบา

ธนากร แพทย์วงศ์ (2533) ได้กล่าวถึง สิ่งสำคัญคือต้องวางปากให้ถูกที่เมื่อเล่นเครื่องดนตรี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคุณเพิ่งเริ่มเล่น หากคุณคุ้นเคยกับการวางปากผิดที่ อาจแก้ไขได้ยากในภายหลัง ครูของคุณควรช่วยให้คุณเรียนรู้วิธีการวางตำแหน่งปากที่ถูกต้องเพื่อที่คุณจะได้พัฒนาเทคนิคที่ดี บางครั้งปากของคุณอาจเจ็บได้หากคุณไม่อยู่ในตำแหน่งที่ถูกต้อง หรือคุณอาจขยับมันโดยไม่รู้ตัว เครื่องมือต่างๆ ต้องใช้ตำแหน่งปากที่แตกต่างกัน เช่น เครื่องมือขนาดเล็กต้องการให้ปากของคุณอยู่ตรงกลาง ในขณะที่เครื่องดนตรีขนาดใหญ่ต้องการให้ปากของคุณอยู่ใกล้ด้านบนมากขึ้น ฟังคุณครูของคุณและฝึกพูดให้ถูกที่

สุดใจ ทศพร (2518) ได้กล่าวถึง ทรัมเป็ตเป็นเครื่องดนตรีที่เล่นโดยการเป่าลมผ่านเพื่อสร้างเสียง มีปุ่มที่สามารถเปลี่ยนระดับเสียงของโน้ตได้ ทรัมเป็ตมีมานานแล้วและมีการพัฒนาเปลี่ยนแปลงไปมากในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ใช้ในดนตรีทุกประเภท ตั้งแต่โพล์ค แจ๊ส ไปจนถึงวงออเคสตรา ทรัมเป็ตสามารถส่งเสียงที่ดัง สดใส และมีหลายขนาดและรูปร่าง

สุกรี เจริญสุข (2529) ได้กล่าวถึงการเป่าทรัมเป็ตว่า ขั้นแรก นักเรียนจะต้องวางปากบนทรัมเป็ตในตำแหน่งที่แม่นยำ แต่ต้องไม่อยู่เหนือริมฝีปาก เพื่อให้แน่ใจว่าตำแหน่งปากของนักเรียนถูกต้อง ให้ทำตามขั้นตอน ดังนี้ ลองปฏิบัติคำแนะนำส่วนของปากทรัมเป็ต สอดหลอดที่มี

ขนาดเล็ก เข้าไป โดยให้หลอดผ่านเข้าไปในปากทรมเปิดแล้วเหลือเนื้อที่หลอดยื่นออกมาประมาณ 1 นิ้ว มีนักเรียนบางคนได้ยึดจุดสิ้นสุดของหลอดเป็นศูนย์กลางของริมฝีปากขณะที่ออกเสียง อืมมมมมมม ไปด้วย ขณะเดียวกันค่อย ๆ ม้วนปลายหลอดเข้าไปข้างในนักเรียนต้องค่อย ๆ ม้วนจนกระทั่งริมฝีปากชนกับปากทรมเปิด ผลที่ได้คือ ตำแหน่งการวางปากที่เหมาะสมกับตัวนักเรียนเอง ทำให้เสียงที่มีคุณภาพ ปากทรมเปิดอาจดูเหมือนศูนย์กลางหรือจุดรวมตัวซึ่งที่เป็นจุดที่ถูกต้องสำหรับริมฝีปากและลักษณะฟันของนักเรียน ในทุก ๆ กรณี ริมด้านในของปากทรมเปิดจะสัมผัสเนื้อ ถ้าริมฝีปากบนไม่สามารถควบคุมการสั่นสะเทือนของริมฝีปากได้ครั้งหนึ่งปากทรมเปิดสัมผัสริมฝีปากได้มีนักเรียนเป่าอากาศ ผ่านเข้าไปในหลอดขณะที่ดึงหลอดออกมาจากส่วนกลางระหว่างริมฝีปากและก้านของปากทรมเปิด คุณและนักเรียนของคุณอาจตกใจได้กับเสียงกังวานคล้ายเสียงหึ่ง ๆ ที่ดังออกมา ถ้าปากทรมเปิดมีตำแหน่งที่เหมาะสม แต่เสียงยังเป็นเสียงต่ำ กรณีนี้อาจเป็นเพราะความไม่เหมาะสมระหว่างความตึงของปากทรมเปิดและแรงหนุนของลมหายใจ วิทยากรควรมุ่งปรับปรุงโดยการชี้แนะทั้งการวางตำแหน่งบนปากทรมเปิดและการบังคับลมหายใจ วิธีแก้ไขควรชี้แนะที่การวางตำแหน่งปากบนทรมเปิดก่อนจากนั้นค่อยชี้แนะเรื่องการบังคับลมหายใจตามลำดับ ผลการวางตำแหน่งของปากทรมเปิดที่ประสบความสำเร็จนั้นจะมีความสมดุลระหว่างการควบคุมลมหายใจและจังหวะในการขยับกล้ามเนื้อขณะเป่าลม เมื่อเราเล่นทรมเปิด บางครั้งเราก็ทำผิดพลาดในการวางตำแหน่งปากของเรานบนทรมเปิด สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเมื่อลมหายใจของเรา การนั่งหรือยืนไม่สอดคล้องกับการถือเตร การเล่นทรมเปิดอย่างถูกต้องหมายถึงการนั่งตัวตรง เป่าเบาๆ และหายใจลึกๆ หากทำสิ่งเหล่านี้ไม่ถูกต้อง เสียงจะไม่ดี การควบคุมการหายใจเป็นสิ่งสำคัญ หากคุณเล่นทรมเปิดแล้วส่งเสียงไม่ดีหรือถือทรมเปิดไม่ถูกต้อง อาจทำให้ควบคุมการหายใจได้ยาก การหายใจมีผลต่อการเป่าทรมเปิดให้ได้เสียงที่มีคุณภาพที่ดีควรฝึกการหายใจ คือ จากการฝึกหายใจอย่างขยันขันแข็ง นั้นได้แปลเปลี่ยนเป็นเสียงเป่าออกมาได้ไพเราะสวยงาม การอธิบายเรื่องกล้ามเนื้อในการหายใจเป็นสิ่งที่ไม่ต้องการ เพราะการอธิบายการทำงานของลมหายใจไปเลยจะได้ผลดีกว่าการมานั่งสอนเรื่องกล้ามเนื้อขณะการเป่าลม การใช้คำอุปมาถูกใช้เพื่อให้นักเรียนได้รับการผ่อนคลายการหายใจเต็มปอด เป็นคำแนะนำหนึ่งที่ช่วยเช่นกัน

จากการศึกษา ทักษะการปฏิบัติเครื่องเป่าลมทองเหลืองเบื้องต้น ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เสียงของเครื่องเป่าลมทองเหลืองเกิดการ การเป่าแบบเม้มปาก หรือเกร็งริมฝีปาก ให้ริมฝีปากมีช่องรูลมผ่านเล็ก ๆ แล้วเป่าลมออกมา ให้ริมฝีปากมีการกระพือ โดยเป่าไปที่กำแพงของเครื่อง เข้าไปทางท่อต่าง ๆ ของเครื่อง แล้วกวาดวาล์วเพื่อเปลี่ยนระดับเสียง หรือ เกร็งริมฝีปาก แล้วเน้นแรงลมใน

การเป่าลมออกมาก การวางตำแหน่งของกำพวดบริเวณริมฝีปาก ให้วางตำแหน่งตรงกลางของปาก จะเน้นตำแหน่งริมฝีปากบนหรือริมฝีปากล่างขึ้นอยู่กับสรีระรูปปากของแต่ละคน และ แต่ละกลุ่มเครื่องของเครื่องเป่าลมทองเหลือง เนื่องจากสรีระรูปปากของแต่ละคนมีลักษณะที่แตกต่างกัน และเครื่องแต่ละเครื่องมีโทนเสียงที่แตกต่างกัน จึงไม่สามารถระบุตำแหน่งที่ชัดเจนได้

4. แบบฝึกทักษะ

4.1 ความหมายแบบฝึกทักษะ

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น. 18) ได้ให้ความหมายแบบฝึกทักษะไว้ว่า กิจกรรมที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ ที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม มีความหลาย และมีจำนวนมากพอที่จะสามารถตรวจสอบ และพัฒนาทักษะกระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการคิด สามารถพัฒนาผู้เรียนไปสู่การสรุป ความคิดรวบยอด และสาระสำคัญของบทเรียน อีกทั้งยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนตรวจสอบความรู้ และความเข้าใจในบทเรียนด้วยตนเองได้

ทัศนวิทย์ เนียมบุบผา (2551) ได้ให้ความหมายแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ ช่วยเสริมสร้างทักษะด้วยการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญ และสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้อง

สมศรี วรประเสริฐศิลป์ (2552) ได้ให้ความหมายแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง กิจกรรมที่จัดไว้ สำหรับนักเรียนเพื่อฝึกปฏิบัติให้เกิดทักษะตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ นักเรียนสามารถฝึกได้ด้วยตนเอง

ณัฐฐินี เศวตสุพร (2556) ได้ให้ความหมายแบบฝึกทักษะ หรือแบบฝึกปฏิบัติ ไว้ว่า คือ สื่อการสอนที่ครูผู้สอนได้สร้างขึ้น เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติด้วยความสนใจ สนุกสนาน เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีทักษะเพิ่มขึ้น

ดวงแสง ณ นคร (2558, น. 38) ได้ให้ความหมายแบบฝึกทักษะที่สอดคล้องกับ ณัฐฐินี เศวตสุพร ไว้ว่า แบบฝึกปฏิบัติ เป็นสมุดหรือหนังสือที่พิมพ์ขึ้น โดยมีเนื้อหาเป็นแบบฝึกหัด หรือแบบฝึกปฏิบัติเป็นการเพิ่มทักษะหรือทดสอบผู้เรียน อาจมีเนื้อหาในรูปแบบคำถามให้เลือกคำตอบหรือเป็นต้นแบบเพื่อให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามโดยอาจมีรูปประกอบเพื่อความเข้าใจ

จากการศึกษา ความหมายแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง สื่อการสอนที่สร้างขึ้นในรูปแบบกิจกรรมที่พัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นกระบวนการคิด และลงมือปฏิบัติ ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความชำนาญในเรื่องที่เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจจากการเรียนทฤษฎีมากยิ่งขึ้น และตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้

4.2 ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, น. 146) ได้กล่าวถึง แบบฝึกทักษะที่ดีคือต้องแน่ใจว่ามันเป็นสิ่งที่ผู้สอนรู้อยู่แล้ว และมันไม่ยากเกินไปหรือง่ายเกินไปสำหรับผู้สอนและผู้เรียน การปฏิบัติควรมีคำอธิบายที่ชัดเจนและง่ายต่อการปฏิบัติตาม นอกจากนี้ยังควรให้โอกาสผู้เรียนในการแสดงสิ่งที่คุณสามารถทำได้ด้วยตัวเอง แบบฝึกหัดควรมีคำถามประเภทต่างๆ และใช้ภาษาง่ายๆ ที่สามารถเข้าใจได้ง่าย

สุพรรณิ ไชยเทพ (2544) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดต้องมีความชัดเจน ทั้งข้อความและคำแนะนำต้องเข้าใจง่าย
 2. แบบฝึกหัดต้องจัดทำขึ้นเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ที่ครูปรารถนาในการจัดการเรียนรู้
 3. แบบฝึกหัดต้องมีรูปภาพและคำศัพท์ที่ผู้เรียนสนใจ ภาษาและรูปภาพต้องเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
 4. แบบฝึกหัดแต่ละบทควรกระชับ ไม่ยาวเกินไป และเข้าใจง่าย
 5. แบบฝึกหัดต้องมีหน่วยการเรียนรู้ในรูปแบบที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละบทเรียน เพื่อป้องกันไม่ให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายขณะเรียน
 6. แบบฝึกหัดที่ดีควรตอบสนองและสำรวจความต้องการของนักเรียนเป็นหลัก เพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกซ้อมในห้องเรียนอย่างสนุกสนาน
 7. คำถามและคำตอบต้องมีคำตอบที่ชัดเจน
 8. การฝึกอบรมทักษะที่ดีต้องสามารถประเมินความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนได้
- กุศยา แสงเดช (2545) ได้อธิบายถึงรูปแบบ และลักษณะแบบฝึกทักษะที่ดี ดังนี้
1. แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีคำแนะนำและตัวอย่างที่ชัดเจนเพื่อแสดงวิธีทำงานแต่ละงาน ความยากของเนื้อหาควรเหมาะสมกับอายุของผู้เรียน
 2. แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีความเกี่ยวข้องและสามารถใช้ได้เป็นเวลานาน รูปภาพและภาษาที่ใช้ควรเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน
 3. แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีกิจกรรมควรมีความหลากหลายเพื่อให้นักเรียนสนใจ คำตอบควรชัดเจนและนักเรียนควรสามารถทำงานได้อย่างอิสระ นักเรียนควรสามารถศึกษาค้นคว้าได้ด้วยตนเอง
 4. แบบฝึกทักษะที่ดีควรคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างนักเรียนแต่ละคน
 5. แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีในรูปแบบหนังสือเพื่อให้เข้าถึงได้ง่าย
 6. แบบฝึกทักษะที่ดีจะช่วยให้ครูระบุและแก้ไขจุดอ่อนของนักเรียนได้

ประทีป แสงเปี่ยมสุข (2550) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี ดังนี้

1. เนื้อหาที่นำมาจัดแบบฝึก ควรเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว
2. ควรมีหลาย ๆ แบบ หลายลักษณะหลากหลาย เพื่อไม่ให้นักเรียนเบื่อ
3. ควรเหมาะสมกับระดับชั้นวัย และความสามารถของนักเรียน
4. น่าสนใจ ทำทลายความสามารถ และเรียนสนุก
5. แบบฝึกควรสร้างขึ้นเพื่อฝึกสิ่งที่ได้สอน ไม่ใช่เพื่อทดสอบ
6. มีคำชี้แจงสั้น ๆ ง่าย ๆ เพื่อให้นักเรียนเข้าใจวิธีฝึก
7. ใช้เวลาฝึกแต่ละครั้งไม่มากหรือน้อยเกินไป
8. แบบฝึกควรเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ความคิดให้มากและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสร้างแบบฝึกด้วย

จากการศึกษา ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ลักษณะของแบบฝึกที่ดีควรมีลักษณะ คือ เนื้อหาแบบฝึกต้องจำทำให้ตรงกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้หรือจัดทำให้ตรงจุดมุ่งหมายของเนื้อหาที่เรียน เนื้อหาของแบบฝึกควรจัดทำให้ตรงกับช่วงวัยของผู้เรียน ภาษาที่ใช้ทำแบบฝึกควรเป็นภาษาที่เข้าใจง่ายกระชับและชัดเจน เนื้อหาของแบบฝึกควรมีความหลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายระหว่างทำแบบฝึก เนื้อหาของแบบฝึกควรทำเจาะจงเป็นเรื่อง ๆ หนึ่งแบบฝึก หนึ่งเรื่อง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความชำนาญ

4.3 หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

กรรณิการ์ พวงเกษม (2540, น. 7) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ว่า การสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อใช้ฝึกอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ต้องสร้างโดยคำนึงถึงหลักความแตกต่างของระหว่างบุคคล (Individual Difference) โดยต้องคำนึงเสมอว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความรู้ความสามารถ ความสนใจแตกต่างกัน ในการสร้างแบบฝึกทักษะจึงควรพิจารณาให้เหมาะสม เนื้อหาไม่ยุ่งยากเกินไปสำหรับเด็กที่เก่ง และไม่ยากเกินไปสำหรับเด็กที่อ่อน ในแบบฝึกควรมีทั้งที่ฝึกเป็นรายบุคคลและฝึกเป็นกลุ่ม การให้แบบฝึกเป็นกลุ่มควรให้เด็กเก่งคละกับเด็กอ่อนเพื่อให้เด็กเก่งช่วยเหลือเด็กอ่อน

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น. 148-149) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ว่า เมื่อสร้างแบบฝึกทักษะเพื่อเรียนรู้ทักษะใหม่ๆ สิ่งสำคัญคือต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนซึ่งตรงกับสิ่งที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ในโรงเรียน ข้อมูลควรมีความถูกต้องสำหรับแต่ละวิชา และภาษาที่ใช้ควรให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย คำแนะนำสำหรับแบบฝึกทักษะควรเรียบง่ายและทำตามได้ไม่ยาก

เกินไป แบบฝึกทักษะเหล่านี้ควรช่วยให้ผู้เรียน พัฒนาทักษะการเรียนรู้เพื่อให้สามารถจดจำและเข้าใจสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้

วิไลลักษณ์ มีทิศ (2551) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกทักษะไว้ว่า เมื่อทำแบบฝึกทักษะหรือทำกิจกรรมให้นักเรียน คนทำแบบฝึกทักษะต้องพิจารณานักเรียนแต่ละคนแตกต่างกันอย่างไรและอยู่ในระดับไหน พวกเขาควรเริ่มต้นด้วยคำถามง่าย ๆ แล้วค่อยไปสู่คำถามที่ยากขึ้น พวกเขาต้องแน่ใจว่าไม่มีข้อผิดพลาดและรวมเรื่องจากวิชาอื่นด้วย

จากการศึกษา หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ในการจัดทำแบบฝึกทักษะให้มีประสิทธิภาพนั้น ผู้จัดทำต้องคำนึงถึงผู้ที่นำแบบฝึกไปใช้ ว่าเหมาะสมกับช่วงวัยและความสามารถของผู้ที่ใช้แบบฝึกนั้นหรือไม่ ความยากง่ายของแบบฝึกมีผลต่อผู้ใช้แบบฝึก ควรคำนึงถึงเนื้อหาและสีสันความสวยงามของแบบฝึกเพื่อช่วยดึงดูดให้แบบฝึกมีความน่าใช้งานมากขึ้น การใช้ภาษาที่เหมาะสมและชัดเจน มีแบบฝึกทักษะที่ดีจะสามารถพัฒนาความสามารถของผู้ใช้หรือผู้เรียนได้

4.4 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2540, น. 148) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกทักษะเป็นวิธีที่เป็นประโยชน์สำหรับครูในการวางแผนบทเรียนและช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง รวมถึงแบบฝึกทักษะเพิ่มเติมในตำราเรียน โดยมีขั้นตอนและตัวเลือกที่ชัดเจนให้นักเรียนเลือกกิจกรรมตามความสามารถของตนเอง สิ่งนี้สามารถพัฒนาทักษะและความเข้าใจได้ด้วยการประเมินและการตอบรับจากครูอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนยังสามารถฝึกฝนด้วยตนเองด้วยหนังสือฝึกหัด ซึ่งช่วยประหยัดเวลาและเปิดโอกาสให้มีโอกาสฝึกฝนมากขึ้น

กรรณิการ์ พวงเกษม (2540, น. 7) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. เป็นเนื้อหาเพิ่มเติมของรายวิชาในหนังสือ แบบฝึกทักษะเป็นระบบ ทีละขั้นตอน มีรายละเอียดชัดเจน ช่วยลดภาระงานของครู
2. ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ภาษา การฝึกฝนเป็นเครื่องมือที่สามารถช่วยพัฒนาทักษะทางภาษาได้ ครูต้องดูแลนักเรียนและให้คำแนะนำตลอดการฝึก
3. ช่วยแก้ไขข้อแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน เพราะนักเรียนทุกคนมีคุณสมบัติและความสามารถที่แตกต่างกันมากมาย การให้นักเรียนได้ฝึกฝนตามระดับความถนัดจะช่วยให้พวกเขามีความสุขและสนุกกับการเรียนรู้
4. แบบฝึกช่วยเสริมให้ทักษะทางภาษาคงที่โดยกระทำ ดังนี้

4.1 ผีที่หลังจากนักเรียนเรียนจบบทเรียนนั้น ๆ

4.2 ผีทำซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

4.3 ผีเฉพาะเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้

5. แบบฝึกทักษะที่ใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียน หลังจากเรียนจบแต่ละบทเรียนแล้ว

6. แบบฝึกทักษะที่จัดทำเป็นหนังสือสำเร็จรูป ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง

7. เมื่อนักเรียนทำแบบฝึกทักษะ ครูจะเห็นว่านักเรียนอยู่ที่ไหน หากได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมและมีข้อบกพร่อง ครูสามารถปรับปรุงและแก้ไขได้ทันที

8. แบบฝึกทักษะที่มีเนื้อหานอกเหนือจากในตำราเรียน มันจะช่วยให้นักเรียนบรรลุศักยภาพสูงสุดของพวกเขา 9. ใบงานที่พิมพ์ไว้ล่วงหน้าสามารถช่วยให้ครูลดเวลาที่ใช้ในการเตรียมแบบฝึกทักษะได้ โดยที่ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องเสียเวลาออกแบบแบบฝึกทักษะจากหนังสือเรียน มันทำให้คุณมีโอกาสฝึกฝนทักษะในด้านต่างๆ มากขึ้น

10. การพิมพ์ในรูปแบบหนังสือต้องใช้เงินลงทุนน้อยกว่า และนักเรียนสามารถมองเห็นความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเองได้

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544, น. 3) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ดังนี้

1. เป็นเนื้อหาเพิ่มเติมในตำราเรียน เป็นสื่อกลางที่ช่วยบรรเทาภาระหน้าที่ของครูอย่างมาก

2. ช่วยพัฒนาทักษะ แบบฝึกหัดเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะในด้านต่างๆ ครูต้องสนับสนุนและช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้เรียน

3. ช่วยแก้ไขความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะนักเรียนทุกคนมีความชอบของตัวเอง และความสนใจที่แตกต่างกันทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนสิ่งที่พวกเขาชอบและเก่ง ให้ผู้เรียนสนุกสนานกับการเรียนรู้ผ่านแบบฝึกหัดตามความสามารถของตนเอง ดังนั้นแบบฝึกหัดจึงไม่ใช่แบบฝึกหัดที่ครูให้ลูกทำแบบเห็นหน้ากัน แต่มันเป็นแหล่งประสบการณ์ที่ไม่เหมือนใคร สำหรับเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือเป็นพิเศษ

4. การฝึกฝนช่วยเพิ่มทักษะและทำให้มีความเชี่ยวชาญมากขึ้น เพราะการทำแบบฝึกหัดในชั้นเรียนซ้ำหลาย ๆ ครั้ง จะทำให้ผู้เรียนมีความเชี่ยวชาญและชำนาญในการฝึกมากขึ้น

จากการศึกษา ประโยชน์ของแบบฝึก ผู้วิจัยสรุปได้ว่า เป็นสื่อการเรียนการสอนที่ช่วยอำนวยความสะดวกทั้งครูและผู้เรียนในการจัดการเรียนการสอนได้ง่ายขึ้น ประหยัดเวลา และประหยัดแรง ลดภาระของครูผู้สอน ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพเหมาะสมกับเรื่องที่เรียนและช่วยวัยในการเรียนรู้

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.1 ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นภาพร ศรีจันทร์ (2551) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า ความสามารถในการเรียนรู้และเติบโตโดยพยายามทำให้ดีที่สุด ท้าทาย ฝึกฝน และคิดถึงสิ่งที่คุณได้เรียนรู้ ความสำเร็จของคุณในโรงเรียน วัดได้จากว่าคุณทำได้ดีแค่ไหนในชั้นเรียน

นันทนัย แสงปัสสา (2551) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า สิ่งที่คุณเรียนรู้และทำได้ดีแค่ไหนในโรงเรียน มันแสดงให้เห็นว่าคุณรู้มากแค่ไหนและคุณพัฒนาการเรียนรู้มากแค่ไหน

วาริ รักหะบุตร (2552) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า การทำได้ดีในโรงเรียนโดยใช้สิ่งที่คุณรู้และสามารถทำได้เพื่อเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ และปรับปรุงวิธีการประพฤติตนและการเรียนรู้ของคุณ

ขวัญเรือน คำวงศ์ (2557) ได้ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า คุณทำได้ดีแค่ไหนในโรงเรียนเนื่องจากสิ่งที่คุณเรียนรู้และวิธีการสอน มันแสดงให้เห็นในเรื่องต่างๆ เช่น การทดสอบ และทักษะที่คุณได้รับการศึกษา

จากการศึกษา ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนที่เกิดจากการเรียนเรื่องต่าง ๆ เกิดความเข้าใจในบทเรียน ทำให้ผู้เรียนมีความพัฒนาที่ดีขึ้นทั้งในด้านการเรียนในภาคทฤษฎี หรือการเรียนในภาคปฏิบัติ

5.2 แนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้อธิบาย แนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

1. การวัดผลต้องตรงกับสิ่งที่พยายามเรียนรู้หรือแสดง สิ่งนี้ช่วยให้เห็นว่าต้องทำอะไรให้ดีขึ้น นักเรียนที่ไม่บรรลุเป้าหมายเหล่านี้ อาจต้องการความช่วยเหลือเพิ่มเติมในการปรับปรุง

2. มีวิธีวัดสิ่งต่าง ๆ อย่างระมัดระวังและเป็นระเบียบ ต้องเลือกเครื่องมือที่เหมาะสม จากนั้นใช้เครื่องมือเหล่านั้นเพื่อวัดบางสิ่งบางอย่างและดูผลลัพธ์ สามารถใช้ผลลัพธ์เพื่อช่วยให้ทราบว่าทำได้ดีแค่ไหนในโรงเรียน

สมบุญ ตันยะ (2545) ได้อธิบาย แนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไว้ดังนี้

1. กำหนดสิ่งที่ประเมินและวัดได้ โดยต้องระบุให้ชัดเจนว่าจะประเมินในด้านใด
2. วางแผนการประเมินให้รัดกุม สะดวก ประหยัด และเป็นไปได้ โดยการวางแผนการเก็บข้อมูลว่าจะเก็บข้อมูลอะไร โดยวิธีใดจึงจะได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง และเชื่อมั่นได้
3. ควรใช้เทคนิคหลาย ๆ ด้านที่สามารถวัดให้ครอบคลุม ทั้งด้านความสามารถ ทางสติปัญญา ทักษะการนำความรู้ ไปใช้ และเจตคติต่อวิชาที่เรียนรู้
4. เกณฑ์ที่ใช้ต้องมีความสัมพันธ์กับสิ่งที่วัด และจุดมุ่งหมายของการวัด
5. เลือกใช้เครื่องมือที่มีคุณภาพ เครื่องมือนั้นต้องมีความเที่ยงตรง และมีความ เชื่อมั่นในระดับสูง
6. เลือกใช้เทคนิคในการวัดให้ตรงกับจุดมุ่งหมาย และปราศจากความลำเอียง

จากการศึกษา แนวทางการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวัดผลสัมฤทธิ์ในแต่ละครั้ง ครูผู้สอนต้องวัดผลสัมฤทธิ์ ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดของบทเรียนที่เรียน และสอน วัดผลสัมฤทธิ์ให้เป็นระบบ รัดกุม ได้ข้อมูลที่เที่ยงตรง เชื่อมั่นได้ มีความหลากหลายในการวัดผล ใช้เกณฑ์การวัดประเมินที่เหมาะสม ทั้งนี้เพื่อการพัฒนาของนักเรียนที่รับการวัดผลสัมฤทธิ์ที่มีประสิทธิภาพ

6. การวัดและประเมินผล

6.1 ความหมายการวัดและประเมินผล

ณรุทธ์ สุทธจิตต์ (2544, น. 189-207) ได้ให้ความหมายไว้ว่า “การวัดผล” และ “การประเมินผล” มักใช้คู่กันในบางครั้งก็ใช้แทนกัน อย่างไรก็ตามเมื่อกล่าวถึงการวัดผล ความหมายที่แท้จริง การวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียนว่าเป็นอย่างไร ซึ่งมักมีค่าเป็นตัวเลขส่วนการประเมินผล หมายถึงรวมถึงการได้ค่าจากการวัดมาแล้วและมีการประเมินค่าจากการวัดออกมาเป็นรูปของคุณภาพว่าดีมากน้อยเพียงใด จึงเห็นได้ว่าการประเมินผลเป็นคำที่มีความหมายกว้างกว่าคำว่า การวัดผล

6.1.1 หลักของการวัดและการประเมินผล

ในเรื่องหลักของการวัดและการประเมินผล มีอยู่ด้วยกันหลายประการ คือ

1. การวัดผลและการประเมินผลมีความสำคัญเนื่องจากช่วยให้เราวัดและประเมินผลการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนได้ดีเพียงใด สิ่งนี้ช่วยให้เราเข้าใจความสามารถของพวกเขาและความสำเร็จของครูในการสอนพวกเขา สิ่งสำคัญคือการวัดจะต้องมีความแม่นยำและเชื่อถือได้เพื่อให้เราได้รับข้อมูลที่เป็นประโยชน์

- ความเที่ยงตรง (Validity) การทำให้แน่ใจว่าเมื่อวัดบางสิ่งบางอย่าง กำลังวัดสิ่งที่ต้องการวัดจริงๆ ซึ่งรวมถึงการเลือกข้อมูลในปริมาณที่เหมาะสมเพื่อแสดงถึงทุกสิ่งที่ต้องการทดสอบ และการสร้างแบบทดสอบต่างๆ เพื่อดูว่าทำได้ดีเพียงใด ครูใช้สิ่งนี้เพื่อดูว่านักเรียนกำลังเรียนรู้สิ่งที่พวกเขาควรจะทำหรือไม่ การวัดประเภทนี้มีความสำคัญเพื่อให้แน่ใจว่าผลลัพธ์ของเราถูกต้อง

- ความเชื่อถือได้ (Reliability) เป็นสิ่งสำคัญมากในการวัด หมายความว่าผลลัพธ์ของการวัดควรคงเดิมทุกครั้งที่ทำให้การประเมินมีความน่าเชื่อถือและเป็นประโยชน์ ความน่าเชื่อถือมักแสดงผ่านสถิติ เช่น ค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือหรือข้อผิดพลาดมาตรฐาน สิ่งสำคัญที่ควรทราบคือการวัดสามารถเชื่อถือได้แต่ไม่แม่นยำ ซึ่งหมายความว่าสามารถวัดสิ่งที่ไม่ได้ตั้งใจได้อย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้สามารถนำไปสู่ผลลัพธ์ที่ทำให้เข้าใจผิด

- เพื่อให้แน่ใจว่าเราประเมินสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง เราต้องแบ่งเนื้อหาที่เราต้องการวัดออกเป็นส่วน ๆ ตามสิ่งที่ครูคิดว่าสำคัญ สิ่งนี้ช่วยให้เราเห็นว่าส่วนใดที่เราต้องมุ่งเน้นและสร้างแบบทดสอบที่สะท้อนถึงสิ่งนั้น แต่ละบทหรือบทเรียนควรวัดกันว่าเรารู้ข้อมูล เข้าใจ ประยุกต์ วิเคราะห์ และรวบรวมทั้งหมดได้ดีเพียงใด จำนวนคำถามในแต่ละส่วนขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ครูใช้ในการสอน ถ้าสอนอะไรมากก็จะมีคำถามในข้อสอบมากขึ้น

2. การวัดและประเมินผลสามารถทำได้สองวิธี ระหว่างเรียน (การประเมินรายทาง) และหลังเรียน (การประเมินผลสรุป) ครูใช้วิธีการประเมินนักเรียนที่แตกต่างกัน เช่น การทดสอบระยะสั้นและการสอบ การประเมินเหล่านี้ช่วยให้ครูเข้าใจว่านักเรียนทำได้ดีเพียงใดในทุกด้านของการเรียนรู้

3. ความครบถ้วน เป็นสิ่งสำคัญในการวัดและประเมินการเรียนรู้ดนตรี การใช้วิธีต่างๆ เพื่อรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งช่วยให้แน่ใจว่าผลการประเมินมีความถูกต้อง การสอนดนตรีประกอบด้วยทฤษฎี การทดสอบ การฝึกทักษะต่างๆ เช่น การร้องเพลงและการเล่น และการสังเกตทัศนคติ ด้วยการวัดด้วยวิธีทั้งหมดนี้ เราสามารถตัดสินใจได้ว่านักเรียนเรียนดนตรีได้ดีเพียงใดตามเกณฑ์ของครู

4. ความสะดวก หลักในการประเมินผลภาระสุดท้าย คือ เป็นสิ่งสุดท้ายที่ต้องพิจารณาเมื่อประเมินผลลัพธ์ การพิจารณาว่าวิธีใดที่ง่ายที่สุดและใช้งานได้จริงมากที่สุดในการวัดผลและประเมินครู ตัวอย่างเช่น การใช้แบบทดสอบที่สร้างง่ายแต่ยากสำหรับนักเรียนในการอธิบายอาจทำให้ครูต้องใช้เวลาในการให้คะแนน หากมีนักเรียนจำนวนมาก การทดสอบประเภทอื่นอาจจะดีกว่า การสังเกตครูอาจเป็นเรื่องยุ่งยาก ดังนั้นการกำหนดวิธีเฉพาะในการสังเกตครู เช่น การสุ่มเช็คคินหรือการสัมภาษณ์ จะทำให้ง่ายขึ้น ขึ้นอยู่กับครูที่จะตัดสินใจว่าวิธีใดดีที่สุดสำหรับพวกเขา การดูแลให้กระบวนการประเมินผลไม่ยากเกินไปจะช่วยปรับปรุงการสอนดนตรีได้

6.2 การประเมินผลดนตรี

6.2.1 การประเมินผลเนื้อหาดนตรี

เนื้อหาดนตรีประกอบด้วยองค์ประกอบต่างๆ เช่น จังหวะ ทำนอง ฮาร์โมนี และสิ่งอื่นๆ ที่ประกอบขึ้นเป็นเพลง นอกจากนี้ยังมีวรรณกรรมเกี่ยวกับดนตรีเกี่ยวกับการเรียนรู้เพลงและประวัติศาสตร์ดนตรี สามารถทดสอบความรู้ด้านดนตรีด้วยการทดสอบประเภทต่างๆ เช่น การทดสอบการฟังและความคิดสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์สามารถวัดได้จากงานต่างๆ เช่น การแต่งเพลงหรือการเล่นเครื่องดนตรี สิ่งสำคัญคือต้องฝึกฝนและทำแบบทดสอบเพื่อประเมินว่าเราเข้าใจและใช้ดนตรีได้ดีเพียงใด

ข้อทดสอบ คือ การทดสอบเพื่อดูว่าผู้จักบางสิ่งบางอย่าง เช่น วิชาที่เรียนหรือเกมที่เล่นได้ผลดีแค่ไหน ต้องอ่านคำถามและเลือกคำตอบที่ถูกต้อง มีการทดสอบหลายประเภท เช่น แบบทดสอบที่มีคำตอบชัดเจนและแบบทดสอบที่สามารถให้ความคิดของตนเองได้

ก. ข้อทดสอบแบบปรนัย (Objective tests) ข้อทดสอบแบบปรนัยได้แก่ ข้อทดสอบที่มีคำตอบแน่นอนเป็นคำตอบเดียว ซึ่งในข้อทดสอบอาจจะมีคำตอบไว้ให้เลือก หรือผู้เรียนต้องเขียนคำตอบเอง แต่คำตอบของผู้เรียนแต่ละคนที่ตอบจะได้คำตอบเดียวกัน

1) ประเภทของข้อทดสอบแบบปรนัย ข้อทดสอบแบบปรนัยที่ใช้กันอยู่และควรรู้จักมี 5 ประเภท คือ ข้อทดสอบแบบเติมข้อความสั้น ๆ ข้อทดสอบแบบตอบคำถามสั้น ๆ ข้อทดสอบแบบถูก-ผิด ข้อทดสอบแบบเลือกคำตอบ และข้อทดสอบแบบจับคู่

2) การสร้างข้อทดสอบแบบปรนัย เมื่อทำการทดสอบด้วยคำถามแบบปรนัย มีหลายสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง ขึ้นอยู่กับประเภทของการทดสอบที่กำลังทำ แต่มีหลักบางประการที่ควรคำนึงในการสร้างข้อทดสอบแต่ละประเภทคือ

- รูปแบบของโจทย์ ควรจะเป็นไปในลักษณะเดียวกันตลอดทุกข้อ เช่น เป็นรูปคำถามทั้งหมด หรือเป็นรูปประโยคกรรมดาทั้งหมด

- ควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ไม่คลุมเครือ ไม่ควรใช้ข้อความในเชิงปฏิเสธซ้อนปฏิเสธ

- ควรใช้ภาษาที่รัดกุมสั้น ๆ

- สำหรับข้อทดสอบประเภทเลือกตอบ และจับคู่ ควรสร้างตัวเลือกหรือตัวจับคู่ให้ผู้เรียนมีโอกาสเดาได้จากตัวเลือกหรือตัวจับคู่ให้น้อยที่สุด

ข. ข้อทดสอบแบบอัตนัย (Subjective tests) การทดสอบอัตนัยคือการสอบที่นักเรียนต้องอธิบายคำตอบด้วยคำพูดของตนเอง การทดสอบประเภทนี้ทำให้นักเรียนได้คิดด้วยตนเองและแสดงความเข้าใจในเนื้อหา การวิเคราะห์ความสามารถของนักเรียนดีกว่าแบบทดสอบปรนัย แต่การให้เกรดอาจทำได้ยากกว่าเนื่องจากไม่มีคำตอบที่ชัดเจน การทดสอบแบบอัตนัยไม่สามารถวัดความรู้เฉพาะเจาะจงได้ดีเท่ากับแบบทดสอบปรนัย เนื่องจากนักเรียนสามารถตอบในแบบของตนเองได้ ควรใช้เมื่อการทดสอบตามวัตถุประสงค์ไม่ใช่ทางเลือกในการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนเท่านั้น

ข้อดีของข้อทดสอบแบบอัตนัยที่ควรกล่าวถึงมี ดังนี้

- สามารถใช้วัดผลการเรียนรู้ที่สลับซับซ้อน ซึ่งข้อสอบประเภทอื่นวันไม่ได้

- เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด การประยุกต์ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าในการตอบข้อทดสอบอย่างเต็มที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งมักจะไม่ใช่ข้อสอบแบบปรนัย

- ง่ายในการจัดเตรียม เพราะ เพียงคำถามสั้น ๆ สามารถกินความได้มากเนื้อหาที่ผู้สอนสอนมาทั้งหมดอาจจะใช้คำถามเพียงข้อเดียว หรือสองสามข้อก็สามารถครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดได้

- เนื่องจากการตอบข้อทดสอบแบบนี้จะต้องใช้ความสามารถทางด้าน ภาษาด้วยข้อทดสอบแบบนี้จึงเป็นเครื่องชี้บ่ง และช่วยในการปรับปรุงภาษาเขียนของผู้เรียนได้ทางหนึ่ง

ข้อจำกัดของข้อทดสอบแบบอัตนัยที่ควรกล่าวถึง คือ

- ความน่าเชื่อถือต่ำเนื่องจากการทดสอบสามารถตอบได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับบุคคลที่ให้คะแนน ทำให้การให้คะแนนที่แม่นยำเป็นเรื่องยาก การวิจัยแสดงให้เห็น

ว่าผู้ตรวจสอบที่แตกต่างกันอาจให้คะแนนที่แตกต่างกันสำหรับคำตอบเดียวกัน และแม้แต่ผู้ตรวจสอบคนเดียวกันก็อาจให้คะแนนที่แตกต่างกันสำหรับคำตอบเดียวกัน เนื่องจากผู้สอบมีวิธีให้คะแนนที่แตกต่างกัน วิธีหนึ่งในการปรับปรุงความน่าเชื่อถือคือการกำหนดเกณฑ์ในการให้คะแนนและแบ่งคะแนนตามนั้น เมื่อให้คะแนนการทดสอบเช่นนี้ ตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้สำหรับการให้คะแนน

- การตรวจสอบบางอย่างใช้เวลานานมากเพราะคำตอบของแบบทดสอบนั้นขึ้นอยู่กับความคิดเห็นส่วนตัว เหมือนกับการเขียนเรื่องโดยกำหนดจำนวนหน้าไว้ นักเรียนแต่ละคนอาจมีวิธีตอบคำถามที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงต้องใช้เวลาลึกซึ้งจึงจะให้คะแนนทุกคนอย่างยุติธรรม การให้เกรดแบบทดสอบอัตโนมัติด้วยคำถามเพียงไม่กี่ข้อสำหรับนักเรียนมัธยมปลาย 30 คนอาจใช้เวลานาน เพื่อให้ง่ายขึ้น ครูอาจบอกว่าคำตอบควรยาวแค่ไหน เช่น ไม่เกิน 5 หน้า

- สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ต้องจำไว้คือการทดสอบบางอย่างจะเน้นเฉพาะบางเรื่องเท่านั้นและอาจไม่ครอบคลุมข้อมูลทั้งหมดที่คุณต้องการทราบ ตัวอย่างเช่น การทดสอบอาจถามคำถามมากมายเกี่ยวกับหัวข้อหนึ่งแต่ไม่ได้ถามอะไรเกี่ยวกับหัวข้ออื่นเลย การทดสอบแบบปรนัยนั้นดีสำหรับการทดสอบว่าคุณจำแนวคิดเฉพาะเจาะจงได้ดีเพียงใด สิ่งสำคัญคือต้องเลือกประเภทการทดสอบที่เหมาะสมโดยพิจารณาจากสิ่งที่คุณกำลังเรียนรู้

การสร้างข้อทดสอบแบบอัตนัย เพื่อให้ข้อสอบแบบอัตนัยมีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้มากที่สุด กระบวนการสร้างแบบทดสอบและการตรวจให้คะแนนควรสัมพันธ์กัน ในการสร้างแบบทดสอบควรใช้คำถามหรือโจทย์ที่ทำให้ผู้เรียนเข้าและตอบในสิ่งที่ตั้งใจจะถาม อย่าเปิดโอกาสให้เลือกตอบได้หลาย ๆ แบบ หรือ มีคำถามให้เลือก ใช้เวลาจำกัดการตอบข้อทดสอบแต่ละข้อสำหรับการตรวจให้คะแนนควรมีแบบเฉลยเกณฑ์การให้คะแนนย่อย ๆ และตรวจให้คะแนน คำตอบของข้อทดสอบแต่ละข้อและไม่ควรดูข้อผู้นำแบบทดสอบในขณะที่ตรวจข้อทดสอบ

6.2.2 การประเมินผลทักษะดนตรี

การประเมินผลทักษะดนตรีเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติ ซึ่งสามารถกระทำได้ในสองลักษณะคือ การปฏิบัติเดี่ยว และการปฏิบัติกลุ่ม อย่างไรก็ตามเมื่อกล่าวถึงการประเมินผลทักษะดนตรี มักมุ่งเน้นไปสู่การปฏิบัติเดี่ยวมากกว่า เนื่องจากการประเมินผลภาคปฏิบัติ กระบวนการประเมินผลจึงต้องกระทำเป็นรายบุคคล ย่อมต้องใช้เวลาช่วงหนึ่งของการเรียนการสอน ดังนั้นในการวางโครงการสอน ผู้สอนควรคำนึงถึงระยะเวลาที่ใช้ในการประเมินผลทักษะดนตรีไว้ด้วย

เมื่อครูสอนดนตรีประเมินทักษะของนักเรียน ดูว่านักเรียนฟัง ร้องเพลง เล่นเครื่องดนตรี เคลื่อนไหวไปกับดนตรี อ่านโน้ต และคิดสร้างสรรค์ทางดนตรีของตนเองได้ดีเพียงใด ทักษะการฟังและความคิดสร้างสรรค์สามารถทดสอบได้โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การทดสอบข้อเขียนหรือแบบฝึกหัดภาคปฏิบัติ ทักษะการฟังของนักเรียนสามารถทดสอบได้ตลอดเวลาเนื่องจากเป็นสิ่งที่นักเรียนมีตามธรรมชาติและสามารถแสดงผ่านการเขียนได้ ความคิดสร้างสรรค์สามารถทดสอบได้ผ่านการทดสอบทั้งข้อเขียนและการปฏิบัติรวมถึงการดนตรีสด

ในการวัดทักษะทางดนตรี ผู้สอนต้องพิจารณาสองสิ่ง นักเรียนสามารถฝึกฝนทักษะได้ดีแค่ไหน (เช่น การร้องเพลงหรืออ่านโน้ต) และนักเรียนทำให้นดนตรีฟังดูดีและมีเอกลักษณ์ได้ดีแค่ไหน นักเรียนสามารถเล่นเพลงเดียวกันได้ แต่นักดนตรีที่ดีจริงๆ จะเพิ่มสไตล์ของตัวเองลงไป เมื่อเราวัดทักษะทางดนตรีของใครบางคน เราต้องพิจารณาว่าพวกเขาทำสิ่งต่างๆ ได้ดีแค่ไหน และฟังดูดีแค่ไหนเมื่อพวกเขาทำสิ่งนั้น

6.2.3 การประเมินผลเจตคติดนตรี

การประเมินผลเจตคติดนตรีจัดเป็นการประเมินผลอีกลักษณะหนึ่งที่ แตกต่างไปจากสองลักษณะที่กล่าวมาทั้งนี้ เนื้อหาในการประเมินผลมิใช่เป็นสิ่งที่สามารถสอนกันได้ ดังเช่นเนื้อหาหรือทักษะดนตรี เจตคติซึ่งเกี่ยวข้องกับรสนิยม ความชอบ ความมีสุนทรีย์ และความซาบซึ้ง เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นภายในจิตใจอารมณ์ ซึ่งผู้เรียนอาจจะแสดงให้เห็นเป็นพฤติกรรมอย่างเด่นชัดหรือไม่แสดงออกเป็นพฤติกรรมก็ได้ ดังนั้นในการวัดผลเจตคติดนตรีจึงควรหาวิธีการที่จะวัดเจตคติของผู้เรียนให้ได้อย่างแท้จริงเท่าที่จะทำได้ ซึ่งบางครั้งข้อมูลที่ได้มาอาจจะถูกต้อง แต่ก็มีโอกาสผิดพลาดได้ เพราะเจตคติเป็นเรื่องที่ไม่จำเป็นต้องแสดงออกอย่างเด่นชัดดังที่กล่าวแล้ว ดังตัวอย่างเช่น ผู้เรียนคนหนึ่งที่ไม่ค่อยแสดงความสนใจในการเรียนดนตรีนัก แต่เวลาสอบปฏิบัติก็ทำได้ สอบภาคทฤษฎีก็ไม่มีปัญหา ผู้เรียนคนนี้อาจจะมีเจตคติที่ดีต่อดนตรี แต่เนื่องจากมีความรู้ดนตรี มากแล้วจึงไม่แสดงความสนใจในการเรียนดนตรี หรืออาจจะเป็นได้ว่าผู้เรียนไม่มีเจตคติที่ดีต่อดนตรี แต่ก็ไม่ยอมสอบดนตรีตกก็เป็นได้ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะตีพฤติกรรมของผู้เรียนออกมาเป็นเจตคติ ในการวัดเจตคติจึงควรวัดโดยใช้วิธีการหลาย ๆ ลักษณะ และการประเมินผลเจตคติควรกระทำเป็นรูปของการเสนอข้อมูลมากกว่าการให้เป็นคะแนน อย่างไรก็ตามเกณฑ์เหล่านี้ขึ้นอยู่กับผู้สอนจะเห็นสมควรเป็นสำคัญ

วิธีการที่ใช้ประเมินเจตคติดนตรี เราสามารถดูว่าพวกเขาแสดงท่าทีอย่างไรและถามคำถามพวกเขาได้ เราควรทำสิ่งนี้เป็นประจำเพื่อให้แน่ใจว่าเราได้รับข้อมูลที่ถูกต้อง

สำหรับการประเมินเจตคติดนตรี เราสามารถแสดงความรู้สึกของพวกเขาในรูปแบบตารางหรือคำอธิบายที่เป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งอาจรวมถึงสิ่งต่างๆ เช่น พวกเขาฝึกซ้อมดนตรีมากแค่ไหน สิ่งที่เขาชอบเกี่ยวกับดนตรี และพวกเขามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางดนตรีอย่างไร ครูยังสามารถเขียนรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับความรู้สึกของเด็กต่อดนตรีได้

ธนุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2544, น. 207) ได้สรุปไว้ว่า การประเมินดนตรีเกี่ยวข้องกับทักษะที่ใช้ในการสร้างสรรค์ดนตรี และทัศนคติต่อดนตรี แต่ละด้านได้รับการประเมินแตกต่างกัน แต่หลักการประเมินผลลัพธ์จะเหมือนกัน การวัดและประเมินผลอย่างแม่นยำโดยใช้เครื่องมือและวิธีการที่เชื่อถือได้เป็นสิ่งสำคัญ โดยทั่วไปจะการใช้การทดสอบเพื่อวัดเนื้อหาเพลง และมีการทดสอบประเภทต่างๆ ที่สามารถใช้ได้ ในการประเมินทักษะทางดนตรี การทดสอบรายบุคคลเป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่แม่นยำ การวัดทัศนคติทางดนตรีอาจเป็นเรื่องที่ทำนาย ดังนั้นจึงควรใช้วิธีและเวลาที่แตกต่างกันในการรวบรวมข้อมูล มีเกณฑ์ต่างๆ ที่สามารถใช้เพื่อประเมินดนตรี และครูควรเลือกเกณฑ์ที่เหมาะสมที่สุดสำหรับนักเรียนของตน กระบวนการประเมินควรมีความยุติธรรมและถูกต้องเพื่อสะท้อนถึงความสามารถของนักเรียนและประสิทธิผลของกระบวนการสอนและการเรียนรู้จากการศึกษา การวัดและประเมินผล ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลในวิชาดนตรี เราสามารถเลือกตามความเหมาะสมกับเนื้อหาที่สอน ทั้งการเรียนแบบทฤษฎี หรือ การเรียนปฏิบัติ เพื่อที่จะได้ทราบวัดของการวัดที่ชัดเจน การเรียนรู้จะได้ที่ประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้เรียนจะได้รู้ความสามารถของตนเอง ครูจะได้ผู้ว่าตนเองสอนแล้วได้ผลอย่างไร แล้วนำไปแก้ไขแล้วต่อยอดต่อไป

7. ความพึงพอใจ

7.1 ความหมายของความพึงพอใจ

สุวัฒนา ใบเจริญ (2540) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง สภาวะจิตที่ปราศจากความเครียด ทั้งนี้เพราะธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการ ถ้าความต้องการนั้นได้รับการตอบสนองทั้งหมดหรือบางส่วน ความเครียดก็จะน้อยลง ความพึงพอใจก็จะเกิดขึ้นและในทางกลับกันถ้าความต้องการนั้น ไม่ได้รับการตอบสนอง ความเครียดและความไม่พึงพอใจก็จะเกิดขึ้น

อรรค์ อุดมไพจิตรกุล (2546) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่แสดงออกและสามารถสังเกตเห็นได้ (Overt Behavior) เป็นปัจจัยประเภทหนึ่งที่สะท้อนประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด ความพึงพอใจเกิดขึ้นได้เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ทำให้มีความรู้สึกทางบวก เป็นผลให้มีความสุข เพราะสำเร็จตามที่มุ่งหวัง

สมบัติ ยรรยง (2533) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง ปฏิกริยาทางอารมณ์ที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสบายใจต่อการกระทำและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องกระทำ ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย หรือ ด้วยความคิดริเริ่มของตนเอง ที่ตรงต่อวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน

Good (1973) ได้ให้ความหมายความพึงพอใจ หมายถึง สภาพ คุณภาพ หรือระดับความพึงพอใจ ซึ่งเป็นผลมาจากความสนใจต่าง ๆ และทัศนคติที่บุคคล มีต่อสิ่งนั้น

จากการศึกษา ความหมายของความพึงพอใจ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ หมายถึง พฤติกรรมทางอารมณ์ มีทั้งทางบวกและทางลบ ปฏิกริยาที่มากกระทบต่อสภาพอารมณ์ และจิตใจ ส่งผลให้อารมณ์ดีมีความสุขคือความพึงพอใจในด้านบวก ส่วนปฏิกริยาที่มากกระทบต่อสภาพอารมณ์ และจิตใจ ส่งผลให้อารมณ์ความรู้สึกหงุดหงิด หรือไม่พอใจ ไม่สบายใจ คือความพึงพอใจในด้านลบ

7.2 วิธีการวัดความพึงพอใจ

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2549, น. 176-178) ซึ่งประเด็นหลักที่ใช้ในการประเมิน มีดังนี้

1. ส่วนนำของบทเรียน ได้รับความสนใจ มีข้อมูลพื้นฐานบทเรียนที่จำเป็น มีเส้นทางการเดินของบทเรียนที่เหมาะสม
2. ส่วนเนื้อหาสาระของบทเรียน พิจารณาด้านความถูกต้อง ความสอดคล้องกับหลักสูตร ความสัมพันธ์ต่อเนื่อง ความยาวและความยากง่ายเหมาะสม ความถูกต้องของการใช้ภาษาการสื่อ ความหมายชัดเจน ไม่ขัดต่อความมั่นคงของชาติ
3. ส่วนการออกแบบการเรียนการสอน มีความเหมาะสม ออกแบบด้วยความคิดเชิงตรรกะที่ดี พัฒนาการคิดสร้างสรรค์ มีความยืดหยุ่น สนองความแตกต่างระหว่างบุคคลมีกลยุทธ์การถ่ายทอดเนื้อหาที่น่าสนใจ
4. ส่วนประกอบด้านมัลติมีเดีย การออกแบบหน้าจอมีความเหมาะสม ง่ายต่อการใช้ภาพประกอบ ขนาด สี ตัวอักษร เสียง ดนตรี ชัดเจน และเหมาะสม บทเรียนมีปฏิสัมพันธ์กับผู้เรียน ผู้เรียนสามารถควบคุมเส้นทางการเดินของบทเรียน และการให้ผลป้อนกลับผู้เรียนเหมาะสม
5. ส่วนประเมินการเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหา และวัตถุประสงค์ ความยากง่ายเหมาะสม ส่งเสริมทักษะการคิด การประยุกต์ใช้มีรูปแบบหลากหลาย และมีปริมาณเพียงพอที่จะให้เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ และสามารถประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้

แบบวัดความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งจะมีลักษณะเป็นช่องแสดงระดับความพึงพอใจของผู้ตอบที่มีต่อข้อความนั้น ๆ มีอยู่ 5 ระดับ คือ ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ

คะแนน 4.51 - 5.00 หมายถึง พอใจมากที่สุด

คะแนน 3.51 - 4.50 หมายถึง พอใจมาก

คะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึง พอใจปานกลาง

คะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึง พอใจน้อย

คะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง ไม่พอใจ

จากการศึกษา วิธีการวัดความพึงพอใจ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า ความพึงพอใจ ผู้เรียนจะเริ่มประเมินตั้งแต่การนำเข้าสู่บท เนื้อหาสาระบทเรียน เทคนิคการสอน สื่อการสอน การวัดผลสัมฤทธิ์ ความพึงพอใจสามารถแปลงจากความรู้สึกมาเป็นตัวเลขได้ โดยการกรอกแบบวัดประเมินความพึงพอใจ มีเกณฑ์ค่าเฉลี่ยเพื่อวิเคราะห์ประเมินผลความพึงพอใจ

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพชัย อุปชิต (2558, น. 96) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 เรื่อง เสียงไล่ขลุ่ยเพียงออ พบว่า 1)ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 เรื่อง เสียงไล่ขลุ่ยเพียงออ มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.61/84.50 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 เรื่อง เสียงไล่ขลุ่ยเพียงออ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) ดัชนีประสิทธิผลของการเรียนด้วย ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 เรื่อง เสียงไล่ขลุ่ยเพียงออ มีค่าเท่ากับ 0.7387 หรือคิดเป็นร้อยละ 73.87 4) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของชูชุกี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 เรื่อง เสียงไล่ขลุ่ยเพียงออ พบว่า อยู่ในระดับมาก โดยเฉลี่ย เท่ากับ 4.28 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41

ชุตีพงศ์ กองแก้ว (2560, น. 59-60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการปฏิบัติรวมวง ด้วยบทเพลงคอรอลของโยฮัน เซบาสเตียน บาค สำหรับเครื่องลมทองเหลืองในวงโยธวาทิตระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า การสร้างแบบฝึกทักษะการปฏิบัติรวมวงสำหรับเครื่องลมทองเหลือง ประกอบด้วยการคัดเลือกบทเพลงคอรอลให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยคัดเลือกจากบทเพลงในบันไดเสียงเมเจอร์และไมเนอร์ไม่เกิน 3 ชาร์ป และ 3 แฟลต มีการกำหนด ช่วงเสียง (Range) ให้เหมาะสมกับเครื่องลมทองเหลือง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ

เฮนดริคสัน (Clarence V. Hendrickson) พร้อมทั้งหาคุณภาพของแบบฝึกทักษะโดยผู้เชี่ยวชาญ ผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติรวมวงของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นพบว่า คะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลคะแนนทักษะการปฏิบัติรวมวงหลังเรียนของกลุ่มทดลอง มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.8 เป็นไปตามเกณฑ์ที่คาดหวังคือ ผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการปฏิบัติมีค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

ณัฐพล สุทธิเกษม (2561, น. 56-57) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมวงแจ๊สและความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้วยชุดการสอนการรวมวงแจ๊สของนักเรียนดนตรีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาร สาสน์เอกตรา พบว่า นักเรียนดนตรีที่เรียนวิชาการรวมวงแจ๊ส ด้วยชุดการสอนการรวมวงแจ๊ส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.25 และหลังเรียนที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 50.2 และเมื่อ ทดสอบด้วยสถิติ ค่าที (t - test) พบว่า นักเรียนดนตรีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการรวมวงแจ๊ส สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 นั่นคือ นักเรียนดนตรีที่เรียนด้วยชุดการสอนการรวมวง แจ๊ส มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมวงสูงขึ้น นักเรียนดนตรี มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุด การสอนการรวมวงแจ๊สอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียนดนตรีมีความพึงพอใจในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ในด้านคุณค่าวิชา ($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = 0.60) ด้านเนื้อหาวิชา ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.76) ด้านตัวผู้สอน ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.75) และด้านการวัดผลประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.79)

ณัฐนิชา ศิริรัตน์ตระกูล (2562, น. 59) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล ด้วยเกม MUSIC LAND ของนักเรียนที่เรียนคีย์บอร์ด โรงเรียนราชินี พบว่า การเปรียบเทียบผลการสอนคีย์บอร์ด โดยใช้เกม Music Land ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนราชินี เรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล ผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนหลังเรียน ($\bar{X}$ เท่ากับ 10.7, SD เท่ากับ 4.131) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X}$ เท่ากับ 17.3, SD เท่ากับ 2.130) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายที่เรียนคีย์บอร์ด ที่มีต่อเกม MUSIC LAND ที่ได้จากการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามความพึงพอใจต่อเกม MUSIC LAND พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อเกม MUSIC LAND อยู่ในระดับมากที่สุด (M = 4.82, SD = 0.19) โดยทุกรายการมีค่าเฉลี่ยคะแนนอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ ข้อ 10 ประโยชน์ที่ได้รับ จากกิจกรรมเกม มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงที่สุด (M เท่ากับ 5) นอกจากนี้ นักเรียนแสดงความคิดเห็น เพิ่มเติมว่า อยากให้เพิ่มเวลา

ในการเล่นเกมนิแต่ละครั้งให้นานขึ้น (3 คน) และอยากให้ปรับการ อธิบายวิธีการและขั้นตอนในการเล่นให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น (2 คน)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง เพื่อการสร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติ กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาดังนี้

1. ประชากร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย คือ นักเรียนชมรมดนตรีสากล ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรี กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

2.1 ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ประกอบด้วยเนื้อหาที่ใช้ในการสร้างชุดการสอนพัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ในการวิจัยครั้งนี้ คือ

2.1.1 ความรู้ทั่วไป

2.1.2 แบบฝึกหัด Tonalization

2.1.3 บทเพลงในการปฏิบัติ

2.1.4 แผนการสอน

2.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

2.3 แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

3. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิด ชูชุกี ซึ่งมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้าข้อมูล เอกสาร หนังสือ วิทยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีดนตรีและทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรี ศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ รายวิชาดนตรี ศึกษาการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของชูชุกี ศึกษาการจัดทำชุดแบบฝึกทักษะ เพื่อกำหนดขอบเขตของเนื้อหาในการจัดทำชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ให้มีเนื้อหาที่สอดคล้องกับหลักสูตรสถานศึกษา

2. กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เรียงลำดับเนื้อหาจากง่ายไปหายาก ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับเนื้อหา เลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมและกำหนดเกณฑ์การวัดผลประเมินผล

3. ดำเนินการสร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ และการฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยการเรียนฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มการวิจัยนี้ ใช้ระยะเวลาการเรียน 8 สัปดาห์ ในแต่ละสัปดาห์นักเรียนที่ได้เรียนและฝึก ใช้เวลาในช่วงเย็นหลังเลิกเรียน 1 ชั่วโมง โดยมีเนื้อหาทั้ง ภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ดังนี้

1. ความรู้ทั่วไป
2. แบบฝึกหัด Tonalization
3. บทเพลงในการปฏิบัติ

4. นำชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

5. นำชุดแบบฝึกทักษะ เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจพิจารณาความเที่ยงตรง (Validity) ความเหมาะสมของชุดแบบฝึกทักษะ เกี่ยวกับสาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ การวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ ประเมินผลโดยใช้แบบประเมิน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมมาก เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย และเหมาะสมน้อยที่สุด (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543 : 107) โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายถึง เหมาะสมมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายถึง เหมาะสมมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายถึง เหมาะสมปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายถึง เหมาะสมน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายถึง เหมาะสมน้อยที่สุด

นำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าเฉลี่ย ยึดเกณฑ์การตัดสินที่คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50 ขึ้นไป จึงจะถือว่าเป็นชุดการสอนที่เหมาะสม นำไปใช้ในการสอนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

6. ได้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองที่มีคุณภาพ นำไปใช้ในการวิจัย

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระของการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และศึกษาเอกสารและงานวิจัย ที่ เกี่ยวข้องกับหลักการสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำมากำหนดกรอบและขอบเขต เนื้อหาในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยแบ่งออกเป็น 1) แบบทดสอบภาคทฤษฎีจำนวน 20 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน และ 2) แบบประเมินภาคปฏิบัติกลุ่ม 20 คะแนน

3. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และโครงสร้าง (Content and Construct Validity) ทำการประเมินข้อคำถาม และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และเลือกข้อคำถามที่มีดัชนี ความสอดคล้องมีค่ามากกว่า 0.5 เพื่อใช้ในแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์มากขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

6. ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยการทดสอบซ้ำ (Test-retest method) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.79

7. ได้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองที่มีคุณภาพ นำไปใช้ในการวิจัย

3.3 แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิด ชูชูกิ

แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิด ชูชูกิ มีขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพดังนี้

1. ศึกษาเนื้อหาสาระของการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กับทฤษฎี หลักการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ เพื่อนำมากำหนดกรอบและขอบเขตในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิด ชูชูกิ

2. กำหนดรูปแบบ ลักษณะข้อคำถามในแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านคุณค่าวิชา ด้านเนื้อหาวิชา ด้านตัวผู้สอน และด้านการวัดและการประเมินผล

ลักษณะของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ โดยกำหนด ค่าน้ำหนักไว้ 5 ระดับดังนี้

5 คะแนน หมายถึง พึงพอใจในระดับมากที่สุด

4 คะแนน หมายถึง พึงพอใจในระดับมาก

3 คะแนน หมายถึง พึงพอใจในระดับปานกลาง

2 คะแนน หมายถึง พึงพอใจในระดับน้อย

1 คะแนน หมายถึง พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายคะแนนในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00 หมายถึง พึงพอใจในระดับมากที่สุด

คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50 หมายถึง พึงพอใจในระดับมาก

คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50 หมายถึง พึงพอใจในระดับปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.51 หมายถึง พึงพอใจในระดับน้อย

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50 หมายถึง พึงพอใจในระดับน้อยที่สุด

3. นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

4. นำแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ทำการประเมินข้อคำถามเป็นรายข้อ และหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) ของผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ และเลือกข้อคำถามที่มีดัชนีความสอดคล้องมากกว่า 0.5 เพื่อใช้ในแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

5. นำแบบวัดความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์มากขึ้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

6. ตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยการทดสอบซ้ำ (Test – retest method) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.89

7. ได้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองที่มีคุณภาพ นำไปใช้ในการวิจัย

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ทดสอบก่อนเรียน ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบประเมินการปฏิบัติกลุ่ม

4.2 เก็บคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนการทดสอบหลังเรียน

4.3 ดำเนินกิจกรรมการสอนเรื่องการปฏิบัติตรง จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ

4.4 ทดสอบหลังเรียน ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่ม

4.5 ประชากรตัวอย่างประเมินความพึงพอใจหลังจากการเรียนการสอนชุดการสอนทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

4.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มารวบรวม วิเคราะห์ผล อภิปรายผล และสรุปผล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยรวบรวมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 แบบฝึกวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน การปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยใช้การทดสอบค่า T-test

5.2 ความพึงพอใจต่อการสอน โดยให้ผู้เรียนทำแบบสอบถาม และนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

6.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยมี ดังนี้

1. หาความเที่ยงตรง (Validity) ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง พิจารณาจากผล การประเมินชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองโดยผู้เชี่ยวชาญ โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) (ชูศรี วงศ์ รัตน์:2553) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) (ชูศรี วงศ์รัตน์:2553) ซึ่งมีสูตรดังนี้

ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N}$$

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

$$\frac{\sum x}{N} \text{ แทน ผลรวมของคะแนน}$$

$$N \text{ แทน จำนวนคน}$$

2. หาความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง พิจารณาจากค่าดัชนีของความ

สอดคล้อง (Index of Congruency) (ไพศาล หวังพานิช : 2523) ของผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีสูตรดังนี้

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruency)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ

$$\begin{array}{lll} \sum R & \text{แทน} & \text{ผลรวมของคะแนน} \\ N & \text{แทน} & \text{จำนวนผู้เชี่ยวชาญ} \end{array}$$

3. หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยการทดสอบซ้ำ (Test-retest method) ด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) (ชูศรี วงศ์รัตนะ:2553) ซึ่งมีสูตรดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)

$$r_{xy} = \frac{N\sum xy - \sum x \sum y}{\sqrt{[N\sum x^2 - (\sum x)^2][N\sum y^2 - (\sum y)^2]}}$$

เมื่อ

$$\begin{array}{lll} r_{xy} & \text{แทน} & \text{ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน} \\ N & \text{แทน} & \text{จำนวนคน} \\ \sum x & \text{แทน} & \text{ผลรวมคะแนนวัดครั้งที่ 1} \\ \sum y & \text{แทน} & \text{ผลรวมคะแนนวัดครั้งที่ 2} \end{array}$$

6.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ก่อนและหลังเรียน ด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยใช้ t-test แบบ Dependent sample (ชูศรี วงศ์รัตนะ : 2553) ซึ่งมีสูตร ดังนี้

t-test แบบ Dependent sample

$$t = \frac{\bar{D}}{S_{\bar{D}}} \text{ โดยมี } df = N - 1$$

เมื่อ

$$\bar{D} \quad \text{แทน} \quad \text{ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่} = \frac{\sum D}{N}$$

$$S_{\bar{D}} \quad \text{แทน} \quad \text{ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของคะแนนความ}$$

$$\text{แตกต่างแต่ละคู่} = \frac{S_D}{\sqrt{N}} \text{ เมื่อ } S_D = \sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N(N-1)}}$$

$$D \quad \text{แทน} \quad \text{ค่าความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่}$$

$$N \quad \text{แทน} \quad \text{จำนวนคน}$$

$$df \quad \text{แทน} \quad \text{ขั้นของความอิสระ}$$

2. ศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด:2545) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด:2545) ซึ่งมีสูตรดังนี้

ค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ

$$\sum X \quad \text{แทน} \quad \text{ผลรวมของคะแนน}$$

$$N \quad \text{แทน} \quad \text{จำนวนคน}$$

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และ เพื่อศึกษาความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก โดยประชากรตัวอย่างที่ใช้ในการทำวิจัย คือ นักเรียนชมรมดนตรีสากล ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 12 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจง การวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ตอนดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

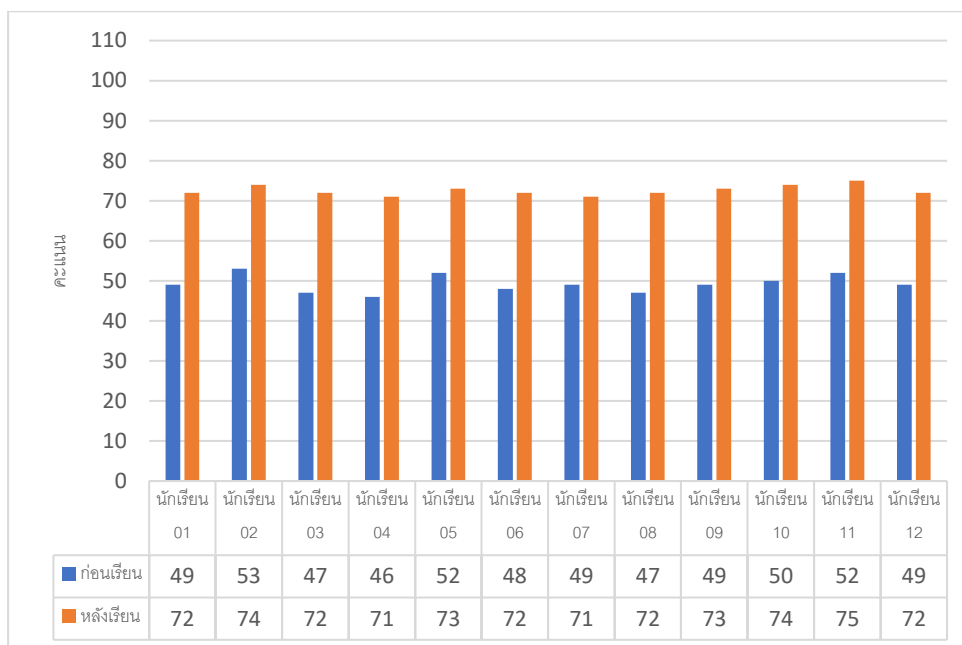
2. ความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
$\bar{D}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
$S_{\bar{D}}$	แทน	ค่าความคาดเคลื่อนมาตรฐานของค่าเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างแต่ละคู่
N	แทน	จำนวนคน
df	แทน	ขั้นของความอิสระ
t	แทน	ค่าสถิติเพื่อใช้พิจารณาในการแจกแจง
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <0.01

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก แสดงในภาพประกอบ 2 และตารางที่ 1

ภาพประกอบ 2 แผนภูมิเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

จากแผนภูมิในภาพประกอบ 2 แสดงคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองของนักเรียนชมรมดนตรีสากลจำนวน 12 คน ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยก่อนการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง นักเรียนได้คะแนนตั้งแต่ 46 คะแนนถึง 53 คะแนน และหลังการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง นักเรียนได้คะแนนตั้งแต่ 71 คะแนนถึง 75 คะแนน และนักเรียนชมรมดนตรีสากลทุกคน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองสูงขึ้น

ตาราง 1เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

การทดสอบ	คะแนน		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	$S_{\bar{D}}$	df	t (dependent sample)	p-value
	สูงสุด	ต่ำสุด							
ก่อนเรียน	53	46	49.25	2.17	23.33	1.43	11	56.3**	0.00
หลังเรียน	75	71	72.58	1.24					

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <0.01

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนชมรมดนตรีสากลที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.25 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.58 และเมื่อทดสอบด้วยสถิติค่าที่ (t – test) พบว่า นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ <0.01 นั่นคือ นักเรียนชมรมดนตรีสากลที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองสูงขึ้น

2. ความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ความพึงพอใจของนักเรียนชมรมดนตรี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ ดังแสดงในตาราง 2

แบบวัดความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าซึ่งจะมีลักษณะเป็นช่องแสดงระดับความพึงพอใจของผู้ตอบที่มีต่อข้อความนั้น ๆ มีอยู่ 5 ระดับ คือ ค่าเฉลี่ยระดับความพึงพอใจ

คะแนน 4.51 - 5.00 หมายถึง พอใจมากที่สุด

คะแนน 3.51 - 4.50 หมายถึง พอใจมาก

คะแนน 2.51 - 3.50 หมายถึง พอใจปานกลาง

คะแนน 1.51 - 2.50 หมายถึง พอใจน้อย

คะแนน 1.00 - 1.50 หมายถึง ไม่พอใจ

ตาราง 2 ความพึงพอใจของนักเรียนชมรมดนตรี ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิจ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ข้อ	ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
ด้านการสอนการนำเข้าสู่บทเรียน				
1.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน	4.67	0.47	พอใจมากที่สุด
2.	กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน	4	0.58	พอใจมาก
คะแนนค่าเฉลี่ย		4.33	0.52	พอใจมาก
ด้านเนื้อหาชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง				
3.	เนื้อหาของชุดแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม	4.42	0.76	พอใจมาก
4.	เนื้อหาของชุดแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้	4.25	0.72	พอใจมาก
5.	บทเพลงและแบบฝึกหัดมีความยากง่ายเหมาะสม	4.42	0.86	พอใจมาก
6.	บทเพลงและแบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ฝึก	4.5	0.65	พอใจมาก
คะแนนค่าเฉลี่ย		4.40	0.75	พอใจมาก
ด้านครูผู้สอน				
7.	ครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจได้	5	0	พอใจมากที่สุด
8.	ครูผู้สอนสามารถให้คำชี้แจงต่อข้อซักถาม เมื่อนักเรียนเกิดความสงสัยได้	4.5	0.65	พอใจมาก
9.	ครูผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย	4.58	0.76	พอใจมากที่สุด
10.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและการแสดงความคิดเห็น	4.67	0.47	พอใจมากที่สุด
คะแนนค่าเฉลี่ย		4.69	0.47	พอใจมากที่สุด
ด้านสื่อการสอน				
11.	ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีความเหมาะสมต่อการฝึกปฏิบัติในระดับพื้นฐาน	4.42	0.76	พอใจมาก
12.	การเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองนี้ช่วยให้นักเรียนอยากเรียนการปฏิบัติกลุ่มอื่น	4.33	0.75	พอใจมาก
คะแนนค่าเฉลี่ย		4.38	0.75	พอใจมาก

ตาราง 2 (ต่อ)

ข้อ	ประเด็นการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ		
		$\bar{X}$	S.D.	ผลการประเมิน
ด้านการวัดและประเมินผล				
13.	เกณฑ์การวัดและการประเมินผลในชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองมีความเหมาะสม	4.92	0.28	พอใจมากที่สุด
14.	แบบทดสอบนี้ใช้วัดทักษะการปฏิบัติกลุ่มของนักเรียนครอบคลุมตามเนื้อหาการเรียน	4.33	0.62	พอใจมาก
15.	แบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะการปฏิบัติกลุ่มของนักเรียนมีความยากง่ายอย่างเหมาะสม	4.42	0.64	พอใจมาก
	คะแนนเฉลี่ย	4.56	0.51	พอใจมากที่สุด
	ผลรวมค่าเฉลี่ย	4.49	0.60	พอใจมาก

จากตาราง 2 แสดงว่านักเรียนชมรมดนตรีสากล มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ อยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.60) และเมื่อแยกพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนชมรมดนตรีสากลออกเป็นแต่ละด้าน พบว่า ด้านการสอนการนำเข้าสู่บทเรียน นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.33$, S.D.=0.52) ด้านเนื้อหาชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.40$, S.D.=0.75) ด้านครูผู้สอน นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.69$, S.D.=0.47) ด้านสื่อการสอน นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.75) ด้านการวัดและประเมินผล นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.51)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และศึกษาผลความพึงพอใจ จากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ผู้วิจัยขอนำเสนอการสรุปผล อภิปราย และ ข้อเสนอแนะตลอดการดำเนินงานวิจัยตามลำดับดังต่อไปนี้

- 1.ความมุ่งหมายของงานวิจัย
- 2.ประชากรในงานวิจัย
- 3.เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
- 4.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 5.การวิเคราะห์ข้อมูล
- 6.สรุปผลการวิจัย
- 7.อภิปรายผล
- 8.ข้อเสนอแนะ

1.ความมุ่งหมายของงานวิจัย

- 1.1 เพื่อสร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
- 1.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
- 1.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

2.ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการทำวิจัย คือ นักเรียนชมรมดนตรีสากล ที่ปฏิบัติเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ภาคเรียนที่1 ปีการศึกษา2566 จำนวน 12 คน เป็นการเลือกแบบเจาะจง

3.เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

- 3.1 ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิด ชูชุกิ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
- 3.2 แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
- 3.3 แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 4.1 ทดสอบก่อนเรียน ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ด้วยแบบฝึกหัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และแบบประเมินการปฏิบัติกลุ่ม
- 4.2 เก็บคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียน เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับคะแนนการทดสอบหลังเรียน
- 4.3 ดำเนินกิจกรรมการสอนเรื่องการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง จำนวน 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ
- 4.4 ทดสอบหลังเรียน ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่ม
- 4.5 ประชากรตัวอย่างประเมินความพึงพอใจหลังจากการเรียนการสอนชุดการสอนทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
- 4.6 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลอง มารวบรวม วิเคราะห์ผล อภิปรายผล และสรุปผล

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยรวบรวมสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียด ดังนี้

- 5.1 แบบฝึกวัดผลสัมฤทธิ์ก่อนเรียนและหลังเรียน การปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โดยการใช้การทดสอบค่า T-test
- 5.2 ความพึงพอใจต่อการสอน โดยให้ผู้เรียนทำแบบสอบถาม และนำผลที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่า ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และศึกษาผลความพึงพอใจ จากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ผู้วิจัยสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. นักเรียนชมรมดนตรีสากลที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนที่ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 49.25 และหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 72.58 และเมื่อทดสอบด้วยสถิติค่าที่ (t – test) พบว่า นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ นักเรียนชมรมดนตรีสากลที่เรียนโดยใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองสูงขึ้น

2. นักเรียนชมรมดนตรีสากล มีความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนโดยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ อยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.49$, S.D.=0.60) และเมื่อแยกพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนชมรมดนตรีสากลออกเป็นแต่ละด้าน พบว่า ด้านการสอนการนำเข้าสู่บทเรียน นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.33$, S.D.=0.52) ด้านเนื้อหาชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.40$, S.D.=0.75) ด้านครูผู้สอน นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.69$, S.D.=0.47) ด้านสื่อการสอน นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.38$, S.D.=0.75) ด้านการวัดและประเมินผล นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ($\bar{X}=4.56$, S.D.=0.51)

7. อภิปรายผล

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และศึกษาผลความพึงพอใจ จากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก เมื่อผู้วิจัยใช้ชุดแบบฝึกทักษะจัดการเรียนการสอนแล้ว นักเรียนชมรมดนตรีสากล โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตากมีทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองดีขึ้น และผลความพึงพอใจในการใช้ชุดแบบฝึกทักษะอยู่ในระดับพอใจมาก ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยขออภิปรายผลวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชมรมดนตรีสากล ที่ปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง ที่เรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และเมื่อทดสอบด้วยค่าสถิติค่าที่ (t-test แบบ Dependent Sample) พบว่า นักเรียนชมรมดนตรีสากลมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลม

ทองเหลือง สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า “ผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก นักเรียนมีทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้นกว่าก่อนเรียน” แสดงให้เห็นว่าชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ นี้ สามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชา และมีทักษะในการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองมากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองได้ถูกพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ โดยนำแนวคิดและวิธีการสอนตามแนวคิดซูซูกิ การเรียนการสอนในรูปแบบของซูซูกิ มีขั้นตอนการสอนจะเริ่มเรียงจาก การฟัง คือการฟังเพลงต้นฉบับอาจจะเพลงที่มีความง่าย และเป็นเพลงที่นักเรียนคุ้นเคยเป็นอย่างดี พ่อแม่มีส่วนช่วยในขั้นตอนนี้ การเปิดเพลงให้นักเรียนฟัง เวลาอยู่ที่บ้าน การปฏิบัติ คือ การเลียนแบบเสียงจากเพลงที่ฟัง ปฏิบัติอย่างง่ายไม่ซับซ้อน รวมไปถึงการฝึกพัฒนาคุณภาพเสียง การอ่าน คือ เริ่มศึกษาในส่วนของโน้ตต่าง ๆ การสร้างสรรค์ คือ การเล่นเป็นกลุ่ม การนำออกมาแสดงต่อหน้าสาธารณชนได้รับชม เมื่อนักเรียนมีความเข้าใจในการฝึกทักษะปฏิบัติกลุ่มแล้วจึงทำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติกลุ่มได้อย่างสมบูรณ์ และด้วยลักษณะดังกล่าวของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองนี้ ทำให้ชุดแบบฝึกทักษะสามารถสร้างความรู้ความเข้าใจ และทักษะในการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองได้ ซึ่งเป็นไปตามลักษณะของชุดแบบฝึกที่ดีตามแนวคิดของ สุพรรณิ ไชยเทพ (2544:19) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ว่า แบบฝึกต้องมีความชัดเจน ทั้งคำชี้แจงและคำสั่งต้องง่ายต่อการทำความเข้าใจในเนื้อหา แบบฝึกต้องมีการจัดทำให้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนต้องการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกต้องมีรูปภาพและภาษาที่จะสามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน ภาษาและรูปภาพนั้นต้องมีความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนด้วย แบบฝึกแต่ละเรื่องควรมีเนื้อหาที่กระชับไม่ยาวจนเกินไปและเข้าใจง่าย ในแบบฝึกควรมีหน่วยการเรียนรู้ในแต่ละบทเรียนที่มีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อที่จะทำให้นักเรียนไม่เบื่อหน่ายขณะทำการเรียนรู้ แบบฝึกที่ดีควรตอบสนองและสอบถามความต้องการของนักเรียนเป็นหลัก เพื่อให้นักเรียนเกิดความสุขในการทำแบบฝึกในห้องเรียน ต้องมีคำตอบที่ชัดเจนในการถาม – ตอบคำถาม แบบฝึกทักษะที่ดีต้องมีการประเมินความก้าวหน้าทางการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ เห็นได้ว่า จากงานวิจัยหลายชิ้นที่สร้างชุดแบบฝึกทักษะขึ้นมาเพื่อพัฒนาความรู้และความสามารถให้กับผู้เรียน ได้แก่ งานวิจัยของ นพชัย อุชิต (2558:96) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ผลการใช้ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของซูซูกิ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2 เรื่อง เสียงโสมลุ่มเพียงขอ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของซูซูกิ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี

ที่ 2 เรื่อง เสียงใสขลุ่ยเพียงออ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูติพงศ์ กองแก้ว (2560:59-60) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการปฏิบัติรวมวง ด้วยบทเพลงคอรอลของโยฮัน เซบาสเตียน บาค สำหรับเครื่องลมทองเหลืองในวงโยธวาทิตระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า ผลสัมฤทธิ์การปฏิบัติรวมวงของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนเฉลี่ยของการปฏิบัติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากประสบการณ์และความสามารถทางดนตรีการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลืองของผู้วิจัย ประกอบกับการสร้างชุดแบบฝึกทักษะที่มีคุณภาพ ทำให้นักเรียนชมรมดนตรีที่ปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติหลังเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มีทักษะการปฏิบัติที่ดีขึ้น

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนจากการใช้ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก มีผลการประเมินความพึงพอใจอยู่ในระดับพอใจมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ว่า “นักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก มีความพึงพอใจจากการใช้ชุดการสอนพัฒนาทักษะการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง อยู่ในระดับพอใจมาก” และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกด้านอยู่ในระดับ พอดีมาก ถึง พอดีมากที่สุด หมายถึง ความพึงพอใจเป็นความรู้สึกที่แสดงออกและสามารถสังเกตเห็นได้ (Overt Behavior) เป็นปัจจัยประเภทหนึ่งที่สะท้อนประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด ความพึงพอใจเกิดขึ้นได้เมื่อความต้องการได้รับการตอบสนอง ทำให้มีความรู้สึกทางบวก เป็นผลให้มีความสุข เพราะสำเร็จตามที่มุ่งหวัง (อรรถ อุดมไพจิตรกุล. 2546: 73) ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ เป็นชุดแบบฝึกทักษะที่สามารถสร้างความรู้สึที่ดีในการเรียนการสอนแก่นักเรียน จัดรูปแบบการสอนตามแนวคิดชูชุกิในการบริหารจัดการเวลาในการเรียนและการซ้อมมีอย่างจำกัด แบบฝึกหัดการเป่าพัฒนาคุณภาพเสียงบันไดเสียง โน้ตเพลง แบบฝึกหัดผู้วิจัยนำมาจาก ตำราเรียนของชูชุกิการปฏิบัติเครื่องสาย มาประยุกต์ใช้กับเครื่องลมทองเหลือง ซึ่งมีลักษณะที่คล้ายกัน ตัวอย่างเช่น การสืดยาวเป่ากับการเป่าlong tong หรือ การนำเพลง twinkle twinkle little star ซึ่งเป็นเพลงที่นักเรียนรู้จักนำมาเป็นเพลงให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติพัฒนาทักษะการเป่าlip slur เป็นต้น ซึ่งเป็นแบบฝึกหัดที่พัฒนาคุณภาพเสียงและเหมาะสมในการเรียนรู้สำหรับเด็กนักเรียน การปฏิบัติเครื่องดนตรีเป็นการปฏิบัติแบบกลุ่มแนวทำนองเดียว การสร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ จะสามารถทำให้เกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติให้กับนักเรียน และนำมาซึ่งความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดแบบฝึกทักษะนี้ ซึ่งสอดคล้องกับ

งานวิจัยของ ณัฐพล สุทธิเกษม(2561:56-57) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมวงแจ๊สและความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้วยชุดการสอนการรวมวงแจ๊ส ของนักเรียนดนตรีในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสาร สาสน์เอกตรา พบว่า ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุด การสอน การรวมวงแจ๊สอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.71) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า นักเรียน ดนตรีมีความพึงพอใจในทุกด้านอยู่ในระดับมาก ในด้านคุณค่าวิชา ($\bar{X}$ = 4.45, S.D. = 0.60) ด้านเนื้อหาวิชา ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.76) ด้านตัวผู้สอน ($\bar{X}$ = 4.39, S.D. = 0.75)และด้านการ วัดผลประเมินผล ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.79) จากการศึกษาครั้งนี้จะเห็นได้ว่า นักเรียนชมรมดนตรีที่ปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ อยู่ในระดับพอใจมาก มีความสุขในการเรียนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง จึงส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองสูงขึ้นเช่นกัน

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะจากงานวิจัย

1. ครูผู้สอนควรตรวจสอบเครื่องดนตรีให้พร้อมใช้งาน ก่อนเริ่มทำกิจกรรมการเรียนการสอนปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองทุกครั้ง เพื่อให้การดำเนินกิจกรรมเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพของผู้เรียน
2. ผู้เรียนควรมีพื้นฐานการปฏิบัติเครื่องลมทองเหลือง คือการเป่าเครื่องลมทองเหลืองให้เกิดเสียง เพื่อให้ระหว่างเรียนนักเรียนมีเวลาทำความเข้าใจในการทำให้เสียงมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
3. ครูผู้สอนควรเน้นย้ำให้นักเรียนซ้อมทบทวนบทเรียนการปฏิบัติกลุ่มที่จัดการเรียนการสอนก่อนหน้านี้ ระหว่างวันที่นักเรียนว่างจากการเรียนปฏิบัติกลุ่มจากครูผู้สอน

8.2 ข้อเสนอแนะเพื่องานวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีแบบฝึกหัดในเรื่องของการบริหารลมที่ใช้ในการฝึกเป่า ในการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เนื่องจากลมที่เป่าปฏิบัติ มีผลโดยตรงกับคุณภาพเสียงที่เกิดขึ้น
2. ควรสร้างชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่ม ตามแนวคิดชูชุกิ ในเครื่องดนตรีกลุ่มเครื่องเป่าลมไม้

บรรณานุกรม

Good. (1973). *Dictionary of Education*. McGraw – Hill.

เบญจรงค์ กลสุ. (2542). สังคีตนิยาม. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี วิทยาลัยการณ.

โกวิทย์ ชันธิศิริ. (2558). ดุริยางคศิลป์ตะวันตกเบื้องต้น. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2549). การพัฒนาโปรแกรมบทเรียนและบทเรียนบนเครือข่าย (พิมพ์ครั้งที่ 10.). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ไพรัช มากกาญจนกุล. (2530). วงศ์ดุริยางคโยธวาทิต (พิมพ์ครั้งที่ 2.). นีลนารการพิมพ์ มหาวิทยาลัยมหิดล.

กรรณิการ์ พวงเกษม. (2540). ปัญหาและกลวิธีการสอนภาษาไทยในโรงเรียนประถม (พิมพ์ครั้งที่3.). ไทยวัฒนาพานิช.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. ชุมชนสมรรถน การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กุกยา แสงเดช. (2545). แบบฝึกคู่มือพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญระดับ ประถมศึกษา. บริษัทสำนักพิมพ์แม็คจำกัด.

ขวัญเรือน คำวงศ์. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการตัดกระดาษโปสเตอร์เป็น ดอกไม้ โดยใช้แบบลายไทย กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี หรือนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์].

<https://dspace.bru.ac.th/>. <http://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/1411>

คมสันต์ วงศ์วรรณ. (2548, 09 สิงหาคม). เครื่องลมทองเหลือง. www.musiclib.psu.ac.th.

<https://musiclib.psu.ac.th/data/western-musuc/Chapter3/CHAP3-3.HTM>

ชุดิพงษ์ กองแก้ว. (2560). การสร้างแบบฝึกทักษะการปฏิบัติรวมวง ด้วยบทเพลงคอรอลของโยฮัน เซ บาสเตียน บาค สำหรับเครื่องลมทองเหลืองในวงโยธวาทิตระดับมัธยมศึกษาตอนต้น [ปริญญา นิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University.

http://fofa.swu.ac.th/th/images/FOFA/Download_Form_RA/NFAC60/NFAC2.htm

ณรุทธ์ สุทธจิตต์. (2544). พฤติกรรมการสอนดนตรี (พิมพ์ครั้งที่ 3.). สำนักพิมพ์แห่ง จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

ณัฐฐินี เสวตสุพร. (2556). การสร้างแบบฝึกหัดปฏิบัติศิลปะเพื่อส่งเสริมจิตสาธารณะ สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่5 โรงเรียนวัดท่าเกวียน(สัตยอุทิศ) จังหวัดฉะเชิงเทรา
[วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis
Srinakharinwirot University.

https://ir.swu.ac.th/xmlui/bitstream/handle/123456789/4284/Nuttinee_S.pdf?sequence=2&isAllowed=y

ณัฐนิชา ศิริรัตนตรึงกุล. (2562). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการอ่านโน้ตดนตรีสากล
ด้วยเกม *MUSIC LAND* ของนักเรียนที่เรียนคีย์บอร์ด โรงเรียนราชินี [ปริญญาานิพนธ์
ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot
University. <http://ir->

[thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/570/1/gs601130438.pdf](http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/570/1/gs601130438.pdf)

ณัฐพล สุทธิเกษม. (2561). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรวมวงแจ๊สและความพึงพอใจ ที่มีต่อ
การจัดการเรียนการสอน ด้วยชุดการสอนการรวมวงแจ๊ส ของนักเรียนดนตรีในระดับ
มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสารสาสน์เอกตรา [ปริญญาานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University. <http://ir->

[thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/358/1/gs571130377.pdf](http://ir-thesis.swu.ac.th/dspace/bitstream/123456789/358/1/gs571130377.pdf)

ดวงแสง ณ นคร. (2558). การใช้สื่อการเรียนรู้ออนไลน์=Utilization of learning media. สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ถวัลย์ มาศจรัส. (2550). นวัตกรรมการศึกษาชุดสรรพศาสตร์ของการเขียนในการจัดทำนวัตกรรมการ
การศึกษา. ธารอักษร.

ทัศนวัลย์ เนียมบุบผา. (2551). แบบฝึกทักษะการเขียนสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูปในภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชาวต่างประเทศ [วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ]. iThesis Srinakharinwirot University.

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Tha_For_Lan/Tatvalai_N.pdf

ธนาकर แพทย์วงศ์. (2533, 02 สิงหาคม). รูปแบบการจัดวงโยธวาทิต.

www.kruthanakhan.blogspot.com.

https://kruthanakhan.blogspot.com/2011/08/blog-post_9144.html

อัครงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2546). บทบาทของรัฐกับเศรษฐศาสตร์การศึกษา อุตสาหกรรมขับเคลื่อน
จัดการโดยเศรษฐศาสตร์การศึกษา. วารสารบริหารการศึกษา มศว, 2(5), 10-17.

นพชัย อุปจิต. (2558). ผลการใช้ชุดฝึกทักษะดนตรีไทยตามแนวคิดของซูซูกิ สำหรับนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่2 เรื่อง เสียงใส่ขลุ่ยเพียงออ [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา,
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์]. Browsing วิทยานิพนธ์ (Thesis) by Title.

<https://dspace.bru.ac.th/xmlui/handle/123456789/1763>

นภาพร ศรีจันทร์ (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนเรื่องเศรษฐศาสตร์ในชีวิตประจำวัน
กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยใช้ภาพการ์ตูนประกอบการ
เรียนแบบอริยสัจ 4 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

นิมน้อย แพงปัสสา. (2551). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT และการ
ประยุกต์ใช้ทฤษฎีบทพีทาโกรัส เรื่อง การบวกและการลบ จำนวนที่มีผลลัพธ์ และตัวตั้งไม่เกิน
100 ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคิดสร้างสรรค์ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.

ประทีป แสงเปี่ยมสุข. (2550). แนวการสร้างแบบฝึกการอ่านและเขียนคำ. องค์การคำ สกสค.

ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์. (2546). การสอนดนตรีสากลแบบภูมิปัญญาตะวันออก การสอนดนตรีตาม
แนวทางของชูชุกิ. วารสารศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 11(2), 10-15.

วาริ รักหะบุตร. (2552). การเปรียบเทียบผลการเรียน เรื่อง นาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่
6 ด้วยโปรแกรมบทเรียนแบบฝึกปฏิบัติกับการเรียนแบบปกติ [วิทยานิพนธ์ปริญญา
โทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิไลลักษณ์ มีทิศ. (2551). การสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการคิดคำนวณด้านการ
คูณของสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงศึกษาธิการ พิสูจน์
เล่ม1. สกสค. ลาดพร้าว.

วิศิษฎ์ จิตรรังสรรค์. (2559). ประวัติความเป็นมาของแตงเดี้ยว (พิมพ์ครั้งที่1.). ม.ป.ท:ม.ป.พ.

สถน ไรจตระกุล. (2554). ชุดดวงโยธวาทิตเล่ม1:การจัดการวงโยธวาทิต. เตียนสโตร์.

สมบัติ ยรรยง. (2533). ความพึงพอใจของข้าราชการพลเรือนที่มีต่อการปฏิบัติงานในสำนักงาน
ศึกษาธิการอำเภอเขตการศึกษา 7 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา ไม่ได้ตีพิมพ์].
มหาวิทยาลัยนเรศวร.

สมบุญ ดันยะ. (2545). การประเมินทางการศึกษา. สุวีริยาสาส์น.

สมศรี วรประเสริฐศิลป์. (2552). แบบฝึกการออกเสียงพยัญชนะต้น /ด/ /บ/ /ร/ /ง/ สำหรับนักเรียน
ชาวจีน [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ]. iThesis

Srinakharinwirot University.

http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Tea_Tha_For_Lan/Somsri_V.pdf

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ. (2540). การบริหารโรงเรียนประถมศึกษา. โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

สีชนันต์เศก ย่านเดิม. (2558). แนวคิดทฤษฎีการสอนดนตรี. วารสารศิลปกรรมศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 19(2), 29-30.

สุกรี เจริญสุข. (2529). ศิลปะการเป่าแซกโซโฟน. โอเดียนสโตร์.

สุดใจ ทศพร. (2518). ดนตรีสากล. สกุลทิพย์.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน การสร้างแบบฝึก. ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.

สุพรรณิ ไชยเทพ. (2544). การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนคำในวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4 [ปริญญานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่]. EDU: Theses.

<https://search.lib.cmu.ac.th/search/?searchtype=&searcharg=b1283235>

สุวัฒนา ไบเจริญ. (2540). ความพึงพอใจของลูกค้าต่อการให้บริการของธนาคารออมสินสาขาขอนแก่น(ภาคคำ) [วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภาคผนวก ก

- แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
- แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบทักษะการปฏิบัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
- แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบทดสอบทางการเรียนความรู้ทั่วไปของดนตรีสากล ก่อนเรียนและหลังเรียน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
- แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

**แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติ
กลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์
โคะ จังหวัดตาก**

คำชี้แจง ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมิน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ ในเรื่อง พัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นักเรียนจะได้พัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มากขึ้น

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่กำหนดให้ ดังนี้

5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	ประเด็นการพิจารณา	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
ด้านคุณภาพเนื้อหา							
1.	ความสอดคล้องระหว่างชุดแบบฝึกทักษะและแผนการสอน						
2.	ความชัดเจนของเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้						
3.	ลำดับขั้นตอนการนำเสนอข้อมูลจากง่ายไปยาก						
4.	เนื้อหามีความสนใจ น่าติดตาม						
5.	ความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน						
ด้านคุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก							
6.	ความถูกต้องและชัดเจนของชุดแบบฝึกทักษะ						
7.	ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดแบบฝึกทักษะเข้าใจง่ายชัดเจน						
ด้านสื่อการสอน							
8.	สื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียนรู้						
9.	สื่อมีความทันสมัย สะดวก ง่ายต่อการใช้งาน						
ด้านการวัดและการประเมิน							
10.	แบบทดสอบหลังเรียนสามารถวัดทักษะการปฏิบัติกลุ่มของผู้เรียนได้						
11.	ชุดแบบฝึกทักษะสามารถนำไปใช้ได้จริง						

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

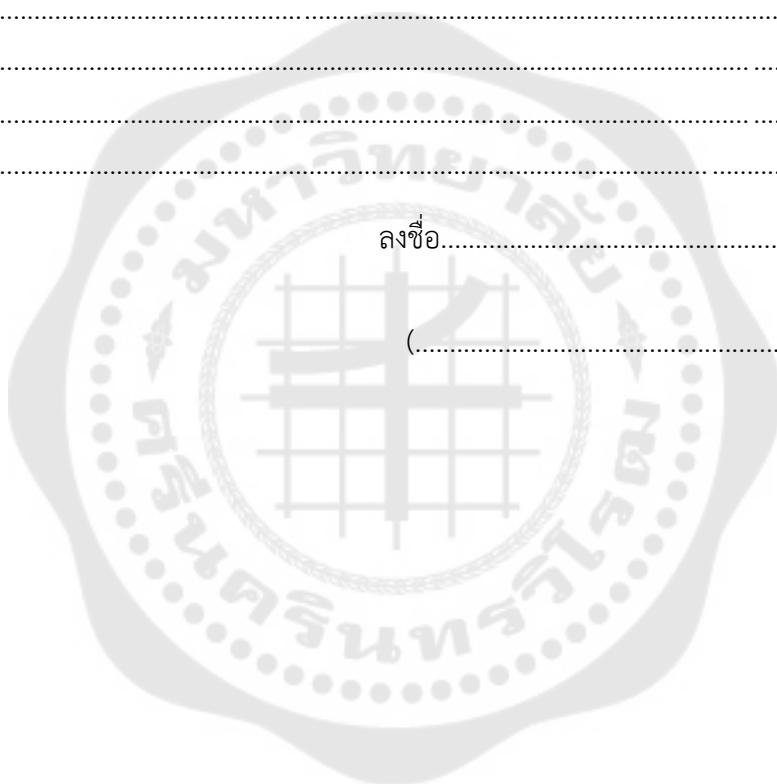
.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

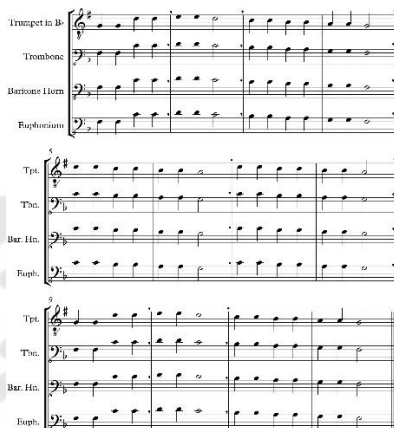

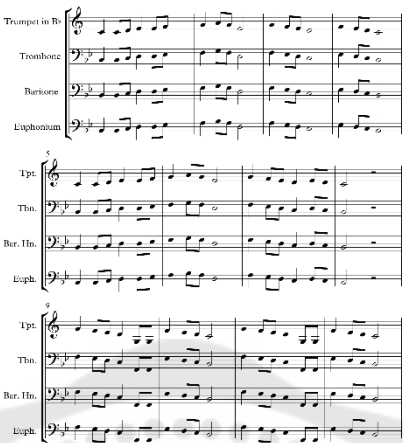
แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบ
ทักษะการปฏิบัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่อง
ลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ
จังหวัดตาก

คำชี้แจง ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในเรื่อง พัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่
มีต่อแบบทดสอบที่สร้างขึ้น ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นักเรียนจะได้พัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่ม
เครื่องลมทองเหลือง มากขึ้น

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่กำหนดให้ ดังนี้

-1	หมายถึง	ไม่สอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
1	หมายถึง	สอดคล้อง

ประเด็นการพิจารณา	แบบทดสอบ	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			หมายเหตุ
		-1	0	1	
1. Twinkle Twinkle Little Star					
1.1 ความแม่นยำถูกต้องของระดับเสียง	Twinkle, Twinkle, Little Star (Low Octave) 				
1.2 คุณภาพของเสียง (Tone)					
1.3 ความถูกต้องของการควบคุมจังหวะเพลง					
1.4 ความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติกลุ่ม					
1.5 ท่าทางในการบรรเลง					
2. Pharma Khwe (Chang Chang Chang)					
2.1 ความแม่นยำถูกต้องของระดับเสียง	Pharma Khwe (Chang Chang Chang) 				
2.2 คุณภาพของเสียง (Tone)					
2.3 ความถูกต้องของการควบคุมจังหวะเพลง					
2.4 ความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติกลุ่ม					
2.5 ท่าทางในการบรรเลง					

3. Long Long Ago							
3.1 ความแม่นยำถูกต้องของระดับเสียง	Long Long Ago 						
3.2 คุณภาพของเสียง (Tone)							
3.3 ความถูกต้องของการควบคุมจังหวะเพลง							
3.4 ความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติกลุ่ม							
3.5 ท่าทางในการบรรเลง							
4. Lao Joy							
4.1 ความแม่นยำถูกต้องของระดับเสียง	Lao Joy 						
4.2 คุณภาพของเสียง (Tone)							
4.3 ความถูกต้องของการควบคุมจังหวะเพลง							
4.4 ความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติกลุ่ม							
4.5 ท่าทางในการบรรเลง							

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบทดสอบทางการเรียนความรู้
ทั่วไปของดนตรีสากล ก่อนเรียนและหลังเรียน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่ม
เครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์
โคะ จังหวัดตาก

คำชี้แจง ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความสอดคล้อง IOC ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ในเรื่อง พัฒนาทักษะความรู้ทั่วไปของดนตรีสากล เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ
แบบทดสอบที่สร้างขึ้น ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นักเรียนจะได้พัฒนาทักษะความรู้ทั่วไปของดนตรี
สากล มากขึ้น

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่กำหนดให้ ดังนี้

-1	หมายถึง	ไม่สอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
1	หมายถึง	สอดคล้อง

วัตถุประสงค์การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ความคิดเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
1. ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานทั่วไปของดนตรีสากล	1) เครื่องดนตรีในข้อใดต่อไปนี้ไม่ได้จัดอยู่ในเครื่องดนตรีกลุ่ม Low Brass(กลุ่มเสียงต่ำ) ก. ยูโฟเนียม ข. บาริโทน ค. ทรัมเป็ต ง. ทรอมโบน				
	2) “เป็นเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง มีคันชักใช้สำหรับเปลี่ยนระดับเสียง โดยมากจะใช้ในวงโยธวาทิต วงดนตรีลูกทุ่ง รวมทั้งวงซิมโฟนี ออร์เคสตรา ในวงดนตรีทรอมโบนจะทำหน้าที่ประสานเสียงในกลุ่มแต่รด้วยกัน” คือเครื่องดนตรีข้อใด ก. ยูโฟเนียม ข. บาริโทน ค. ทรัมเป็ต ง. ทรอมโบน				
	3) สัญลักษณ์โน้ตในข้อใด มีค่าความยาวเสียงยาวที่สุด ก. ข. ค. ง. 				
	4) สัญลักษณ์โน้ตในข้อใด มีค่าความยาวเสียงสั้นที่สุด ก. เขบ็ต1ชั้น ข. ตัวดำ ค. ตัวขาว ง. ตัวกลม				
	5) สัญลักษณ์โน้ตที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม คือสัญลักษณ์โน้ตเสียงใด ก. โด ข. ซอล ค. ลา ง. ที				

	6) สัญลักษณ์โน้ตที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม คือสัญลักษณ์โน้ตเสียงใด ก. โด ข. ซอล ค. ลา ง. ที				
	7) สัญลักษณ์โน้ตที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม คือสัญลักษณ์โน้ตเสียงใด ก. โด ข. ซอล ค. ลา ง. ที				
	8) สัญลักษณ์โน้ตที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม คือสัญลักษณ์โน้ตเสียงใด ก. เร ข. ฟา ค. ลา ง. โด				
	9) สัญลักษณ์โน้ตที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม คือสัญลักษณ์โน้ตเสียงใด ก. เร ข. ฟา ค. ลา ง. โด				
	10) สัญลักษณ์โน้ตที่อยู่ในกรอบสี่เหลี่ยม คือสัญลักษณ์โน้ตเสียงใด ก. เร ข. ฟา ค. ลา ง. โด				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

**แบบประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อ
การจัดการเรียนการสอน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
ตามแนวคิดชูชุกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก**

คำชี้แจง ผู้วิจัยได้สร้างแบบประเมินความสอดคล้อง IOC ของแบบสอบถามความพึงพอใจ ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ซึ่งผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นักเรียนมีความพึงพอใจในการพัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง มากขึ้น

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องคะแนนที่กำหนดให้ ดังนี้

-1	หมายถึง	ไม่สอดคล้อง
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
1	หมายถึง	สอดคล้อง

ข้อ	ประเด็นการพิจารณา	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			หมายเหตุ
		-1	0	1	
ด้านการสอนการนำเข้าสู่บทเรียน					
1.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน				
2.	กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน				
ด้านเนื้อหาชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง					
3.	เนื้อหาของชุดแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม				
4.	เนื้อหาของชุดแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้				
5.	บทเพลงและแบบฝึกหัดมีความยากง่ายเหมาะสม				
6.	บทเพลงและแบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ฝึก				
ด้านครูผู้สอน					
7.	ครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจได้				
8.	ครูผู้สอนสามารถให้คำชี้แจงต่อข้อซักถาม เมื่อนักเรียนเกิดความสงสัยได้				
9.	ครูผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย				
10.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและการแสดงความคิดเห็น				
ด้านสื่อการสอน					
11.	ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองมีความเหมาะสมต่อการฝึกปฏิบัติในระดับพื้นฐาน				
12.	การเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองนี้ช่วยให้นักเรียนอยากเรียนการปฏิบัติกลุ่มอื่น				

ภาคผนวก ข

- ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
- ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อเกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบทักษะการปฏิบัติ ก่อนเรียนและหลังเรียน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
- ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบทดสอบทางการเรียนความรู้ทั่วไปของดนตรีสากล ก่อนเรียนและหลังเรียน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก
- ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. อาจารย์ภูมินทร์ ภูมิรัตน์

ตำแหน่ง

อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรี

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. อาจารย์วราภรณ์ ยุงหนู

ตำแหน่ง

อาจารย์ประจำภาควิชาดนตรี

คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

3. อาจารย์เคลน บุญยอนันต์

ตำแหน่ง

อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดนตรีศึกษา

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

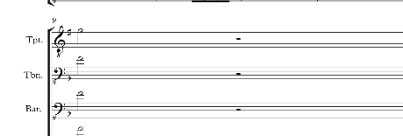

ตาราง ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิจ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

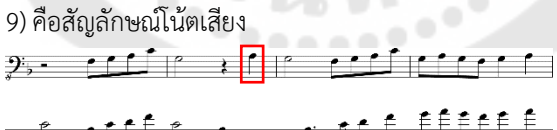
ข้อ	ประเด็นการพิจารณา	ค่าความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$	แปลผล
		1	2	3		
ด้านคุณภาพเนื้อหา						
1.	ความสอดคล้องระหว่างชุดแบบฝึกทักษะและแผนการสอน	5	4	4	4.33	เหมาะสมมาก
2.	ความชัดเจนของเนื้อหาสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	3	4	4	เหมาะสมมาก
3.	ลำดับขั้นตอนการนำเสนอข้อมูลจากง่ายไปยาก	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
4.	เนื้อหามีความสนใจ น่าติดตาม	5	5	4	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
5.	ความเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านคุณภาพของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิจ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก						
6.	ความถูกต้องและชัดเจนของชุดแบบฝึกทักษะ	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
7.	ข้อปฏิบัติในการใช้ชุดแบบฝึกทักษะเข้าใจง่ายชัดเจน	5	4	5	4.67	เหมาะสมมากที่สุด
ด้านสื่อการสอน						
8.	สื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจอยากเรียนรู้	5	4	4	4.33	เหมาะสมมาก
9.	สื่อมีความทันสมัย สะดวกง่ายต่อการใช้งาน	5	4	4	4.33	เหมาะสมมาก
ด้านการวัดและการประเมิน						
10.	แบบทดสอบหลังเรียนสามารถวัดทักษะการปฏิบัติกลุ่มของผู้เรียนได้	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด
11.	ชุดแบบฝึกทักษะสามารถนำไปใช้ได้จริง	5	5	5	5	เหมาะสมมากที่สุด

ตาราง ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ
จังหวัดตาก

ประเด็นการพิจารณา	แบบทดสอบ	ค่าความเห็น ของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
1. Twinkle Twinkle Little Star						
1.1 ความแม่นยำถูกต้องของระดับเสียง	Twinkle, Twinkle, Little Star (Low Octave) 	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
1.2 คุณภาพของเสียง (Tone)		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
1.3 ความถูกต้องของการควบคุมจังหวะเพลง		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
1.4 ความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติกลุ่ม		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
1.5 ทำท่วงในการบรรเลง		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
2. Pharma Khwe (Chang Chang Chang)						
2.1 ความแม่นยำถูกต้องของระดับเสียง	Pharma Khwe (Chang Chang Chang) 	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
2.2 คุณภาพของเสียง (Tone)		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
2.3 ความถูกต้องของการควบคุมจังหวะเพลง		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
2.4 ความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติกลุ่ม		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
2.5 ทำท่วงในการบรรเลง		1	1	1	1	นำไปใช้ได้

ประเด็นการพิจารณา	แบบทดสอบ	ค่าความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
3. Long Long Ago						
3.1 ความแม่นยำถูกต้องของระดับเสียง	Long Long Ago	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
3.2 คุณภาพของเสียง (Tone)		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
3.3 ความถูกต้องของการควบคุมจังหวะเพลง		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
3.4 ความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติกลุ่ม		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
3.5 ท่าทางในการบรรเลง		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
4. Lao Joy						
4.1 ความแม่นยำถูกต้องของระดับเสียง	Lao Joy	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
4.2 คุณภาพของเสียง (Tone)		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
4.3 ความถูกต้องของการควบคุมจังหวะเพลง		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
4.4 ความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติกลุ่ม		1	1	1	1	นำไปใช้ได้
4.5 ท่าทางในการบรรเลง		1	1	1	1	นำไปใช้ได้

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ค่าความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
1. ผู้เรียนมี ทักษะความรู้ พื้นฐานทั่วไป ของดนตรีสากล	1) เครื่องดนตรีในข้อใดต่อไปนี้ ไม่ได้จัดอยู่ในเครื่องดนตรี กลุ่ม Low Brass(กลุ่มเสียงต่ำ) ก. ยูโฟเนียม ข. บาร์โธน ค. ทรัมเป็ต ง. ทรอมโบน	1	1	1	1	นำไปใช้ ได้
	2) “เป็นเครื่องดนตรีสากลประเภทเครื่องเป่าทองเหลือง มีคันชักใช้สำหรับเปลี่ยนระดับเสียง โดยมากจะใช้ในวง โยธวาทิต วงดนตรีลูกทุ่ง รวมทั้งวงซิมโฟนี ออร์เคสตรา ในวงดนตรีทรอมโบนจะทำหน้าที่ประสานเสียงในกลุ่ม แตรด้วยกัน” คือเครื่องดนตรีข้อใด ก. ยูโฟเนียม ข. บาร์โธน ค. ทรัมเป็ต ง. ทรอมโบน	1	1	1	1	นำไปใช้ ได้
	3) สัญลักษณ์โน้ตในข้อใด มีค่าความยาวเสียงยาวที่สุด ก. ข. ค. ง. 	1	1	1	1	นำไปใช้ ได้
	4) สัญลักษณ์โน้ตในข้อใด มีค่าความยาวเสียงสั้นที่สุด ก. เขบ็ต1ชั้น ข. ตัวดำ ค. ตัวขาว ง. ตัวกลม	1	1	1	1	นำไปใช้ ได้
	5) คือสัญลักษณ์โน้ตเสียงใด ก. โด ข. ซอล ค. ลา ง. ที	1	1	1	1	นำไปใช้ ได้

วัตถุประสงค์ การเรียนรู้	แบบทดสอบ	ค่าความ คิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
	6) คือสัญลักษณ์โน้ตเสียง ก. โด ข. ซอล ค. ลา ง. ที	1	1	1	1	นำไปใช้ ได้
	7) คือสัญลักษณ์โน้ตเสียง ก. โด ข. ซอล ค. ลา ง. ที	1	1	1	1	นำไปใช้ ได้
	8) คือสัญลักษณ์โน้ตเสียง ก. เร ข. ฟา ค. ลา ง. โด	1	1	1	1	นำไปใช้ ได้
	9) คือสัญลักษณ์โน้ตเสียง ก. เร ข. ฟา ค. ลา ง. โด	1	1	1	1	นำไปใช้ ได้
	10) คือสัญลักษณ์โน้ตเสียง ก. เร ข. ฟา ค. ลา ง. โด	1	1	1	1	นำไปใช้ ได้

ตาราง ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ของชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกี ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ข้อ	ประเด็นการพิจารณา	ค่าความเห็น ของผู้เชี่ยวชาญ			IOC	แปลผล
		1	2	3		
ด้านการสอนการนำเข้าสู่บทเรียน						
1.	วัตถุประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาบทเรียน	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
2.	กิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนช่วยให้นักเรียนกระตือรือร้นในการเรียน	0	1	1	0.67	นำไปใช้ได้
ด้านเนื้อหาชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง						
3.	เนื้อหาของชุดแบบฝึกทักษะมีความเหมาะสม	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
4.	เนื้อหาของชุดแบบฝึกทักษะมีประโยชน์ต่อการนำไปใช้	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
5.	บทเพลงและแบบฝึกหัดมีความยากง่ายเหมาะสม	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
6.	บทเพลงและแบบฝึกหัดมีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ฝึก	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
ด้านครูผู้สอน						
7.	ครูผู้สอนสามารถถ่ายทอดความรู้ให้นักเรียนเข้าใจได้	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
8.	ครูผู้สอนสามารถให้คำชี้แจงต่อข้อซักถาม เมื่อนักเรียนเกิดความสงสัยได้	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
9.	ครูผู้สอนมีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
10.	ครูผู้สอนส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและการแสดงความคิดเห็น	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
ด้านสื่อการสอน						
11.	ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองมีความเหมาะสมต่อการฝึกปฏิบัติในระดับพื้นฐาน	0	1	1	0.67	นำไปใช้ได้
12.	การเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองนี้ช่วยให้นักเรียนอยากเรียนการปฏิบัติกลุ่มอีก	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
ด้านการวัดและประเมินผล						
13.	เกณฑ์การวัดและการประเมินผลในชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองมีความเหมาะสม	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
14.	แบบทดสอบนี้ใช้วัดทักษะการปฏิบัติกลุ่มของนักเรียนครอบคลุมตามเนื้อหาการเรียน	1	1	1	1	นำไปใช้ได้
15.	แบบทดสอบที่ใช้วัดทักษะการปฏิบัติกลุ่มของนักเรียนมีความยากง่ายอย่างเหมาะสม	1	1	1	1	นำไปใช้ได้

ภาคผนวก ค

ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ

ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ

ชุดที่ 1

เรื่อง การปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เพลง Twinkle Twinkle Little Star in F Major

คำชี้แจง ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาดนตรีและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน(ชุมนุม) โดยมีขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การฟัง เป็นขั้นตอนการฟังเสียงจากสื่อในรูปแบบเสียงที่ครูผู้สอนเตรียมมาและเพลงจากเครื่องดนตรีที่ครูผู้สอนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2 การเลียนแบบ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสังเกตครูสาธิตการปฏิบัติเครื่องดนตรี และให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม

ขั้นตอนที่ 3 การทำซ้ำ เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอน สอนเกี่ยวกับทฤษฎีและการปฏิบัติของเพลงนั้นๆอย่างถูกต้อง โดยเน้นที่คุณภาพเสียงดนตรีให้ชัดเจน ถูกต้อง และไพเราะขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การจดจำฝังใจ ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกลุ่มจนมีความคุ้นชินกับเพลง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงการปฏิบัติกลุ่ม สร้างความภาคภูมิใจและการมั่นใจในตนเอง

ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนอย่างเคร่งครัด ไม่ข้ามขั้นตอน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง อย่างแท้จริง

Twinkle, Twinkle, Little Star

(Low Octave)

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Baritone Horn

Euphonium

5

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

9

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

Twinkle, Twinkle, Little Star

(Low Octave)

สำหรับผู้สอน

เป็นตัวบอโน้ตทั้งหมดในบรรทัดทำเส้น
ต้องเล่นให้ลงมาอีก1octave

ระบุตำแหน่งให้ผู้เล่นเครื่องเป่า
ได้หยุดพักหายใจ

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Baritone Horn

Euphonium

5

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

9

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

Tonalization

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Baritone

Euphonium

6

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

The image displays a musical score for a brass ensemble, specifically measures 6 through 9. The score is divided into two systems. The first system includes parts for Trumpet in B $\flat$, Trombone, Baritone, and Euphonium. The second system includes parts for Tpt. (Trumpet), Tbn. (Trombone), Bar. Hn. (Baritone Horn), and Euph. (Euphonium). The key signature is one sharp (F#), and the time signature is 4/4. The notation features various musical symbols such as notes, rests, and slurs, indicating the tonalization process. A large, faint watermark of a university seal is visible in the background.

Tonalization

เป็นคีย์บอโน้ตทั้งหมดในบรรทัดทำเส้น
ต้องเล่นให้ลงมาอีก1octave

ระบุตำแหน่งให้ผู้เล่นเครื่องเป่า
ได้หยุดพักหายใจ

เพิ่มจังหวะความยาว
ของเสียงโน้ตนั้นๆ

สำหรับผู้สอน

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Baritone

Euphonium

6

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

Twinkle, Twinkle, Little Star

Trumpet in B $\flat$ (Low Octave)

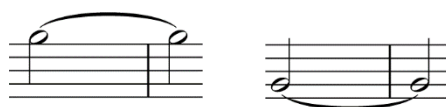

Tonalization

Trumpet in B $\flat$

 Breath Mark เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ระหว่างโน้ต เพื่อระบุตำแหน่งให้ผู้เล่นเครื่องเป่าได้หยุดพักหายใจ

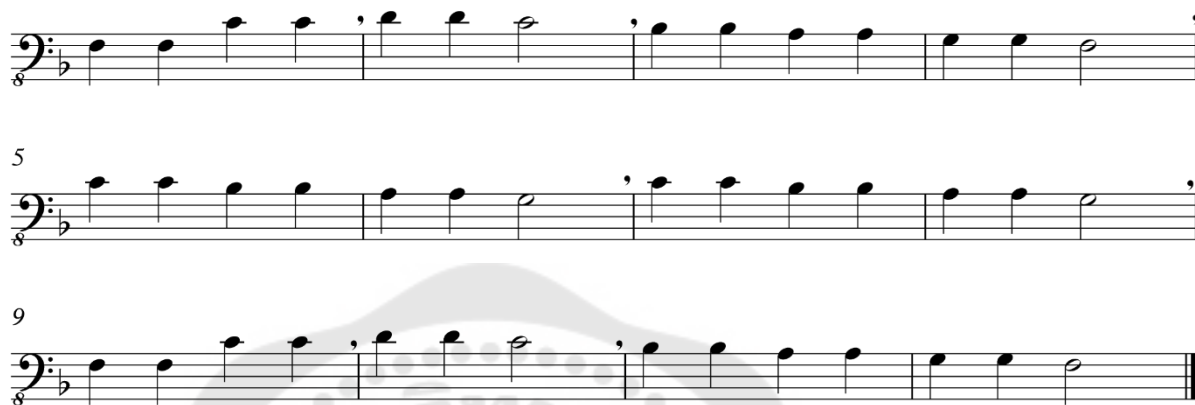

Ties เป็นสัญลักษณ์เพิ่มจังหวะความยาวของเสียงโน้ตนั้นๆ

Trombone

Twinkle, Twinkle, Little Star

(Low Octave)

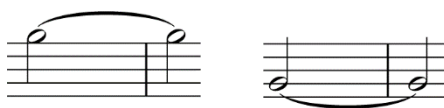

Trombone

Tonalization

 Breath Mark เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ระหว่างโน้ต
เพื่อระบุตำแหน่งให้ผู้เล่นเครื่องเป่าได้หยุดพักหายใจ

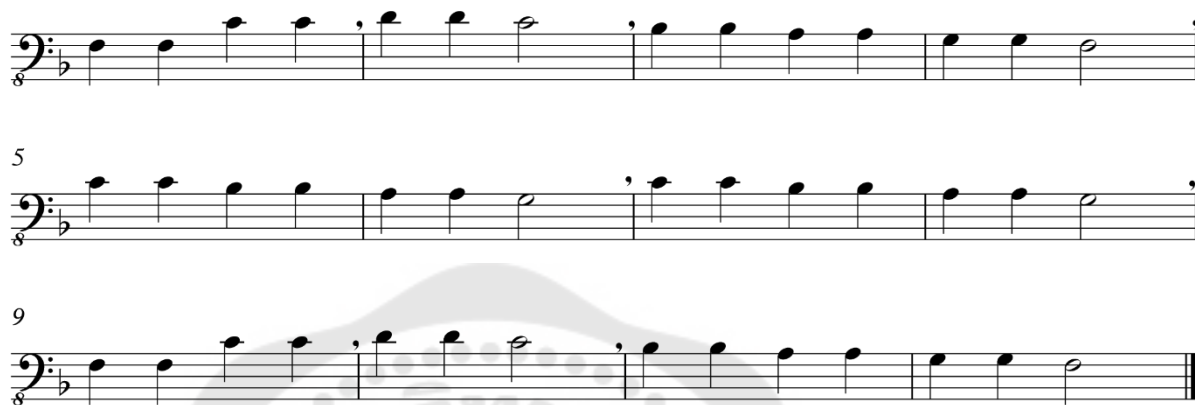

Ties เป็นสัญลักษณ์เพิ่มจังหวะความยาวของเสียงโน้ตนั้นๆ

Baritone

Twinkle, Twinkle, Little Star

(Low Octave)

Baritone

Tonalization

Breath Mark เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ระหว่างโน้ต
เพื่อระบุตำแหน่งให้ผู้เล่นเครื่องเป่าได้หยุดพักหายใจ

Ties เป็นสัญลักษณ์เพิ่มจังหวะความยาวของเสียงโน้ตนั้นๆ

Euphonium

Twinkle, Twinkle, Little Star

(Low Octave)

Euphonium

Tonalization

Breath Mark เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ระหว่างโน้ต
เพื่อระบุตำแหน่งให้ผู้เล่นเครื่องเป่าได้หยุดพักหายใจ

Ties เป็นสัญลักษณ์เพิ่มจังหวะความยาวของเสียงโน้ตนั้นๆ

ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ

ชุดที่ 2

เรื่อง การปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เพลง Pharma Khwe (Chang Chang Chang) in F major

คำชี้แจง ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชุกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาดนตรีและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน(ชุมนุม) โดยมีขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การฟัง เป็นขั้นตอนการฟังเสียงจากสื่อในรูปแบบเสียงที่ครูผู้สอนเตรียมมาและเพลงจากเครื่องดนตรีที่ครูผู้สอนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2 การเลียนแบบ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสังเกตครูสาธิตการปฏิบัติเครื่องดนตรี และให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม

ขั้นตอนที่ 3 การทำซ้ำ เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอน สอนเกี่ยวกับทฤษฎีและการปฏิบัติของเพลงนั้นๆอย่างถูกต้อง โดยเน้นที่คุณภาพเสียงดนตรีให้ชัดเจน ถูกต้อง และไพเราะขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การจดจำฝังใจ ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกลุ่มจนมีความคุ้นชินกับเพลง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงการปฏิบัติกลุ่ม สร้างความภาคภูมิใจและการมั่นใจในตนเอง

ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนอย่างเคร่งครัด ไม่ข้ามขั้นตอน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง อย่างแท้จริง

Pharma Khwe (Chang Chang Chang)

Musical score for Pharma Khwe (Chang Chang Chang). The score is divided into two systems. The first system includes parts for Trumpet in B $\flat$, Trombone, Baritone, and Euphonium. The second system includes parts for Tpt., Tbn., Bar., and Euph. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 8/8. The score features a repeating rhythmic pattern of eighth and sixteenth notes, with a final measure in the second system marked with a double bar line.

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Baritone

Euphonium

Tpt.

Tbn.

Bar.

Euph.

Pharma Khwe (Chang Chang Chang)

Trumpet in B $\flat$

Tonalization

Trumpet in B $\flat$

 Breath Mark เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ระหว่างโน้ต เพื่อระบุตำแหน่งให้ผู้เล่นเครื่องเป่าได้หยุดพักหายใจ

Ties เป็นสัญลักษณ์เพิ่มจังหวะความยาวของเสียงโน้ตนั้นๆ

Pharma Khwe (Chang Chang Chang)

Trombone

Tonalization

Trombone

 Breath Mark เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ระหว่างโน้ต
 เพื่อระบุตำแหน่งให้ผู้เล่นเครื่องเป่าได้หยุดพักหายใจ

Ties เป็นสัญลักษณ์เพิ่มจังหวะความยาวของเสียงโน้ตนั้นๆ

Pharma Khwe (Chang Chang Chang)

Baritone

Tonalization

Baritone

 Breath Mark เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ระหว่างโน้ต
เพื่อระบุตำแหน่งให้ผู้เล่นเครื่องเป่าได้หยุดพักหายใจ

Ties เป็นสัญลักษณ์เพิ่มจังหวะความยาวของเสียงโน้ตนั้นๆ

Pharma Khwe (Chang Chang Chang)

Euphonium

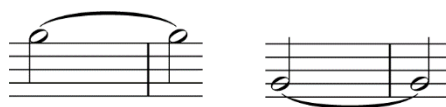

Tonalization

Euphonium

 Breath Mark เป็นสัญลักษณ์ที่ใช้ระหว่างโน้ต
เพื่อระบุตำแหน่งให้ผู้เล่นเครื่องเป่าได้หยุดพักหายใจ

Ties เป็นสัญลักษณ์เพิ่มจังหวะความยาวของเสียงโน้ตนั้นๆ

ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ

ชุดที่ 3

เรื่อง การปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เพลง Long Long Ago in Bb Major

คำชี้แจง ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาดนตรีและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน(ชุมนุม) โดยมีขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การฟัง เป็นขั้นตอนการฟังเสียงจากสื่อในรูปแบบเสียงที่ครูผู้สอนเตรียมมาและเพลงจากเครื่องดนตรีที่ครูผู้สอนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2 การเลียนแบบ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสังเกตครูสาธิตการปฏิบัติเครื่องดนตรี และให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม

ขั้นตอนที่ 3 การทำซ้ำ เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอน สอนเกี่ยวกับทฤษฎีและการปฏิบัติของเพลงนั้นๆอย่างถูกต้อง โดยเน้นที่คุณภาพเสียงดนตรีให้ชัดเจน ถูกต้อง และไพเราะขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การจดจำฝังใจ ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกลุ่มจนมีความคุ้นชินกับเพลง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงการปฏิบัติกลุ่ม สร้างความภาคภูมิใจและการมั่นใจในตนเอง

ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนอย่างเคร่งครัด ไม่ข้ามขั้นตอน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง อย่างแท้จริง

Long Long Ago

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Baritone

Euphonium

5

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

9

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

13

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

The musical score consists of four staves, each representing a different instrument: Tpt. (Trumpet), Tbn. (Tuba), Bar. Hn. (Baritone Horn), and Euph. (Euphonium). The music is written in a key with two flats (Bb and Eb) and a 4/4 time signature. The first three measures of each staff contain a repeating eighth-note pattern, while the fourth measure contains a whole note. A large, faint watermark of a university seal is visible in the background of the page.

Tonalization

The musical score is divided into three systems, each with four staves. The first system (measures 1-5) features a Trumpet in B $\flat$, Trombone, Baritone Horn, and Euphonium. The second system (measures 6-10) features a Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Baritone Horn (Bar. Hn.), and Euphonium (Euph.). The third system (measures 11-12) features a Trumpet (Tpt.), Trombone (Tbn.), Baritone Horn (Bar. Hn.), and Euphonium (Euph.). The key signature is one flat (B $\flat$), and the time signature is 4/4. The score includes a large, faint watermark of a circular seal in the background.

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Baritone Horn

Euphonium

6

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

11

Tpt.

Tbn.

Bar. Hn.

Euph.

Long Long Ago

Trumpet in B $\flat$

Tonalization

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Long Long Ago

Measures 1-13 of the Trombone part for "Long Long Ago". The key signature is B-flat major (two flats). The music is written in bass clef. Measures 1-4: G2, A2, B2, C3, D3, E3, F3, G3. Measures 5-8: G3, A3, B3, C4, D4, E4, F4, G4. Measures 9-12: G4, A4, B4, C5, D5, E5, F5, G5. Measure 13: G5, A5, B5, C6, D6, E6, F6, G6. The piece ends with a double bar line.

Trombone

Tonalization

Measures 1-11 of the Trombone part for "Tonalization". The key signature is B-flat major (two flats). The music is written in bass clef. Measures 1-4: G2, A2, B2, C3, D3, E3, F3, G3. Measures 5-8: G3, A3, B3, C4, D4, E4, F4, G4. Measures 9-10: G4, A4, B4, C5, D5, E5, F5, G5. Measure 11: G5, A5, B5, C6, D6, E6, F6, G6. The piece ends with a double bar line.

Baritone

Long Long Ago

Tonalization

Baritone

Euphonium

Long Long Ago

5

9

13

This musical score for Euphonium, titled 'Long Long Ago', consists of four staves of music in bass clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The first staff contains measures 1 through 4. The second staff, starting at measure 5, contains measures 5 through 8. The third staff, starting at measure 9, contains measures 9 through 12. The fourth staff, starting at measure 13, contains measures 13 through 16 and ends with a double bar line. The melody is characterized by eighth and quarter notes, with some measures featuring rests.

Euphonium

Tonalization

6

11

This musical score for Euphonium, titled 'Tonalization', consists of three staves of music in bass clef with a key signature of two flats (B-flat and E-flat). The first staff contains measures 1 through 5. The second staff, starting at measure 6, contains measures 6 through 10. The third staff, starting at measure 11, contains measures 11 through 12 and ends with a double bar line. The melody features half notes, quarter notes, and a long, sweeping slur spanning across measures 11 and 12.

ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ

ชุดที่ 4

เรื่อง การปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง เพลง Lao Joy in Bb Major

คำชี้แจง ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดชูชูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก ใช้เป็นสื่อการเรียนรู้ประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาดนตรีและกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน(ชุมนุม) โดยมีขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การฟัง เป็นขั้นตอนการฟังเสียงจากสื่อในรูปแบบเสียงที่ครูผู้สอนเตรียมมาและเพลงจากเครื่องดนตรีที่ครูผู้สอนสาธิต

ขั้นตอนที่ 2 การเลียนแบบ เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนสังเกตครูสาธิตการปฏิบัติเครื่องดนตรี และให้ผู้เรียนปฏิบัติตาม

ขั้นตอนที่ 3 การทำซ้ำ เป็นขั้นตอนที่ครูผู้สอน สอนเกี่ยวกับทฤษฎีและการปฏิบัติของเพลงนั้นๆอย่างถูกต้อง โดยเน้นที่คุณภาพเสียงดนตรีให้ชัดเจน ถูกต้อง และไพเราะขึ้น

ขั้นตอนที่ 4 การจดจำฝังใจ ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติกลุ่มจนมีความคุ้นชินกับเพลง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงการปฏิบัติกลุ่ม สร้างความภาคภูมิใจและการมั่นใจในตนเอง

ให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอนอย่างเคร่งครัด ไม่ข้ามขั้นตอน เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง อย่างแท้จริง

Lao Joy

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Baritone

Euphonium

5

Tpt.

Tbn.

Bar.

Euph.

9

Tpt.

Tbn.

Bar.

Euph.

Lao Joy

Trumpet in B $\flat$

Tonalization

Trumpet in B $\flat$

Trombone

Lao Joy

Trombone

Tonalization

Baritone

Lao Joy

Baritone

Tonalization

Euphonium

Lao Joy

Euphonium

Tonalization

เกณฑ์การให้คะแนนแบบทดสอบทักษะการปฏิบัติก่อนเรียน และหลังเรียน

เพลง.....

หัวข้อ ประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
1.ความแม่นยำ ถูกต้องของ ระดับเสียง	นักเรียน ปฏิบัติได้ตรง ถูกต้องทุก ระดับเสียง ของตัวโน้ต	นักเรียนปฏิบัติ ผิดพลาดไม่ ตรงระดับเสียง 1% ถึง 10% ของเสียงโน้ต ในเพลงนั้น - Twinkle twinkle little star 1% ถึง 10% เท่ากับ 1-4 โน้ต - Pharma khwe 1% ถึง 10% เท่ากับ 1-4 โน้ต - Long Long Ago 1% ถึง 10% เท่ากับ 1-6 โน้ต - Lao Joy 1% ถึง 10% เท่ากับ 1-4 โน้ต	นักเรียนปฏิบัติ ผิดพลาดไม่ ตรงระดับเสียง 11% ถึง 20% ของเสียงโน้ต ในเพลงนั้น - Twinkle twinkle little star 11% ถึง 20% เท่ากับ 5-8 โน้ต - Pharma khwe 11% ถึง 20% เท่ากับ 5-8 โน้ต - Long Long Ago 11% ถึง 20% เท่ากับ 7-12 โน้ต - Lao Joy 11% ถึง 20% เท่ากับ 5-8 โน้ต	นักเรียนปฏิบัติ ผิดพลาดไม่ ตรงระดับเสียง 21% ถึง 30% ของเสียงโน้ต ในเพลงนั้น - Twinkle twinkle little star 21% ถึง 30% เท่ากับ 9-12 โน้ต - Pharma khwe 21% ถึง 30% เท่ากับ 9-12 โน้ต - Long Long Ago 21% ถึง 30% เท่ากับ 13-18 โน้ต - Lao Joy 21% ถึง 30% เท่ากับ 9-12 โน้ต	นักเรียนปฏิบัติ ผิดพลาดไม่ ตรงระดับเสียง มากกว่า 31% ของเสียงโน้ต ในเพลงนั้น - Twinkle twinkle little star 31% เท่ากับ 13 โน้ต - Pharma khwe 31% เท่ากับ 13 โน้ต - Long Long Ago 31% เท่ากับ 19 โน้ต - Lao Joy 31% เท่ากับ 13 โน้ต

2.คุณภาพของเสียง (Tone)	นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง มีคุณภาพเสียงที่ดีครบทุกตัวโน้ต	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง มีคุณภาพเสียงที่ไม่ดี 1% ถึง 10% ของเสียงโน้ตในเพลงนั้น - Twinkle twinkle little star 1% ถึง 10% เท่ากับ 1-4 โน้ต - Pharma khwe 1% ถึง 10% เท่ากับ 1-4 โน้ต - Long Long Ago 1% ถึง 10% เท่ากับ 1-6 โน้ต - Lao Joy 1% ถึง 10% เท่ากับ 1-4 โน้ต	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง มีคุณภาพเสียงที่ไม่ดี 11% ถึง 20% ของเสียงโน้ตในเพลงนั้น - Twinkle twinkle little star 11% ถึง 20% เท่ากับ 5-8 โน้ต - Pharma khwe 11% ถึง 20% เท่ากับ 5-8 โน้ต - Long Long Ago 11% ถึง 20% เท่ากับ 7-12 โน้ต - Lao Joy 11% ถึง 20% เท่ากับ 5-8 โน้ต	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง มีคุณภาพเสียงที่ไม่ดี 21% ถึง 30% ของเสียงโน้ตในเพลงนั้น - Twinkle twinkle little star 21% ถึง 30% เท่ากับ 9-12 โน้ต - Pharma khwe 21% ถึง 30% เท่ากับ 9-12 โน้ต - Long Long Ago 21% ถึง 30% เท่ากับ 13-18 โน้ต - Lao Joy 21% ถึง 30% เท่ากับ 9-12 โน้ต	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง มีคุณภาพเสียงที่ไม่ดีมากกว่า 31% ของเสียงโน้ตในเพลงนั้น - Twinkle twinkle little star 31% เท่ากับ 13 โน้ต - Pharma khwe 31% เท่ากับ 13 โน้ต - Long Long Ago 31% เท่ากับ 19 โน้ต - Lao Joy 31% เท่ากับ 13 โน้ต
-------------------------	--	---	---	---	---

3.ความถูกต้องของการควบคุมจังหวะเพลง	นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องควบคุมจังหวะได้สม่ำเสมอทั้งเพลง	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง เร่ง จังหวะหรือยืด จังหวะ 1 ห้อง เพลง	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง เร่ง จังหวะหรือยืด จังหวะ 2 ห้อง เพลง	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง เร่ง จังหวะหรือยืด จังหวะ 3 ห้อง เพลง	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง เร่ง จังหวะหรือยืด จังหวะมากกว่า 3 ห้องเพลง
4.ความพร้อมเพียงในการปฏิบัติกลุ่ม	นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องมีความพร้อมเพียงในการปฏิบัติกลุ่มทุกคน	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่มีความพร้อมเพียงในการปฏิบัติกลุ่ม 1 ถึง 2 คน	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่มีความพร้อมเพียงในการปฏิบัติกลุ่ม 3 ถึง 4 คน	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่มีความพร้อมเพียงในการปฏิบัติกลุ่ม 5 ถึง 6 คน	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง ไม่มีความพร้อมเพียงในการปฏิบัติกลุ่มมากกว่า 7 คน
5.ท่าทางในการบรรเลง	นักเรียนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องหลังตรง ท่าทางการปฏิบัติสง่างาม ทุกคน	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง หลังไม่ตรง ท่าทางการปฏิบัติไม่สง่างาม 1 ถึง 2 คน	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง หลังไม่ตรง ท่าทางการปฏิบัติไม่สง่างาม 3 ถึง 4 คน	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง หลังไม่ตรง ท่าทางการปฏิบัติไม่สง่างาม 5 ถึง 6 คน	นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ถูกต้อง หลังไม่ตรง ท่าทางการปฏิบัติไม่สง่างามมากกว่า 7 คน

การให้คะแนนแบบทดสอบทักษะการปฏิบัติ ☐ ก่อนเรียน ☐ หลังเรียน

เพลง.....

หัวข้อประเมิน	เกณฑ์การให้คะแนน				
	5	4	3	2	1
1.ความแม่นยำ ถูกต้องของ ระดับเสียง					
2.คุณภาพของ เสียง (Tone)					
3.ความถูกต้อง ของการ ควบคุมจังหวะ เพลง					
4.ความพร้อม เพียงในการ ปฏิบัติกลุ่ม					
5.ท่าทางใน การบรรเลง					
รวมคะแนน					

สรุปคะแนน..... ระดับคุณภาพ.....

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
22 - 25	ดีมาก
18 - 21	ดี
14 - 17	ปานกลาง
10 - 13	พอใช้
5 - 9	ปรับปรุง

ภาคผนวก ง

หนังสือราชการที่เกี่ยวข้อง

**หนังสือยืนยันการยกเว้นการรับรอง
คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**

(เอกสารนี้เพื่อแสดงว่าคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ ได้พิจารณาโครงการวิจัยนี้)

ชื่อโครงการวิจัย : การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง
ตามแนวคิดซูซูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก

ชื่อหัวหน้าโครงการวิจัย : นายสุจินดา โพธิ์พิ้ง

หน่วยงานต้นสังกัด : คณะศิลปกรรมศาสตร์

รหัสโครงการวิจัย : SWUEC-G-182/2566X

โครงการวิจัยนี้เป็นโครงการวิจัยที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

วันที่ยืนยัน : 6 พฤษภาคม 2566

ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดำเนินการรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในคนที่เป็นสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, the Belmont Report, CIOMS Guidelines และ the International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

ออกให้ ณ วันที่ 6 พฤษภาคม 2566

(ลงชื่อ).....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทันตแพทย์หญิงณปภา เอี่ยมจิตรกุล)
กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

(ลงชื่อ).....
(แพทย์หญิงสุริพร ภัทรสุวรรณ)
ประธานคณะกรรมการจริยธรรม
สำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

หมายเลขรับรอง : SWUEC/X/G-182/2566

ที่ อว 8718/1623

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2566

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

เนื่องด้วย นายสุจินดา โพธิ์พิ้ง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ และรองศาสตราจารย์ ดร.มนทิรา จารุเพ็ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ภูมินทร์ ภูมรัตน์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองตามแนวคิดซูซูกิ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นายสุจินดา โพธิ์พิ้ง และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083 530 7087

ที่ อว 8718/1623

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2566

เรื่อง ขออนุมัติขอความเห็นชอบบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

เนื่องด้วย นายสุจินดา โพธิ์พัง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ และรองศาสตราจารย์ ดร.มนทิรา จารุเพ็ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญานิพนธ์

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์วรภรณ์ ยุงหนู เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองตามแนวคิดซูซูกิ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติขอความเห็นชอบบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นายสุจินดา โพธิ์พัง และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083 530 7087

ที่ อว 8718/1623

บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ
เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

13 มิถุนายน 2566

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เชิญบุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

เนื่องด้วย นายสุจินดา โพธิ์พัง นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญาโท เรื่อง “การศึกษผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ตามแนวคิดซูซูกิ ของนักเรียนชมรมดนตรี โรงเรียนบ้านเจดีย์โคะ จังหวัดตาก” โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพันธ์ศักดิ์ พุ่มอินทร์ และรองศาสตราจารย์ ดร.มณฑิรา จารุเพ็ง เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท

ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์เคลน บุญยานันต์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจ 1) ชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลืองตามแนวคิดซูซูกิ 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนชุดแบบฝึกทักษะการปฏิบัติกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง และ 3) แบบประเมินความพึงพอใจสำหรับนักเรียนกลุ่มเครื่องลมทองเหลือง ทั้งนี้ นิสิตได้ติดต่อประสานงานเบื้องต้นกับบุคลากรของท่านแล้ว และจะประสานงานในรายละเอียดดังกล่าวต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อขอบความอนุเคราะห์บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นายสุจินดา โพธิ์พัง และขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ นายแพทย์ฉัตรชัย เอกปัญญาสกุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0 2649 5064

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต โทรศัพท์ 083 530 7087

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-สกุล	สุจินดา โพธิ์พื้ง
วัน เดือน ปี เกิด	9 มกราคม 2536
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช
วุฒิการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต
ที่อยู่ปัจจุบัน	56 หมู่ 1 ตำบลน้ำร้อน อำเภอเมืองตาก จังหวัดตาก
ผลงานตีพิมพ์	-
รางวัลที่ได้รับ	-

